

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextiofjärde årgången

7 maj 2021

Innehållsförteckning

I Resolutioner, rekommendationer och yttranden

YTTRANDEN

Regionkommittén

Interactio – på distans – ReK:s 143:e plenarsession, 17.3.2021–19.3.2021

2021/C 175/01	Yttrande från Europeiska regionkommittén – En ny modell för den maritima strategin för Atlanten – Handlingsplan för Atlanten 2.0 – En uppdaterad handlingsplan för en hållbar, motståndskraftig och konkurrenskraftig blå ekonomi i Europeiska unionens Atlantområde	1
2021/C 175/02	Yttrande från Europeiska regionkommittén – Att förverkliga det europeiska området för utbildning senast 2025	6
2021/C 175/03	Yttrande från Europeiska regionkommittén – Åtgärdsplan för råvaror av avgörande betydelse	10
2021/C 175/04	Yttrande från Europeiska regionkommittén – Översyn av handelspolitiken	17
2021/C 175/05	Yttrande från Europeiska regionkommittén – En renoveringsväg för Europa – miljöanpassa våra byggnader, skapa jobb och förbättra liv	23

III Förberedande akter

Regionkommittén

Interactio – på distans – ReK:s 143:e plenarsession, 17.3.2021–19.3.2021

2021/C 175/06	Yttrande från Europeiska regionkommittén – En ny migrations- och asylpakt	32
2021/C 175/07	Yttrande från Europeiska regionkommittén – Förslag till förordning om inrättande av brexitjusteringsreserven	69
2021/C 175/08	Yttrande från Europeiska regionkommittén – Tillräckliga minimilöner i Europeiska unionen	89

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

YTTRANDEN

REGIONKOMMITTÉN

INTERACTIO – PÅ DISTANS – REK:s 143:e PLENARSESSION, 17.3.2021–19.3.2021

**Yttrande från Europeiska regionkommittén – En ny modell för den maritima strategin för Atlanten –
Handlingsplan för Atlanten 2.0**

**En uppdaterad handlingsplan för en hållbar, motståndskraftig och konkurrenskraftig blå ekonomi
i Europeiska unionens Atlantområde**

(2021/C 175/01)

Föredragande:

Paula FERNÁNDEZ VIANA (ES–Renew), minister med ansvar för regionpresidentens kansli, inrikes och rättsliga frågor samt yttre åtgärder, regionregeringen, Kantabrien

POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Pelare och mål i handlingsplanen för Atlantområdet

1. ReK framhåller att Atlantregionerna står inför en dubbel ekonomisk kris. Konsekvenserna av brexit för fisket, turismen, handeln och transportererna har ännu inte beräknats, och tillkommer utöver den kris som orsakats av covid-19. Den drastiskt minskade rörlighet som vi får utstå har särskilt påverkat infrastrukturen, sjöfartsförbindelserna, logistikkedjorna och turistnäringen.
2. ReK efterlyser därför lindringsåtgärder som är särskilt utformade för kust- och havsregionerna i Atlantområdet, samt att hänsyn tas till resultatet av brexitförhandlingarna och de eventuella återverkningarna på den framtida maritima strategin för Atlantområdet och handlingsplanen för denna. Kommittén är i detta sammanhang bekymrad över de eventuella konsekvenserna för den gemensamma fiskeripolitiken till följd av Förenade kungarikets utträde.
3. ReK lyfter fram den roll som Atlanten i sig spelar när det gäller att begränsa och hantera klimatförändringarna samt behovet av att bättre observera, undersöka och förstå hur havens ekosystem fungerar och av att samarbeta inom forskning.
4. Kommittén påpekar att målen och åtgärderna inom de fyra pelarna är övergripande till sin natur och att genomförandet av dem kommer att vara beroende av ett gott samarbete mellan kommissionens olika avdelningar, de nationella förvaltningsmyndigheterna och projektsamordnarna, men pekar på att de nuvarande pelarna, även om de är lämpliga, bör omarbetas, eftersom de, mot bakgrund av översynen av den europeiska sektorspolitiken, är otillräckliga. De måste även samordnas på ett lämpligt sätt med Atlantstrategin.

5. ReK beklagar att mycket viktiga verksamheter inom den blå ekonomin inte omfattas av handlingsplanen för Atlantområdet (nedan kallad "handlingsplanen"), såsom varvsindustri och sjöfart, båtsporter och tillhörande tjänster och näringsverksamhet samt hållbar turism med anknytning till havsmiljön, inbegripet aktiviteter som vattensport, kryssningsturism och färjor, samt att varken fiske, skaldjursfiske eller vattenbruk ges en egen plats i handlingsplanen.
6. ReK uppmanar därför till att försörjningen av livsmedel som härstammar från havet ska ingå som en pelare i handlingsplanen, eftersom den är en prioritering i den europeiska gröna given. Därtill bör även utveckling av marina ekosystem och deras möjlighet till ökad lagring av koldioxid inkluderas.
7. När det gäller pelarna I och III, som berör möjliga verksamhetssektorer inom den blå ekonomin (hamnar och förnybar energi), anser kommittén att man genom att göra endast dessa sektorer till pelare i handlingsplanen begränsar dess tillämpningsområde, eftersom andra befintliga och framväxande verksamhetsområden, som är särskilt relevanta i Atlantregionerna, inte inbegrips.
8. Kommittén föreslår därför att dessa två pelare ska slås samman i en enda pelare, med titeln "Verksamhet i den blå ekonomin som en drivkraft för hållbar utveckling i kustområden", som ska omfatta fem utvecklingsmål: hamnar som katalysatorer för det regionala ekosystemet för den blå ekonomin; hamnar som innovationsnav för att införa nya tekniska lösningar; förbättring av verksamheten inom mogna sektorer (fiske, transport och sjöfartslogistik osv.) och anpassning av den till målen för hållbar utveckling; främjande av verksamhet inom framväxande sektorer för blå tillväxt, särskilt förnybar marin energi; digitalisering av verksamhet inom den blå ekonomin.
9. Kommittén påminner om att förbindelserna mellan hamnar och deras upptagningsområden är en annan nyckelaspekt och välkomnar att handlingsplanen omfattar en pelare för Atlanthamnar. Det är viktigt att undanröja flaskhalsar inom järnvägstrafiken och på anslutande vägar (den sista transportsträckan), oavsett om de uppstår på grund av kapacitetsproblem eller på grund av omlastning av varor. Med all rätt hänvisar man till hamnarnas roll som portar för Atlanthandeln och som katalysatorer för företag, men deras avgörande betydelse för att skapa välstånd och sysselsättning inom sina upptagningsområden glöms bort.
10. Kommittén förespråkar en utvidgning av tillämpningsområdet för sjömotorvägar i Atlanten, för att öppna för nya förbindelser mellan hamnar i det övergripande transeuropeiska transportnätet (TEN-T), och anser att kriterierna för att inkludera europeiska hamnar i allmänhet och Atlanthamnar i synnerhet i TEN-T-nätet bör utgå från deras strategiska betydelse för EU och dess olika områden. Vi betonar i detta sammanhang det strategiska värdet av sjömotorvägar för förbindelserna mellan Irland och det europeiska fastlandet efter brexit.
11. ReK uppmanar till att de Atlanthamnar som är strategiskt viktiga för att bära upp det europeiska transportsystemet, men som i dag ligger utanför TEN-T-stomnätet, inkluderas i detta. Kommittén efterlyser också finansiering av åtgärder som gör det möjligt att utveckla sjömotorvägar och förbättra närsjöfartstjänsterna som hållbara och inkluderande transporttjänster i området. Dessa investeringar bör göras i både hamnar och landförbindelser, som inkluderar både anslutande vägar (den sista transportsträckan), och särskilt för att modernisera och uppgradera järnvägslinjer som är nödvändiga för att skapa ett hållbart transportnät och för att länka samman perifera områden.
12. ReK stöder utvecklingen av den atlantiska järnvägsmotorvägen och hamnar med järnvägsförbindelser och viktiga anslutningsvägar den sista transportsträckan, mellan såväl befintlig infrastruktur som TEN-T-korridorer och andra linjer i Atlantområdet.
13. Kommittén välkomnar att den nya handlingsplanen omfattar en pelare för marin förnybar energi, ett område där Atlantregionerna besitter en enorm potential och yrkeserfarenhet. Trots att utvecklingen av marin förnybar energi i olika former är en prioritering för Atlantregionerna har de viktiga investeringarna i dess utveckling avstannat i samband med den nuvarande krisen, vilket vi beklagar.
14. ReK anser att Atlantstrategin bör främja projekt för marin förnybar energi i vid bemärkelse, inbegripet främjande av en konkurrenskraftig värdekedja och demonstration och validering av ny, framväxande teknik som bidrar till planering och samordning av framtida produktionssystem.

15. Eftersom det finns flera olika studier om användningen av vågor, strömmar och vindar i Atlantområdet föreslår kommittén att dessa studier ska integreras i en karta över potentiella resurser och att man inom den tredje pelaren ska ta hänsyn till om produktionen av marin förnybar energi är förenlig med befintlig verksamhet såsom fiske, skaldjursfiske och vattenbruk, liksom att hänsyn tas till marina ekosystem och den biologiska mångfalden.

16. ReK kritiserar att ingen av pelarna omfattar turism och kulturarv som är kännetecknande för det europeiska Atlantområdet genom att de bidrar till att utveckla den europeiska kontinentens varumärkesimage.

Befogenheter att främja blå tillväxt på EU-nivå och finansieringsprogram

17. ReK anser att ett särskilt finansierings- och budgetinstrument för Atlantstrategin bör tas fram för att underlätta strategins genomförande och utvecklingen av verksamhet som är kopplad till den på ett mer attraktivt sätt. Integreringen av strategins och handlingsplanens mål i den fleråriga budgetramen är särskilt relevant med tanke på Förenade kungarikets beslut att lämna Europeiska unionen.

18. ReK upprepar att sammanhållningspolitiken, genom Eruf och ESF, har varit EU:s viktigaste investeringsverktyg under den senaste programperioden. Att fullt ut utnyttja sammanhållningspolitiken, tillsammans med de finansieringsmöjligheter som finns tillgängliga genom EHFVF och Ejflu, kommer att vara avgörande för att projekten inom ramen för Atlantstrategin ska lyckas i framtiden. Förenklingen av ESI-fonderna kommer att bidra till att främja tillgången till finansiering för lokala projekt.

19. Kommittén påminner om att handlingsplanens tidsplan är utformad för att inspirera förvaltningsmyndigheter i medlemsstaterna och kustregionerna i samband med utarbetandet av partnerskapsavtal och program för perioden 2021–2027, och att många av de åtgärder som ingår i dessa program med koppling till handlingsplanen kommer att bidra till uppnåendet av EU:s klimatmål. ReK noterar därför de förseningar som redan uppstått till följd av covid-19-pandemin och betonar hur viktigt det är att de europeiska struktur- och investeringsfonderna och de nationella operativa programmen är tillgängliga och igång i början av programperioden 2021–2027.

20. Genomförandet av handlingsplanen kommer till stor del att vara avhängigt av de investeringar som görs med offentliga och privata medel. Flaggskeppsprojekten inom ramen för Atlantstrategin bör dessutom anpassas bättre till EU-programmen.

21. Mot bakgrund av det ökande antalet tillgängliga finansieringsinstrument uppmanar ReK kommissionen att, eventuellt tillsammans med Europeiska regionkommittén, anordna informationskampanjer för lokala och regionala myndigheter om bästa praxis för att tillgå och utnyttja dessa finansieringsinstrument.

Den blå ekonomin och vikten av uppgifter för dess metodutveckling på lokal och regional nivå

22. Den blå ekonomins inverkan på regional och lokal nivå har ännu inte utvärderats fullt ut, eftersom ett system med indikatorer som bygger på tillförlitliga uppgifter som mäter den exakta inverkan av verksamhet som direkt eller indirekt är beroende av havet först behöver utvecklas.

23. ReK konstaterar att det på området för den blå ekonomin, utöver de verksamheter som nämns ovan, finns omfattande erfarenheter inom andra verksamhetsområden, såsom varvsindustri och sjöfart, skapande av strukturer för marin energiproduktion och utveckling av biokomponenter från naturliga marina element.

24. ReK rekommenderar att man antar regionala specialiseringsstrategier för metodutveckling av den blå ekonomin på lokal och regional nivå, med tanke på komplexiteten och de betydande resurser som finns, i syfte att bidra till att identifiera de lämpligaste åtgärderna.

25. Vi föreslår att Europeiska regionkommittén gör en inventering av verksamheter inom den blå ekonomin inom varje region och territorium för att på så sätt skapa en verklig karta över den blå ekonomins utveckling i EU. Denna karta bör under NAT-utskottets överinseende uppdateras regelbundet av de specifika aktörerna i varje region, i syfte att identifiera god praxis på detta område.

Flernivåstyre i Atlantområdet

26. ReK stöder den nya styrningsstrukturen och övervakningsramen och föreslår att särskilda färdplaner eller milstolpar integreras i varje mål för att göra de fastställda åtgärderna mer specifika.

27. ReK anser att vikten av Leader-metoden och det stöd den ger bör erkännas när det gäller Atlantstrategins utveckling genom de lokalt ledda utvecklingsstrategier som är kopplade till lokala aktionsgrupper för fiske, ett särskilt instrument kopplat till kusten och dess ekonomiska och sociala aktörer, som har erfarenhet och kunskap.

28. Kommittén förordar eftertryckligen ett effektivt flernivåstyre, samtidigt som varje medlemsstats institutionella ram respekteras, och anser att den förnyade maritima strategin bör göra det möjligt för regionerna att aktivt delta i förvaltningen av Atlantområdet.

29. Vi framhåller behovet av att anpassa agendorna och målen för EU:s många förfaranden och politikområden, eftersom det ofta händer att något som inte längre är en prioritering på en agenda som upphör ett visst datum blir en prioritering på agendan för ett annat förfarande med ett annat slutdatum. Detta styrningsproblem återspeglar den fragmenterade strukturen och bristen på ordentlig samordning och korrekt och aktuell information.

Samarbete i Atlantområdet

30. ReK konstaterar att uppnåendet av målen och åtgärderna i de fyra pelarna i den handlingsplan som kommissionen lagt fram, även om de betraktas som otillräckliga, kommer att få positiva effekter och gynna regioner som angränsar till Atlantområdet, och rekommenderar starkt ett utökat samarbete med dessa regioner.

31. ReK uppmanar till att det gränsöverskridande samarbetet bortom gränserna till havs och inom regionerna bör stärkas genom att man utvecklar enklare ansökningsomgångar för gränsöverskridande projekt och stärker Interregprogrammen och andra budgetverktyg.

32. Kommittén påminner om att program för territoriellt samarbete där Atlantregioner deltar har bidragit och kommer att fortsätta att bidra på ett smart sätt till uppnåendet av målen i den nya handlingsplanen, och betonar möjligheten till större effekt om det fanns en särskild ansökningsomgång för gränsöverskridande projekt inom en egen budgetram för den maritima strategin för Atlantområdet, med fastställda mål anpassade till planen och med specifika mätindikatorer som är enkla att förvalta.

33. För att förbättra samarbetet är det även nödvändigt att öka den ömsesidiga förståelsen. Det vore därför mycket användbart att sammanställa en lista över aktörer, problem och möjligheter och sprida den till aktörerna i varje land och/eller region. Det bör även fastställas åtgärder eller tekniska riktlinjer för de olika sektorerna inom den blå ekonomin i enlighet med varje regions särskilda specialisering, för att främja ömsesidigt samarbete och tillhandahålla ett gemensamt erbjudande utan att behöva konkurrera.

34. För att få till stånd och stärka ett gränsöverskridande samarbete måste man skapa förutsättningar som främjar synergier och uppmuntrar arbete i tvärvetenskapliga och mångkulturella team genom att samordna intressen och agendor i vetenskapliga prioriteringar och i förvaltnings- och styrinstrument, i syfte att främja ett rättvist samarbete mellan team av människor i olika regioner, inrätta enkla och kontinuerliga finansieringsmekanismer så att åtgärder kan vidtas inom realistiska tidsramar samt uppmuntra ett brett samhällsdeltagande i dessa, för att gynna deras genomslag.

35. Att ha ett stort antal parallella program utan kopplingar till varandra skapar förvirring och sannolikt ineffektivitet i användningen av offentliga medel. Den offentliga finansieringen av forskning och innovation måste harmoniseras för att investeringarna ska bli så samstämmiga och effektiva som möjligt och för att på bästa sätt tillvarata forskarnas tillgängliga tid. Kommittén anser att åtgärder och stöd på regional, nationell och europeisk nivå bör samordnas för att åstadkomma en betydligt större effekt än den som uppnås genom olika program utan kopplingar till varandra, och på så sätt bidra effektivt till ett högre utnyttjande av europeiskt forskningsområde inom den blå ekonomin.

36. Samarbetet bör inte begränsas till havs- och hamnfrågor, utan bör ta hänsyn till samspelet mellan hav och land och väga in begränsningen av och anpassningen till klimatförändringarna (den cirkulära ekonomin, hållbar rörlighet, marina ekosystem osv.).

37. Vi betonar vikten av att samarbetet grundar sig på Atlantregionernas respektive strategier för smart specialisering (S3) och utvecklingen av flaggskeppsprojekt i områden för smart maritim specialisering i Atlantområdet.
38. Inom ramen för återhämtningen efter covid-19 och tiden efter brexit blir samarbete i Atlantområdet ännu mer nödvändigt på grund av att den socioekonomiska situationen sannolikt försämras, med effekter på sysselsättningen och den blå tillväxten, samt med beaktande av konsekvenserna av Förenade kungarikets utträde ur EU och brexitjusteringsreservens slutliga omfattning.
39. Kommittén vill blicka framåt i detta avseende och menar att de störningar som orsakas av pandemin och brexit kan omvandlas till möjligheter om våra nyckelsektorer uppdaterar sin tekniska kapacitet. Vi välkomnar därför nya instrument som kan främja nya europeiska värdekedjor på grundval av prioriteringarna i de regionala strategierna för smart specialisering.
40. Mot bakgrund av rådets slutsatser om genomförandet av EU:s makroregionala strategier är det dags att skapa och utveckla en sådan makroregional strategi för Atlantområdet, med en särskild budget- och genomföranderam som är anpassad till dess nuvarande tillstånd och potential.
41. ReK anser att inrättandet av en atlantisk makroregion är ett lämpligt sätt att fördjupa samarbetet, ta itu med maritima utmaningar vid sidan av andra territoriella utmaningar, förbättra samordningen mellan regioner och medlemsstater och rationalisera användningen av medel.
42. ReK anser att makroregionen bör komplettera sin maritima karaktär med den innovationspotential som är knuten till områden för smart specialisering som är gemensamma för Atlantregionerna och främja transatlantiskt samarbete genom att göra det möjligt för de yttersta randområdena och länder och regioner utanför EU att delta, i enlighet med modellen för flernivåstyre i makroregionen Alpena, med direkt och aktivt deltagande av regionerna.

Bryssel den 19 mars 2021.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Europeiska regionkommitténs
ordförande*

Yttrande från Europeiska regionkommittén – Att förverkliga det europeiska området för utbildning senast 2025

(2021/C 175/02)

Föredragande:	Emil BOC (RO–EPP), borgmästare i Cluj-Napoca
Referensdokument:	Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén om att förverkliga det europeiska området för utbildning senast 2025 COM(2020) 625 final

POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

1. Utbildning är avgörande för en harmonisk utveckling av lokala och regionala samhällen, särskilt i det nya sammanhang där den är en viktig strategisk byggsten i den kunskapsbaserade ekonomin. Utbildningens inverkan är också avgörande för andra områden som är relevanta för lokala och regionala samhällen, till exempel *brain drain/gain* (kompetensflykt/kompetensinflöde), social sammanhållning, genomförande av strategier för smart specialisering, digital omvandling, innovation (i både tekniskt och socialt hänseende), gröna samhällen samt samarbete mellan den akademiska världen och andra sektorer. Utbildning är en viktig faktor för att utveckla samhällenas motståndskraft och göra det lättare för dem att hantera ekonomiska eller andra kriser samt för anpassning till nya krav och kontexter. På lokal och regional nivå måste stöd till utbildning ses som en säker investering i vår framtid.
2. ReK anser att de lokala och regionala myndigheterna har en avgörande roll när det gäller att se till att visionen om det europeiska området för utbildning blir verklighet, eftersom de har en direkt och naturlig koppling till samhällen där den utbildningspolitik som fastställs på EU-nivå måste genomföras och där den får direkta effekter. De lokala och regionala myndigheterna ansvarar för genomförandet av 70 % av EU-lagstiftningen. I slutändan är utbildning lokal, och ur denna synvinkel måste vi – på grundval av principen om aktiv subsidiaritet – inte bara väga in den europeiska och den nationella nivån i planen, utan även de regionala och lokala nivåerna, och ge dem möjlighet att delta från början i beslutsfattandet. Det finns ett tydligt behov av strukturerade och kontinuerliga förbindelser mellan kommissionen och ReK på detta viktiga område.
3. ReK understryker betydelsen av att på bästa sätt koppla samman de strategiska målen för det europeiska området för utbildning med distinkta och identifierbara finansiella resurser som är tillgängliga för lokala och regionala myndigheter.
4. Att uppnå målen för hållbar utveckling, verka för miljömässig hållbarhet och stärka europeiska, nationella och regionala identiteter bör vara centrala mål för det europeiska området för utbildning.
5. Kommittén betonar behovet av att utarbeta en färdplan samt årliga indikatorer och milstolpar för att bedöma framstegen i genomförandet av målen för det europeiska området för utbildning på europeisk, nationell, och i relevanta fall, regional och lokal nivå. Bedömningen av det rådande läget på lokal och regional nivå måste stödjas, och mål och stödssystem måste fastställas i enlighet med denna bedömning.
6. Vi fäster också uppmärksamhet vid att det behövs en seriös diskussion på EU-nivå om den lokala och regionala nivåns ansvar i samband med inrättandet av det europeiska området för utbildning, i ett sammanhang där de lokala och regionala myndigheternas befogenheter på utbildningsområdet avsevärt skiljer sig åt mellan medlemsstaterna. Det är mycket viktigt att koppla detta ansvar till de nationella regeringarnas strategier och åtgärder. Varje stad, kommun och region måste i sin strategi inkludera centrala utbildningsmål kopplade till nationella och europeiska mål.

7. Problem och utmaningar på utbildningsområdet är gemensamma, men de verktyg och resurser som står till de lokala och regionala myndigheternas förfogande skiljer sig åt. De lokala och regionala myndigheternas administrativa kapacitet skiljer sig också åt, vilket påverkar hur framgångsrikt de utformar och genomför olika strategier och policyer på utbildningsområdet. Det är viktigt att identifiera regionala utbildningsbehov och främja specifik utbildningspolitik som tar hänsyn till den lokala kontexten. Att ta fram verktyg genom vilka lokala och regionala myndigheter kan få tillgång till och lära av lokala erfarenheter av bästa praxis i andra samhällen på unionsnivå är en viktig faktor. Utvecklingen av ett alleuropeiskt system av befintliga resurser för varje region som kan användas på ett flexibelt och effektivt sätt kommer att bidra till att skapa ett europeiskt område för utbildning. Samarbete är avgörande för att tillhandahålla utbildningstjänster och för att undvika dubbelarbete. Kommissionen bör stödja denna typ av verksamhet och undanröja alla hinder för samarbete genom att aktivt utveckla och främja en flexibel, tillgänglig och användarvänlig samarbetsram.

8. Vi anser att det är viktigt att minska skillnaderna i utbildning mellan avlägsna områden, landsbygds- och stadsområden, mellan regioner, mellan olika utbildningsnivåer (grundskola, gymnasium och högre utbildning) och mellan olika utbildningsanstalter. Dessa skillnader bidrar till att upprätthålla ojämlikheten i fråga om att få tillgång till och fortsätta med utbildning samt långsiktiga resultat, särskilt när det gäller inträde på arbetsmarknaden och välbetalt arbete.

9. Det behövs en enhetlig strategi för de olika program och den finansiering av utbildning som tillhandahålls av Europeiska unionen. En ny infallsvinkel kräver utöver Erasmus + att ytterligare instrument som Horisont Europa och strukturfonderna används. Strategin måste vara inkluderande; alla EU-instrument måste stödja regioner och lokalsamhällen i en smidig och flexibel omvandlingsprocess som är anpassad till den befintliga mångfalden och som säkerställer synergier och undviker överlappningar på utbildningsområdet (både för studenter och lärare).

10. Principen att ingen får hamna på efterkälken är viktig. Utbildning av låg kvalitet är ofta kopplad till fattigdom och brist på individuella resurser. Ifall bristen på stöd till utbildning fortgår leder det till en ond cirkel av svaga resultat och färdigheter, vilket leder till brist på lokal ekonomisk tillväxt och alltmer begränsade resurser. När det gäller strategier och operativa program är det mycket viktigt att också beakta dem som saknar resurser och andra missgynnade grupper, för vilka utbildning utgör en av få möjligheter att ta sig ur fattigdomen.

11. Vidare konstaterar kommittén att utbildning av låg kvalitet även är kopplad till hinder när det gäller tillgång, i form av diskriminering på olika grunder, bland annat kön, ras eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionsnedsättning eller sexuell läggning. Det är därför ytterst viktigt att säkerställa inkluderande och rättvis utbildning för alla och att vidta lämpliga åtgärder för att bekämpa rasism och diskriminering vid utbildningsanstalter.

12. Vi anser att det finns viktiga lärdomar som måste beaktas i efterdyningarna av covid-19-krisen när det gäller utbildning på lokal och regional nivå. Krisen har haft en djupgående inverkan på utbildningen på lokal och regional nivå och tvingat den att möta stora utmaningar i samband med krishantering, ekonomisk och social motståndskraft, användning av teknik inom utbildning, anpassning av mänskliga resurser till nya förhållanden, behovet av samarbete och behovet av att tillhandahålla inkluderande och högkvalitativ utbildning. I utbildningsprocessen har utmaningarna varit följande: digital omställning och omvandling, nya pedagogiska metoder, säkerställande av en trygg miljö och välbefinnande för studerande och lärare samt fortsatt och omdanad rörlighet (studerande och lärare). Det är viktigt att identifiera utmaningarna för systemet och vilka förändringar som måste göras för att göra utbildningssystemen motståndskraftiga mot liknande situationer i framtiden. Utbildningssystemens motståndskraft måste vara en prioritering för utbildningssamarbete, bland annat genom att utnyttja innovation inom utbildning och ny teknik (t.ex. artificiell intelligens, superdatorer och it-säkerhet). Mot bakgrund av de sociala, etniska och regionala skillnaderna och utmaningarna är det viktigt att se till att alla grupper har lika tillgång till digital utbildning, inbegripet utrustning, resurser och digitalt utbildningsinnehåll.

13. Att främja läraryrket (även i finansiellt hänseende) och att kontinuerligt utveckla motiverade och kompetenta mänskliga resurser på detta område är avgörande för genomförandet av det europeiska området för utbildning. Det är omöjligt att bygga upp en framgångsrik utbildningsstrategi utan att ge full erkänsla för lärarnas grundläggande roll. Att investera i områden som lärarutbildning och lärarutveckling, i effektiva förfaranden för urval, rekrytering och utvärdering av lärarna, och att öka läraryrkets attraktionskraft, särskilt i landsbygdsområden, är avgörande för att upprätthålla utbildningens kvalitet och konkurrenskraft i medlemsstaterna och stärka EU:s ställning som en viktig aktör på det internationella planet.

14. Det blir allt viktigare att bygga strategiska partnerskap mellan lokala och regionala samhällen och deras högre utbildningsanstalter (centrala aktörer i "kunskapsrektangeln": utbildning, forskning, innovation och samhällstjänster). Universitetens roll för att utveckla motståndskraftiga samhällen på lokal och regional nivå är avgörande. Universitetsutbildning kan främja kompetensinflöde och kompetensrörlighet och hjälpa Europa att locka till sig internationella mänskliga resurser av hög kvalitet. När det gäller universitetsutbildning är de föreslagna reformerna på EU-nivå omfattande, till exempel följande: Europeiska universitetsinitiativet, studentutbyte, europeiskt studentkort, uppföljning av utexaminerades karriär, ömsesidigt erkännande av kvalifikationer från högre utbildning. De lokala och regionala myndigheterna måste kunna utveckla strategiska partnerskap med universiteten och bidra till denna omvandlingsprocess.

15. Kommittén framhåller de nära kopplingarna mellan det europeiska området för utbildning och det europeiska forskningsområdet. Vi efterlyser "en ny strategi för ett 'europeiskt utbildnings- och forskningsområde'" och menar att "[d]et är nödvändigt att inta ett övergripande förhållningssätt till dessa frågor, som är nära kopplade till regionalpolitiken" ⁽¹⁾.

16. Ömsesidigt erkännande mellan medlemsstaterna av kvalifikationer för högre utbildning, gymnasieutbildning och yrkesutbildning är viktigt. För att komma framåt behöver vi detta ömsesidiga erkännande som med fördel grundas på förväntat resultat av lärande, likt det europeiska kvalifikationsramverket.

17. Vi uppmärksammar betydelsen av flexibla läroplaner som fokuserar på färdigheter och skapar öppna utbildningsresurser som är anpassade till en tekniskt stödd inlärningsprocess. Flexibla läroplaner kan främja integrationen av lokala och regionala särdrag genom att beakta områden och utveckla färdigheter i linje med verkligheten och behoven/utmaningarna i varje samhälle och region.

18. Det är mycket viktigt att identifiera och främja framgångshistorier i genomförandet av målen för det europeiska området för utbildning på lokal och regional nivå. Analys och spridning av sådan bästa praxis kan ge ett större mervärde till de lokala och regionala myndigheternas insatser i medlemsstaterna.

19. Vi konstaterar att prioriteringarna måste ändras när det gäller utvecklingen av utbildningsinfrastruktur på lokal nivå och att de lokala och regionala myndigheterna kommer att stödja övergången till modern, funktionell, digital och grön utbildningsinfrastruktur i sina samhällen. Fokus bör ligga på övergången från stela utbildningsstrukturer till flexibla modeller som gör det möjligt att övervinna formella hinder både mellan utbildningsanstalter och mellan utbildningsnivåer.

20. Utbildning är en nyckelfaktor för att ändra ekonomisk struktur på lokal och regional nivå (mot en grön, kunskapsbaserad ekonomi och digital omvandling). Den gröna och digitala omställningen måste vara tydligt närvarande och integreras i alla utbildningsprocesser och övergripande mål på utbildningsområdet.

21. Kommittén välkomnar initiativet Education for Climate Coalition (koalitionen för utbildning om klimatet) som ska stödja genomförandet av den europeiska klimatpakten, och står redo att i hög grad bidra till detta flaggskeppsinitiativ inom ramen för det europeiska området för utbildning, för att få till stånd en rättvis, grön och digital samhällsomställning för alla.

22. Kommittén uppmanar kommissionen att inkludera regioner och lokalsamhällen samt initiativ såsom det globala borgmästaravtalet för klimat och energi i Education for Climate Coalition, för att säkra en länk mellan nedifrån och upp-initiativ och åtgärder på EU-nivå och stödja utfästelser och konkreta åtgärder för hållbara beteenden i hela unionen.

23. Vi anser att större uppmärksamhet bör ägnas livskunskap och övergripande färdigheter för att öka EU-medborgarnas förmåga att anpassa sig till en dynamisk och ständigt föränderlig arbetsmarknad.

24. Det är viktigt att höja utbildningens kvalitet på lokal och regional nivå som en faktor som avsevärt kan begränsa kompetensflykten. I detta sammanhang behövs stöd från kommissionen/EU för att bekämpa kompetensflykt och omvandla den till kompetensrörlighet.

⁽¹⁾ ReK:s yttrande "En ny era för det europeiska forskningsområdet" (EUT C 106, 26.3.2021, s. 31).

25. Vi menar att det är av grundläggande betydelse att de lokala och regionala myndigheterna stöder digital utbildning och digital integration för elever och studerande samt för medborgare och tjänstemän (i anslutning till den nya handlingsplanen för digital utbildning som stöds av kommissionen).
26. Det är angeläget att höja kvaliteten på utbildningsprocesserna på områden som utveckling av grundläggande färdigheter, interkulturalitet och språkinläring samt kulturell och språklig mångfald och att se till att missgynnade barn förvärvar färdigheter som andra barn förvärvar i hemmet.
27. Vi hävdar att lokala och regionala myndigheter i partnerskap med formella och icke-formella utbildningsanstalter kan tillhandahålla välbehövliga program för livslångt lärande för kompetensutveckling och omskolning, i syfte att göra det möjligt för människor att stanna kvar eller komma in på den snabbt föränderliga arbetsmarknaden och hantera andra områden av livet som snabbt förändras under den gröna och digitala omställningen. Sådana program kan också anpassas till behoven hos specifika grupper, t.ex. äldre, för att öka livskvaliteten och den allmänna tillfredsställelsen och integrationen för dessa grupper. Universiteten kan/bör också bli viktiga partner för de lokala och regionala myndigheterna när det gäller att utveckla och genomföra innovativa program för samhällsaktörer, i överensstämmelse med lokala och regionala särdrag.
28. Vi uppmuntrar lokala och regionala myndigheter att stödja universitet, yrkesutbildningsanstalter och andra enheter som genomför Erasmus+-program för att främja rörlighet inte bara när det gäller studerande, utan även unga företagare och volontärer från medlemsstaterna.
29. Det är viktigt att de lokala och regionala myndigheterna för alla elever främjar säkra miljöer som är fria från våld och mobbning, trakasserier i skolan, nedsättande kommunikation, desinformation och diskriminering.
30. Vi vill lyfta fram betydelsen av kommunernas och regionernas insatser för att göra utbildning mer inkluderande på alla nivåer för personer med funktionsnedsättning eller utsatta grupper.
31. Det är viktigt att kommunerna och regionerna stimulerar förändring (genom utbildningsinstitutioner) i medborgarnas vanor och färdigheter när det gäller den gröna och digitala omställningen, samt stöder rörligheten för lärare och elever/studerande i nationella och internationella partnerskap med andra samhällen. Denna rörlighet kan bidra till kunskapsöverföring när det gäller att utveckla och genomföra framgångsrika utbildningsstrategier. OECD:s studie om undervisning och lärande (TALIS, 2018) visade att ett betydande antal lärare uttrycker ett behov av att utveckla särskilda kunskaper för att undervisa i miljöer med elever som har särskilda behov, använda digital teknik samt undervisa i flerspråkiga och mångkulturella klasser.
32. Vi uppmuntrar kommuner och regioner att genom partnerskap mellan de offentliga, privata och ideella sektorerna öka universitetens kapacitet när det gäller specialiserade utbildningsprogram i avancerad digital kompetens och spetsteknik såsom artificiell intelligens, it-säkerhet och högpresterande datorsystem.
33. De lokala och regionala myndigheterna i medlemsstaterna bör stödja inrättandet av överstatliga utbildningscentra i större högskolestäder i EU, vilket skulle göra det möjligt att ta fram god praxis och politik när det gäller studenters och lärares rörlighet samt den digitala omvandlingen inom utbildning.

Bryssel den 19 mars 2021.

Apostolos TZITZIKOSTAS
*Europeiska regionkommitténs
ordförande*

Yttrande från Europeiska regionkommittén – Åtgärdsplan för råvaror av avgörande betydelse

(2021/C 175/03)

Föredragande:	Isolde Ries (DE–PES) Första vice talman, Saarlands delstatsparlament
Referensdokument:	COM(2020) 474 final

POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Allmänna kommentarer

1. ReK betonar att moderna samhällen och ekonomier inte kan fungera på lång sikt utan en tillförlitlig, tryggad, konkurrenskraftig och miljövänlig försörjning av råvaror. Råvaror av avgörande betydelse är sådana råvaror som har stor ekonomisk betydelse men för vilka det i dag inte finns någon tryggad eller varaktig inhemsk försörjning från råvarukällor i Europeiska unionen.
2. ReK anser att EU behöver en stark industriell bas, och denna är i hög grad beroende av en tillräcklig råvaruförsörjning och en effektiv användning och återvinning av dessa råvaror till följd av åtagandena i samband med omställningen till en koldioxidsnål ekonomi och den tilltagande digitaliseringen.
3. ReK påpekar att enligt en studie från kommissionen ⁽¹⁾ kommer, utifrån den information som för närvarande finns, behovet av råvaror av avgörande betydelse för strategisk teknik och strategiska sektorer att öka kraftigt fram till 2030 respektive 2050, och EU skulle till exempel behöva upp till 18 gånger mer litium och 5 gånger mer kobolt än i dag för elfordonsbatterier och energilagring år 2030, och nästan 60 gånger mer litium och 15 gånger mer kobolt än i dag år 2050.
4. Ur ett globalt perspektiv utvinns eller produceras mindre än 5 % av råvarorna av avgörande betydelse i EU, medan EU:s industri står för omkring 20 % av den globala förbrukningen av råvaror av avgörande betydelse. EU är särskilt beroende av import av råvaror av avgörande betydelse som spelar en nyckelroll för framtida teknik och som, såsom sällsynta metaller och ämnen, är viktiga för innovativa tekniska tillämpningar. De behövs således för produktion och värdeskapande på de områden där den europeiska ekonomin vill inta en viktig global ledarroll. Det gäller t.ex. råvaruanvändningen för omställningen till en tryggad, ren och ekonomiskt överkomlig energiförsörjning på grundval av förnybar energi såsom föreskrivs i den europeiska gröna given, vägen till en ren och mer cirkulär ekonomi men även råvarornas användning inom mobilitet och byggande på ett mer energi- och resurseffektivt sätt.
5. ReK konstaterar att hela råvarusektorn i EU står för omkring 350 000 arbetstillfällen och att mer än 30 miljoner arbetstillfällen i tillverkningsindustrin i senare led är beroende av tillförlitlig och icke-diskriminerande tillgång till råvaror.
6. Kommittén understryker att bland annat covid-19-krisen har visat att Europa är alltför beroende av leverantörer utanför EU när det gäller råvaror av avgörande betydelse och att försörjningsavbrott kan få en negativ inverkan på industriella värdekedjor och andra sektorer.

⁽¹⁾ Critical Raw Materials for Strategic Technologies and Sectors in the EU – A Foresight Study: <https://ec.europa.eu/docsroom/documents/42881>.

Inverkan på industrin

7. ReK betonar att det alltför stora beroendet av länder utanför EU när det gäller råvaror av avgörande betydelse måste motverkas och motståndskraften hos kritiska leveranskedjor ökas för att sörja för en tillförlitlig försörjningstrygghet, energiomställning och digital omställning.

8. ReK påpekar att råvaror av avgörande betydelse framför allt behövs inom många europeiska nyckel- och framtidsindustrier, t.ex. fordonstillverkning, stålindustrin och luftfarten samt sektorerna för it, hälso- och sjukvård och förnybar energi. Innovativa produkter och ny teknik såsom elektromobilitet, digitalisering, industri 4.0 och energiomställningen håller på att förändra och öka behovet av råvaror. Efterfrågan på råvaror världen över kommer också att tillta på grund av befolkningstillväxten, industrialiseringen och den gradvisa utfasningen av fossila bränslen i transport- och energisektorerna.

9. ReK betonar att rättvis och icke-diskriminerande tillgång till råvaror, tryggad råvaruförsörjning och stabila och förutsägbara råvarupriser är avgörande för den europeiska industrins och de små och medelstora företagens utvecklingsmöjligheter och konkurrenskraft samt för innovationen och bevarandet av industriområden i EU.

10. Kommittén är övertygad om att det krävs en mer strategisk ansats för att säkerställa en hållbar försörjning av råvaror av avgörande betydelse och minska beroendet av tredje part eller av import av råvaror. Det innebär att man måste bygga upp diversifierade värdekedjor, minska råvaruberoendet, stärka den cirkulära ekonomin och främja innovation för att hitta alternativ. Dessutom måste man säkerställa lika konkurrensvillkor när det gäller miljö och socialt ansvar på den globala marknaden.

11. ReK välkomnar att kommissionen har lagt fram en åtgärdsplan för råvaror av avgörande betydelse samt den första strategiska framsynsrapporten, i vilken EU:s beroende av import av råvaror av avgörande betydelse bedöms vara en strategisk svaghet.

12. Vi stöder de mål som anges i åtgärdsplanen om att utveckla motståndskraftiga industriella värdekedjor i EU, minska beroendet av råvaror av avgörande betydelse genom cirkulär resursanvändning och hållbara produkter och innovation, stärka den inhemska råvaruansaffningen i EU, diversifiera anskaffningen från tredjeländer samt i överensstämmelse med WTO:s regler få bort störningar i den internationella handeln.

13. ReK understryker att regionerna i varierande grad är beroende av råvaror av avgörande betydelse och efterlyser därför en kartläggning av det regionala beroendet av råvaror av avgörande betydelse och därmed regionernas behov av att vidta åtgärder för att skapa hållbara och innovativa värdekedjor.

14. Kommittén betonar att de lokala och regionala myndigheterna är en mycket viktig nivå för att nå acceptans för EU:s strategiska mål för råvaror och industriprojekt inom ramen för åtgärdsplanen.

15. ReK förespråkar, med avseende på en eventuell utvidgning av tillämpningsområdet för EU:s taxonomikriterier till ekonomiska sektorer som ännu inte omfattas, att kriterierna för brytning, utvinning och bearbetning av råvaror ska baseras på en livscykelanalys (vagga till vagga) och socioekonomiska överväganden. Dessutom bör man vid bedömningen av ett företag skilja mellan investeringar i befintliga produktionsanläggningar och i nya anläggningar, för att undvika att ytterst få investeringar klassificeras som hållbara och att finansieringskostnaderna för den nödvändiga omställningen av ekonomin därmed ökar.

Tryggade industriella värdekedjor i EU

16. ReK uppmanar till att brister och svagheter i de befintliga råvaruförsörjningskedjorna åtgärdas genom ett mer strategiskt tillvägagångssätt. Lämplig lagerhållning är till exempel ändamålsenligt för att undvika oväntade avbrott i produktion och försörjning. Alternativa försörjningskällor behövs också i händelse av störningar, liksom närmare partnerskap mellan aktörer inom sektorn för råvaror av avgörande betydelse och förbrukarsektorer i senare led, i syfte att frigöra investeringar i strategisk utveckling.

17. ReK välkomnar att kommissionen i den aktuella förteckningen över råvaror av avgörande betydelse återigen bekräftar att kokskol är en av stålindustrins viktigaste råvaror. Kommittén påpekar att denna råvara kommer att förbli oundgänglig för stålindustrin så länge som tekniskt och ekonomiskt hållbara alternativ inte kan införas i stor skala. Vi uppmanar dessutom kommissionen att, i syfte att utveckla den vätgasbaserade metallurgin, undersöka möjligheterna att eventuellt inkludera sintrat järn (hot briquetted iron – HBI) och direktreducerat järn (DRI) i EU:s förteckning över råvaror av avgörande betydelse.

18. ReK förespråkar att industriallianser såsom den europeiska batterialliansen ska främjas, genom vilka omfattande offentliga och privata investeringar kan dras igång, vilket så långt det är möjligt ska leda till en omfattande täckning av det europeiska behovet av litium. ReK efterlyser dessutom stöd till framtidsorienterade allianser för basindustrierna.

19. ReK stöder särskilt den nya europeiska råvarualliansen, som syftar till att stärka EU:s motståndskraft i hela värdekedjan för sällsynta jordartsmetaller och magneter. Vi välkomnar att denna allians är öppen för alla berörda aktörer, inklusive regionerna, och att Europeiska regionkommittén bjöds in till dess lanseringsevenemang⁽²⁾.

20. ReK välkomnar Europeiska investeringsbankens tillkännagivande nyligen om att tillhandahålla ekonomiskt stöd till projekt för att trygga försörjningen av de råvaror av avgörande betydelse som behövs för koldioxidsnålare processer i EU.

21. Kommittén efterlyser garantier för att dessa projekt inte snedvrider konkurrensen, är resurseffektiva och hållbara och bidrar till EU:s strategiska motståndskraft.

Materialåtervinning och ersättning av råvaror

22. ReK konstaterar att Europas egna råvaror av avgörande betydelse inte utnyttjas i tillräcklig utsträckning och att medlemsstaternas bearbetnings-, återvinnings-, raffinering- och sorteringskapacitet för närvarande är otillräcklig.

23. ReK betonar att lägre konsumtion, förebyggande av avfall och materialåtervinning måste utgöra centrala inslag i omställningen till en resurseffektiv ekonomi. Kommittén uppmanar till att konsumenterna ska upplysas på ett öppet och tillräckligt sätt om råvarusituationen i vårt överflöds- och slit-och-slängsamhälle samt om de rådande marknadsekonomiska villkoren för återvinningsindustrin. Konsumenterna har dock endast ett sekundärt ansvar för att bidra till produkter med hög återvinningsbarhet och till en lägre konsumtion. Det primära ansvaret åligger i första hand producenterna och krav ska därför åläggas dessa. För produkter tillverkade inom unionen ska kraven ställas till tillverkarna och motsvarande krav måste också ställas på produkter som importerats till unionens marknad.

24. ReK betonar vikten av tillämpad och praktisk FoU i samband med utvinning av råvaror och effektiv råvaruanvändning.

25. Vi efterfrågar på det hela taget ett stärkt och varaktigt stöd till forskning och utveckling på området råvaruutvinning och den cirkulära ekonomin, inbegripet metallurgin som en s.k. viktig möjliggörande faktor. När nya material utvecklas ska deras återvinningsbarhet i framtiden alltid ingå som ett krav för forskningsstöd.

26. ReK framhåller att man i samband med detta även bör eftersträva att genom en hållbar konstruktionsprincip (ekodesign) avsevärt förlänga livslängden för, och reparerbarheten hos, produkter som framställs av råvaror av avgörande betydelse och ersätta råvaror av avgörande betydelse med mer lättillgängliga material, särskilt när det gäller produkter vars livslängd begränsas av tekniska framsteg och planerat åldrande. Vi vill se ett krav på att CE-märkningen uppdateras med ambitiösa kriterier för återvinningsbarhet för produkter som innehåller råvaror av avgörande betydelse.

⁽²⁾ Europeiska råvarualliansens webbplats och anmälningsblankett: <https://erma.eu/about-us/join-erma/>

27. Kommittén påpekar att Horisont Europa, Europeiska regionala utvecklingsfonden och nationella FoU-program skulle kunna användas för dessa ändamål. Till exempel skulle en strategisk FoU-agenda för den europeiska cirkulära ekonomin kunna utarbetas inom ramen för detta (Cicerone Circular economy Platform for European priorities strategic agenda) och de europeiska GeoMontanregionerna skulle kunna förbättra sitt nätverksarbete genom Mireu-projektet (gruv- och metallurgiregioner) och ytterligare stärka och prioritera frågan om säkrad råvaruförsörjning.

28. Kommittén anser att konsumenterna fortlöpande bör informeras om bieffekterna av att ofta köpa och byta ut billiga hushållsartiklar av låg kvalitet. En gradvis återgång till en service- och reparationskultur skulle kunna skapa nya arbetstillfällen som inte kan utlokaliseras.

29. ReK konstaterar att det bakom beteckningen "avfall" i Europa ofta döljer sig värdefulla resurser och råvaror av avgörande betydelse. Vi hänvisar här till vårt nyligen antagna yttrande "Ny handlingsplan för den cirkulära ekonomin" ⁽³⁾.

30. Kommittén framhåller att återvinna material bör användas mycket mer för att minska användningen av primära råvaror och råvaror av avgörande betydelse. Vi uppmanar kommissionen att överväga konkurrenskraftiga kriterier enligt vilka nya produkter, där så är möjligt, bör ha en betydande andel återvunnet innehåll, och rekommenderar att dessa kriterier beaktas i strategin för viktiga produktvärdekedjor ⁽⁴⁾.

31. ReK anser att man bör undersöka möjligheten till återvinning av råvaror av avgörande betydelse ur avfall från tätbebyggelse med avseende på användbarhet och ekonomisk genomförbarhet och utöka denna i den mån det är tekniskt och ekonomiskt möjligt. Framför allt råvaror som behövs för förnybar energi eller innovativa tekniska tillämpningar, såsom sällsynta jordartsmetaller, gallium eller indium, återvinns inte alls eller endast i begränsad utsträckning, eftersom återvinningen hittills har varit förhållandevis betungande ur teknisk och ekonomisk synvinkel. Kommittén vill även framhålla vikten av att främja effektiv energiutvinning i kombination med tillvaratagande av metaller och salter ur avfall som inte kan återvinnas på annat sätt, till följd av föroreningar, materialtrötthet och komplexa material. Europeiska unionen, medlemsstaterna, regionerna med deras offentliga forskningsinstitut och företagen uppmanas därför att bedriva mer forskning på detta område och att göra det möjligt att nyttja resultaten för att undvika att värdefulla råvaror måste deponeras som avfall.

32. Kommittén konstaterar att betydande mängder avfall och skrot exporteras, trots att de potentiellt skulle kunna återvinnas till sekundära råvaror i EU. Vi anser därför att återvinningskapaciteten inom EU måste stärkas betydligt, särskilt mot bakgrund av de i vissa fall katastrofala miljöskador som orsakas av exporten av avfall och skrot till utvecklings- och tillväxtländer med otillräcklig återvinningskapacitet.

33. ReK påpekar att det för närvarande inte finns några statistiska uppgifter om hur mycket råvaror som deponeras i mineralavfall. Kommissionen uppmanas därför att, med hjälp från medlemsstaterna, regionerna och kommunerna, utvärdera och kartlägga mängden material som lagras.

34. Kommittén betonar att producenterna spelar en viktig roll i omställningen till en cirkulär ekonomi. Dessa måste utveckla innovativa produkter som möjliggör materialseparering så att de är miljövänliga och kräver minsta möjliga användning av fossila primära råvaror. Producenterna bör också se över befintliga affärsmodeller för att styra mot minskad resursförbrukning. ReK framhåller att också staten samtidigt har ett eget ansvar, t.ex. att skapa lämpliga ramvillkor och lämpliga rättsliga bestämmelser och erbjuda ekonomiska incitament.

Att stärka hållbar anskaffning och bearbetning av råvaror i EU

35. ReK understryker att EU i möjligaste mån på lång sikt också måste anskaffa råvaror från egna källor och utarbeta framåtblickande utvecklingsstrategier, inbegripet strategier för att bygga upp ny kapacitet för exploatering och bearbetning av råvaror av avgörande betydelse i EU och för att utveckla en hållbar finansieringsmodell för att ställa om befintlig gruvverksamhet till utvinning av råvaror av avgörande betydelse.

⁽³⁾ ReK:s yttrande "Ny handlingsplan för den cirkulära ekonomin" (EUT C 440, 18.12.2020, s. 107).

⁽⁴⁾ ReK:s yttrande "Ny handlingsplan för den cirkulära ekonomin" (EUT C 440, 18.12.2020, s. 107).

36. Kommittén betonar att ökad inhemsk utvinning av råvaror i EU måste ske inom ramen för beprövade och höga miljö- och arbetskyddsnormer. Vi framhåller att exempel på bästa praxis i detta avseende redan beaktas inom ramen för EU-projekt, men att dessa på det hela taget ännu inte har lett till någon betydande ökning av investeringsprojekt för att öka utvinningen och bearbetningen av råvaror. För att ekonomin ska kunna förses med råvaror av avgörande betydelse från egna källor krävs det emellertid, förutom att tidigare och nuvarande gruvdrift säkras, att även nya gruvor öppnas.

37. Vi beklagar mot denna bakgrund att en betydligt större tillämpning av FoU-resultaten i företagens metoder för utvinning och bearbetning av råvaror fortfarande lyser med sin frånvaro och betonar att ny gruvdrift för högteknologiska råvaror i EU måste bygga på FoU-projekt om innovativ gruvdrift med låg påverkan. ReK välkomnar i detta sammanhang kommissionens avsikt att, inom ramen för Horisont Europa från och med 2021, ytterligare minska miljöpåverkan och uppmanar i samband med detta till att man särskilt uppmärksammar vattenförvaltning och återförvildning.

38. Kommittén understryker att utöver miljö- och arbetskyddsnormer bör tillstånd för gruvetableringar även innehålla lösningar för hur förlorade miljö- och rekreationsvärden ska kompenseras så att gruvområden även fortsättningsvis under och efter avslutad täktverksamhet kan nyttjas för rekreation och andra för det lokala samhället lika viktiga ändamål.

39. ReK framhåller att regionerna har en grundläggande roll att spela på grund av sin sakkunskap på detta område. Vi framhåller att råvaror till batterier inte bara finns i flera kolregioner utan också i andra regioner i EU och att gruvavfall ofta är rikt på råvaror av avgörande betydelse. Kommittén anser därför att man bör undersöka möjligheten att utvinna råvaror i nedlagda eller nya gruvor och dagbrott med förekomster av råvaror av avgörande betydelse. Vi framhåller att man genom utvinning av dessa råvaror kan skapa nya arbetstillfällen i de före detta och i de nuvarande gruvregionerna.

40. Kommittén understryker att det finns betydande teknisk sakkunskap i de före detta och i de aktiva gruvregionerna i EU. Erfarenheter och kunskaper bör överföras till nya generationer av medarbetare, och yrkesutövarnas kompetens bör stärkas genom riktad utbildning och fortbildning.

41. ReK betonar att exploatering av råvaruförekomster och öppnande av nya gruvor och dagbrott kan minska EU:s beroende av tredjeländer men att den prospektering och utvinning som krävs för detta inom EU ofta konkurrerar med andra markanvändningsalternativ och därför omfattas av begränsningar till följd av den fysiska planeringen. Vi anser därför att konflikter om användningen i möjligaste mån bör lösas i samförstånd i syfte att säkra råvarutillgången.

42. Kommittén konstaterar att allmänhetens motstånd mot gruvprojekt ökar i många EU-länder och att industrins insatser för att förbättra sitt ekologiska fotavtryck ännu inte erkänns i tillräckligt stor utsträckning. Europeiska unionen, medlemsstaterna, regionerna och kommunerna uppmanas därför att på ett öppet och aktivt sätt informera om för- och nackdelarna med återöppnade och nya gruvor och dagbrott, att se till att alla berörda parter deltar och att på så sätt säkerställa acceptans och förståelse i det civila samhället.

43. ReK framhåller att det är förknippat med höga investeringskostnader och även driftskostnader att öppna nya och återöppna gamla gruvor och dagbrott, bland annat till följd av de höga miljö- och säkerhetsstandarder som gäller i EU, vilket är en ekonomisk nackdel för de europeiska gruvregionerna jämfört med andra delar av världen. Vi uppmanar därför EU och dess medlemsstater att undersöka om och i vilken utsträckning sådana projekt kan få ekonomiskt stöd i form av EU-medel eller enligt reglerna för statligt stöd.

44. Kommittén understryker att fonden för en rättvis omställning bör bidra till att mildra de socioekonomiska effekterna av omställningen till klimatneutralitet i kolintensiva och koldioxidintensiva regioner och till att diversifiera ekonomin i regionerna, också genom investeringar i den cirkulära ekonomin. InvestEU-fondens del för hållbar infrastruktur skulle också kunna stödja den regionala utvecklingen av råvaror av avgörande betydelse.

45. ReK anser att man måste utveckla och tillämpa tillräcklig sakkunskap inom EU för att kunna bearbeta eller förädla vissa råvaror av avgörande betydelse, såsom litium. Kommittén anser att EU, medlemsstaterna och de lokala och regionala myndigheterna aktivt måste verka för att sådana färdigheter byggs upp och utvecklas.

46. Kommittén anser att det krävs en bättre samordning mellan relevanta aktörer inom prospektering, utvinning, distribution, bearbetning, återanvändning och återvinning. I detta sammanhang spelar de regionala och lokala myndigheterna en grundläggande roll.

47. ReK betonar att medlemsstaternas och de regionala och lokala myndigheternas råvarustrategier och råvaruplanering i hög grad kan bidra till att säkra inhemska råvaror.

48. Kommittén konstaterar att det krävs rättssäkra tillstånd för att genomföra ny, innovativ, accepterad, säker och miljövänlig gruvdrift för råvaror av avgörande betydelse i EU och uppmanar till att behöriga nationella, regionala och lokala myndigheter och organ ska inrättas, organiseras och utrustas i enlighet med den ökade betydelsen av deras ansvar och uppgift, så att transparenta, effektiva och samordnade administrativa förfaranden möjliggör utvinning av råvaror på EU:s territorium.

Regionalt samarbete

49. ReK betonar hur viktigt det är för en hållbar utvinning i EU att man stimulerar nationella och regionala råvarukluster som sammanför industri, gruvmyndigheter, geologiska tjänster, leverantörer i föregående och efterföljande led, tillverkare av utrustning, utvinnings- och förädlingsföretag, liksom transportindustrin och arbetsmarknadens parter, även med hjälp av nya gruvdriftsmetoder.

50. Kommittén understryker att de lokala, regionala, nationella och europeiska nivåerna måste samarbeta för att hantera konsekvenserna på fältet och tillgodose de nödvändiga investeringsbehoven.

51. ReK anser att sammankopplingen i nätverk av europeiska regioner med stort beroende av råvaror av avgörande betydelse bör stärkas i syfte att finna gemensamma lösningar och säkerställa regionernas aktiva roll i den europeiska råvarualliansen.

Anskaffning av råvaror från tredjeländer

52. Kommittén konstaterar att EU trots alla ansträngningar även i fortsättningen kommer att vara starkt beroende av import av råvaror av avgörande betydelse från tredjeländer. Vi påpekar att det i dag mellan många stater råder intensiv konkurrens om råvaror av avgörande betydelse.

53. ReK understryker att det i råvaruhandeln blir allt vanligare med handelsrestriktioner och konkurrenssnedvridningar. Vi uppmanar kommissionen att kontinuerligt övervaka export- och importrestriktionerna och ta upp dessa på regional, bilateral och multilateral nivå. Kommittén anser att åtgärder som snedvrider utrikeshandeln med råvaror, särskilt råvaror av avgörande betydelse, måste granskas fullt ut och att ytterligare rättsliga åtgärder vid behov bör vidtas inom ramen för Världshandelsorganisationens (WTO) regler.

54. Kommittén anser att en råvarupolitik med diplomatiska medel är av stor betydelse för EU, inte bara när det gäller industri- och energipolitik och internationell handel, utan också som en övergripande fråga som påverkar olika områden inom inrikes-, utrikes- och säkerhetspolitiken.

55. ReK konstaterar att det vore fördelaktigt för EU:s ekonomiska och finansiella motståndskraft om handeln med råvaror av avgörande betydelse skedde i europeisk valuta, eftersom detta skulle minska prisvolatiliteten och EU-importörernas och tredjelandsexportörernas beroende av finansmarknader i US-dollar. Vi uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka sina ansträngningar för att se till att handeln sker i europeisk valuta.

56. Kommittén anser att EU i större utsträckning måste ingå strategiska partnerskap med råvarurika tredjeländer. Vi välkomnar kommissionens strategi att innan pilotpartnerskapen inleds 2021 diskutera prioriteringar med medlemsstaterna och industrin, även i länderna i fråga, eftersom dessa har lokal sakkunskap och ett nätverk av medlemsstatsambassader.

57. ReK betonar att ett förstärkt samarbete med strategiska partner måste kopplas till en ansvarsfull anskaffning. En hög koncentration av utbudet i länder med låga sociala och miljömässiga standarder utgör inte bara en risk för försörjningstryggheten utan kan också förvärra sociala och miljömässiga problem. Som ett första steg bör man därför sträva efter ett internationellt avtal på WTO-nivå som syftar till att säkerställa en hög grad av öppenhet och konsekvent spårbarhet i leverantörs- och handelskedjorna när det gäller de sociala och miljömässiga standarder som ska tillämpas vid utvinning av råvaror i tredjeländer. I anslutning till detta bör man så snart som möjligt inleda förhandlingar om en systematisk förbättring av dessa standarder, såsom redan är fallet i EU:s befintliga frihandelsavtal. Kommittén välkomnar förordningen om konfliktmineraler, som trädde i kraft den 1 januari 2021, och uppmanar kommissionen att så snart som möjligt lägga fram ett genomtänkt förslag om tillbörlig aktsamhet i leveranskedjorna.

58. ReK understryker att det blir allt svårare att anskaffa råvaror för enskilda företag på starkt konsoliderade leveransmarknader och i konkurrens med marknader med en stark efterfrågan (framför allt Kina). Vi anser att man målinriktat måste stödja företagsallianser, såsom inköpsallianser.

Bryssel den 19 mars 2021.

Apostolos TZITZIKOSTAS

Europeiska regionkommitténs
ordförande

Yttrande från Europeiska regionkommittén – Översyn av handelspolitiken

(2021/C 175/04)

Föredragande:	Willy BORSUS (BE-Renew) Vice ministerpresident i Vallonien, minister för ekonomi, utrikeshandel, forskning och innovation, digitalisering, jordbruk, fysisk planering, IFAPME (Vallonien institut för fortbildning, egenföretagare och små och medelstora företag) och kompetenscentrum
Referensdokument:	COM(2021) 66 final.

POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTENS STÅNDPUNKT

Allmänna kommentarer

1. Europeiska regionkommittén (ReK) välkomnar i huvudsak kommissionens meddelande av den 18 februari med titeln "Översyn av handelspolitiken – En öppen, hållbar och bestämd handelspolitik". Vi noterar slutsatserna och rekommendationerna i detta meddelande men konstaterar att det även innehåller vissa brister som bör åtgärdas.
2. ReK anser att en grundlig översyn av handelspolitiken är nödvändig för att se till att den är förenlig med åtagandena om hållbar och inkluderande tillväxt i den europeiska gröna given, för att möta de utmaningar som den digitala omställningen medför, öka den europeiska industrins konkurrenskraft samt bidra till ökad sysselsättning i Europa och en högre levnadsstandard för alla medborgare. Vi understryker slutligen att handelspolitiken måste stärka EU:s motståndskraft och garantera att unionen har kapacitet att mildra såväl aktuella som framtida systemiska chocker, t.ex. kopplade till klimatförändringarna, de ökade geopolitiska spänningarna och riskerna för ytterligare pandemier och hälsokriser.
3. Kommittén påminner om den centrala roll som handeln spelar för EU:s ekonomi och de miljontals arbetstillfällena i Europa som är beroende av export till länder utanför Europa. Före covid-19-krisen var 35 miljoner arbetstillfällen i Europa beroende av export och 16 miljoner av utländska investeringar. Vart sjunde arbetstillfälle var med andra ord beroende av export.
4. Vi är bekymrade över den chockvåg som covid-19-krisen har skapat på de internationella marknaderna samt försämringen av en situation som redan tidigare var ansträngd, bl.a. till följd av de ökade geopolitiska spänningar som krisen har orsakat. Enligt en färsk undersökning gjord av generaldirektoratet för handel väntas den internationella handeln minska med 10–16 % under 2020. EU-27:s export till tredjeländer väntas minska med 9–15 %, dvs. en minskning i storleksordningen 282–470 miljarder euro ⁽¹⁾. Det är med oro som ReK konstaterar att Internationella arbetsorganisationen (ILO) bedömer att 12 miljoner arbetstillfällen går förlorade 2020, bara i Europa, pga. covid-19-pandemin.
5. Till de socioekonomiska svårigheterna kommer medborgarnas alltmer utbredda ifrågasättande av hur fördelarna med globaliseringen fördelas – längs värdekedjorna, inom alla ekonomiska sektorer och i samhället som helhet. ReK anser härvidlag att det är viktigt att de lokala och regionala myndigheterna, som står närmast medborgarna, fullt ut involveras och rådfrågas av kommissionen när det gäller EU:s handelsavtal. Kommittén är i detta sammanhang oroad över det förhållningssätt kommissionen antagit i den senaste tidens handelsförhandlingar – efter Europeiska unionens domstols dom i Singapore-målet (yttrande 2/15 från maj 2017) – i syfte att undvika "hopblandning" av handels-förbindelser genom att enbart förhandla fram handelsavtal där EU har exklusiva befogenheter.
6. Vi är fast övertygade om att endast en hållbar handelsmodell, där EU:s värden, unionens grundläggande och icke förhandlingsbara lagstiftningsnormer och målen för hållbar utveckling beaktas, kan bidra till välbefinnande och välstånd för alla, såväl inom som utanför EU.

⁽¹⁾ https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2020/may/tradoc_158764.pdf

Öka samstämmigheten mellan handelspolitiken och EU:s övriga sektorspolitik i samband med återhämtningen

7. ReK anser att större samstämmighet måste säkerställas mellan handelspolitiken och EU:s jordbruks-, industri-, konkurrens-, skatte-, social-, miljö-, transport-, klimat-, energi-, utvecklings- och sammanhållningspolitik och digitala politik, samt EU:s grundläggande rättigheter. Kommittén beklagar att det i kommissionens meddelande läggs alltför liten betoning på detta behov av samstämmighet mellan EU:s olika sektorspolitik.

8. ReK betonar det grundläggande åtagandet för de offentliga myndigheternas ekonomiska frihet att tillhandahålla, beställa och finansiera tjänster av allmänt ekonomiskt intresse.

9. ReK understryker vikten av att skydda offentliga tjänster och viktig infrastruktur (offentliga tjänster av allmänt intresse) i handelsavtal och efterlyser därför ett omfattande och rättssäkert undantag från tillämpningsområdet i alla frihandelsavtal och investeringsavtal, inklusive alla bestämmelser om investeringsskydd, till exempel genom en positiv förteckning över bestämmelser om marknadstillträde i avtal, behandling som mest gynnad nation och nationell likabehandling.

10. Kommittén anser att översynen av handelspolitiken måste genomföras parallellt med en riktad reform av vissa delar av EU:s konkurrenspolitik och en förnyad europeisk industri- och innovationspolitik, i syfte att stödja EU:s ställning som världsledande på viktiga områden. ReK väntar i detta avseende med spänning på EU:s uppdaterade industripolitiska strategi som tillkännagetts för april 2021.

11. ReK betonar att EU bör sträva efter en global lösning vad gäller beskattningen av digitala tjänster, tillsammans med en förvaltning och bestämmelser som är globala och lämpliga. Om en internationell lösning, i synnerhet på OECD-nivå, inte kan nås inom de kommande månaderna bör EU överväga att agera på egen hand.

12. ReK stöder begäran om att unionens handelsavtal och ekonomiska avtal, i enlighet med WTO:s principer och bestämmelser, ska innehålla ett kapitel med klausuler mot skattebrott, penningtvätt och aggressiv skatteplanering, liksom även ett samarbete mellan skattemyndigheterna. Kommissionen bör inkludera ett sådant kapitel i pågående förhandlingar och i de redan gällande fördragen vid översynen av dessa.

13. Vad gäller jordbrukspolitiken kan en handelspolitik som inte säkerställer att marknader i tredjeländer uppfyller de höga europeiska normerna i fråga om hållbarhet och livsmedelssäkerhet allvarligt undergräva den inre marknaden och hota jordbrukssektorn, särskilt om den redan befinner sig i svårigheter, och därmed hota EU:s livsmedelsförsörjning, som är ett grundläggande mål för den gemensamma jordbrukspolitiken, samt den fysiska planeringen i Europa som är beroende av arbetstagarna i sektorn. Vi anser att den reviderade handelspolitiken tillsammans med jordbrukspolitiken måste bidra till att upprätthålla den övergripande sysselsättningen och trygga jordbruket genom att garantera att det ger en skälig avkastning. Handelspolitiken bör säkerställa lika konkurrensvillkor för jordbrukssektorn på den inre marknaden och marknader i tredjeländer och prioritera försörjningen inom EU framför produkter från tredjelandsmarknader. Samtidigt bör de interna reglerna för styrning av marknaderna stimulera en diversifiering av den inre marknaden för att säkra konkurrenskraften. Detta får dock inte undergräva ansträngningarna för att stärka rättvisa handelsförbindelser med afrikanska länder.

14. ReK beklagar att kommissionens meddelande inte innehåller några lösningar för att mildra den negativa effekt som handelsavtal kan ha på vissa jordbrukssektorer som redan är hårt pressade eller internt sårbara. Vi uppmanar till att överväga införandet av en stödmekanism för de sektorer som påverkas mest. Vi är i detta avseende fortsatt särskilt oroade över den negativa inverkan som utkastet till associeringsavtal mellan EU och Mercosur otvivelaktigt kommer att kunna ha på vissa jordbrukssektorer.

15. ReK påminner om sammanhållningspolitikens viktiga roll för att förbättra regionernas konkurrenskraft genom riktade investeringar anpassade till de behov som ett givet territorium kan ha (särskilt i avlägsna och isolerade regioner där utvecklingen och moderniseringen av infrastruktur är avgörande) inom olika nyckelsektorer, såsom nätverksinfrastruktur, konnektivitet, forskning och innovation, små och medelstora företag, it-tjänster, miljö- och klimatåtgärder, högkvalitativa arbetstillfällen och social inkludering.

16. Vi anser att EU:s handelspolitik inte får undergräva EU:s insatser för utvecklingssamarbete med tredjeländer och efterlyser en balanserad och rättvis strategi för frihandel gentemot de bräckligaste ekonomierna.

17. Kommittén stöder kommissionens presentation av ett rättsligt instrument för att motverka snedvridningar som uppstår på EU:s inre marknad på grund av utländska subventioner och understryker behovet av att modernisera och uppdatera EU:s konkurrensregler.

18. Kommittén uppmanar eftertryckligen kommissionen att visa att det är möjligt att på kort sikt åstadkomma en ambitiös modernisering av energistadgefördraget som skulle anpassa det till målen i klimatavtalen från Paris och integrera EU:s moderniserade strategi för investeringsskydd. Annars vore det lämpligt att undersöka alternativet att EU under ordnade former träder ur detta fördrag.

19. Kommittén uppmanar med kraft kommissionen att vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de återstående EU-interna bilaterala investeringsavtalen avslutas på ett snabbt och ordnat sätt.

Mot en modell för öppen strategisk autonomi

20. ReK understryker vikten av att EU förblir en öppen ekonomi och fortsätter att främja en fri, rättvis, hållbar och reglerad internationell handel som gynnar samtliga handelspartner. Kommittén stöder därför kommissionens ansträngningar för att reformera Världshandelsorganisationen (WTO). Målsättningen bör vara att blåsa nytt liv i och stärka WTO, bland annat genom att modernisera dess arbets sätt på viktiga områden och genom att täppa till luckor i dess regelverk, så att WTO på ett adekvat sätt kan ta sig an de rådande handelspolitiska utmaningarna.

21. Vi välkomnar den modell för öppen strategisk autonomi som föreslagits av kommissionen, som bör leda till en öppen, hållbar och bestämd handelspolitik som främjar och skyddar våra ekonomiska tillgångar, garanterar tillgång till viktiga marknader och råvaror och samtidigt säkrar tillgång till livsviktiga varor och tjänster. Samtidigt varnar vi för protektionistiska tendenser och understryker att Europa måste förbli en strategisk global aktör som följer internationella regler och även är redo att genomdriva dem.

22. ReK anser att vi därför i samarbete med de behöriga regionala organen måste kartlägga våra värdekedjor för att identifiera och minska beroendet av strategiska sektorer och öka motståndskraften hos de känsligaste industriella ekosystemen, särskilt i avlägsna och isolerade områden som regionerna i de yttersta randområdena, och specifika områden, såsom hälsa, försvar, rymden, livsmedel, digitalisering och råvaror av avgörande betydelse. Kommittén kommer att noga följa resultatet av de insatser kommissionen för närvarande gör för att identifiera de strategiska beroendena och de känsligaste industriella ekosystemen.

23. Detta kan innebära diversifiering av produktions- och leveranskedjor, strategisk lagring, främjande av investeringar och produktion i Europa, utforskning av alternativa lösningar och främjande av industriellt samarbete mellan medlemsstaterna.

24. Covid-19-krisen har visat på vilken potential till kreativitet och innovation det finns i de regionala ekosystemen och stimulerat till nya samarbetsformer för att hantera utmaningarna på försörjningsområdet, t.ex. när det gäller medicintekniska produkter och läkemedel. ReK anser att EU bör driva på stärkandet av den lokala ekonomin för vissa industrisektorer och främja innovativa europeiska värdekedjor, på basis av komplementariteten mellan olika ekosystem, t. ex. genom åtgärder som stöder samverkan mellan olika aktörer. Politik för kluster och samarbeten mellan kluster är nyttiga redskap för att uppnå en kritisk massa och uppfylla de behov som små och medelstora företag har. Kommittén anser vidare att man genom att skapa en kritisk massa av efterfrågan på vissa strategiska produkter och synliggöra den på den inre marknaden kan bidra till att viss produktion flyttar tillbaka och att en konkurrenskraftig produktion kan utvecklas inom EU, t.ex. genom att påskynda marknadsföringen av innovativa lösningar.

25. Det är nödvändigt att utarbeta särskilda handlingsplaner för var och en av de strategiska värdekedjor som identifieras inom EU för att genomföra viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse, eftersom dessa är ett viktigt verktyg för den gröna och digitala omställningen och för att stärka unionens tekniska ledarskap, i synnerhet vad gäller till exempel batterier, mikroelektronik och väte.

En hållbar handelsmodell är den enda modell som kan bidra till välbefinnande och välstånd för alla, såväl inom som utanför EU

26. ReK noterar att det i meddelandet hänvisas till översynen av EU-handlingsplanen i 15 punkter för ett effektivt genomförande och verkställande av kapitlen om handel och hållbar utveckling i handelsavtal. Kommittén gläder sig över att det föreskrivs att översynen kommer att täcka alla relevanta aspekter av genomförandet och verkställandet av dessa kapitel, inbegripet åtagandenas omfattning, övervakningsmekanismer, möjligheten till sanktioner vid bristande efterlevnad, klausulen om väsentliga element samt erforderliga institutionella uppbyggnader och resurser. ReK beklagar att denna översyn och meddelandet inte har samordnats, men välkomnar att slutförandet av översynen ändå har tidigarelagts till slutet av 2021. Kommittén vill att denna översyn ska vara så öppen och inkluderande som möjligt.

27. Europeiska normer på miljöområdet, klimatområdet och det sociala området, såsom de som har tagits upp i EU:s gröna giv och den europeiska pelaren för sociala rättigheter, bör därför införas i varje handelsavtal som framförhandlas av EU och utgöra de minimikrav som parterna förbinder sig att följa. Vi anser att det skulle hjälpa de små och medelstora företag och den industri i EU som respekterar dessa normer att blomstra samtidigt som det får en spridningseffekt på de motparter som handlar med dem.

28. EU måste visa större beslutsamhet i fråga om att respektera och främja dels de mänskliga rättigheterna, dels de sociala, miljömässiga och klimatrelaterade normer som ingår i unionens handelsavtal. Vi välkomnar kommissionens införande av en klagomålsmekanism som gör det möjligt att rapportera överträdelse av åtaganden vad gäller handel och hållbar utveckling. Vi delar uppfattningen att varje avtalspart inom hela sitt territorium ska respektera och främja de grundläggande och internationellt erkända arbetsnormer som är fastställda i ILO:s grundläggande konventioner samt effektivt tillämpa dessa i sin lagstiftning och praxis.

29. Vi stöder kommissionens förslag om att göra Parisavtalet om klimatförändringar till en grundläggande del av alla framtida handels- och investeringsavtal och att i dessa avtal ge prioritet åt ett ändamålsenligt genomförande av konventionen om biologisk mångfald.

30. Kommittén uppmanar till ett effektivt genomförande av handelsavtal genom att belöna de partnerländer som fullgör sina åtaganden om handel och hållbar utveckling. Parterna bör, när så är lämpligt, successivt genomföra den tullsänkning som är kopplad till ett effektivt genomförande av bestämmelserna gällande kapitlet om handel och hållbar utveckling samt specificera såväl de villkor som länderna ska uppfylla för att komma i åtnjutande av sådana sänkningar som möjligheten att dra tillbaka sådana specifika tullpositioner i händelse av överträdelse av dessa bestämmelser.

31. Det enda sättet att bidra till de globala förändringar som ett betydande antal medborgare kräver är att säkerställa rättvisa och hållbarhet för alla.

32. Kommittén ser därför fram emot det förslag som kommissionen förväntas lägga fram 2021 i syfte att utveckla en verkkningsfull mekanism för koldioxidjustering vid de yttre gränserna som är i linje med WTO:s regler och som kan garantera rättvis konkurrens för företag som verkar på den inre marknaden och bidra till den europeiska industrins konkurrenskraft. En sådan mekanism för koldioxidjustering vid gränserna bör först komplettera, sedan mer långsiktigt ersätta, kostnadsfri tilldelning av utsläppsrättigheter för koldioxid och ersättning av elkostnader för råvaruindustrin.

33. Särskild uppmärksamhet bör också ägnas åt att främja ansvarsfullt företagande och att leveranskedjorna är transparenta. Kommittén stöder därför aktuella initiativ på EU-nivå som syftar till att stärka mekanismerna för tillbörlig aktsamhet. Detta är också nödvändigt för att kunna skapa likvärdiga förutsättningar för EU:s inre marknad.

34. Vi gläder oss åt att kommissionens har utnämnt en ansvarig för efterlevnaden av handelsavtal som bl.a. har till uppgift att särskilt övervaka god efterlevnad av de åtaganden som gjorts i fråga om hållbar utveckling, t.ex. i förbindelse med klimatprogrammet och arbetsrätten. ReK vill att denna befattningshavare upprättar omfattande och varaktiga kommunikationskanaler med de lokala och regionala myndigheterna och civilsamhället. Kommittén kommer att hålla ett öga på att vederbörande tilldelas tillräckliga resurser, så att målen kan uppfyllas.

Säkerställa rättvisa konkurrensvillkor för europeiska företag

35. ReK anser det vara nödvändigt att ytterligare garantier ges vad gäller respekten för de mänskliga rättigheterna och de sociala normerna inom ramen för insatserna för att ratificera det övergripande investeringsavtalet mellan EU och Kina.

36. Det är viktigt att upprätthålla likvärdiga förutsättningar så att företagen är konkurrenskraftiga på den inre marknaden och internationellt i de globala värdekedjorna. Det är nödvändigt att fokusera på tillämpningen av befintliga regler och mer resolut ta till de handelspolitiska skyddsinstrumenten för att bekämpa marknadssnedvridande metoder i tredjeländer.

37. Kommittén välkomnar överenskommelsen mellan Europaparlamentet och rådet om det lagstiftningsförslag till förordning som syftar till att skärpa kontrollen av att handelsreglerna efterlevs, som en reaktion på det nuvarande dödläget i WTO:s överprövningsorgan. Förslaget avser även handelsavtal – bilaterala eller regionala – där en partner ensidigt inför sanktioner mot EU och blockerar det tvistlösningsförfarande som föreskrivs i avtalen. Genom förordningen skulle EU:s möjligheter att införa motåtgärder, såsom tullar, kvantitativa restriktioner och åtgärder inom offentlig upphandling, utökas till att även omfatta tjänster och immateriella rättigheter. Vi stöder dessutom att kommissionen har inrättat en enda kontaktpunkt för att behandla alla överträdelse av bestämmelser om arbetstagarnas rättigheter, klimatförändringarna eller de mänskliga rättigheterna på samma nivå som klagomål som rör tillträde till våra handelspartners marknader.

38. Konkurrensreglerna måste ses över mot bakgrund av utmaningar i form av extern konkurrenskraft, praxis i tredjeländer och de nya realiteterna i innovationsekosystemen. Konkurrensen på den inre marknaden och de små och medelstora företagens tillgång till europeiska och globala värdekedjor måste förbli viktiga inslag i balanserade, effektiva och oberoende europeiska konkurrensregler.

39. ReK delar uppfattningen att EU måste agera mer offensivt för att säkerställa ömsesidighet och bekämpa protektionism när det gäller tillträdet till upphandlingsmarknader i tredjeländer.

40. Utländska direktinvesteringar är en viktig källa till tillväxt, sysselsättning och innovation, men kan ändå utgöra en risk för den nationella säkerheten och den allmänna ordningen i EU för känsliga sektorer. Därför behövs det nationella system för granskning av investeringar.

Bättre förutse och ta hänsyn till de negativa externa effekterna av att delta i internationell handel

41. ReK noterar med oro att inte alla regioner kan dra nytta av fördelarna med frihandelsavtal, att vissa ekonomiska sektorer ofta påverkas negativt och att små och medelstora företag inte fullt ut utnyttjar frihandelsavtalens potential och påverkas mer av illojal konkurrens till följd av de åtgärder som vidtas av vissa tredjeländer. Kommittén beklagar att det i kommissionens meddelande inte föreslås några sätt att minska de negativa effekterna som handelsavtalen kan ha, men stöder ändå kommissionens avsikt att skapa flera digitala verktyg och onlineportaler specifikt för små och medelstora företag för att underlätta deras integrering i dessa avtal, öppna upp nya möjligheter kopplade till förfarandena för tillträde till offentlig upphandling samt korrigera ovannämnda illojala konkurrens.

42. ReK stöder kommissionens avsikt att presentera en särskild rättsakt som krävs för kontroll av respekten för, bland annat, bestämmelserna kopplade till handels- och samarbetsavtalet mellan EU och Förenade kungariket.

43. ReK stöder kommissionens utarbetande av ett instrument mot tvång.

44. Kommittén framhåller den viktiga roll som små och medelstora företag spelar när det gäller EU:s internationella handelsförbindelser, med tanke på att de står för mer än 58 % av all export från EU och för mer än 46 % av all import till EU^(?). EU behöver därför en ändamålsenlig handelspolitik som skyddar små och medelstora företag, eftersom de är betydligt mer sårbara och exponerade för volatiliteten i de internationella handelsförbindelserna än stora företag. ReK gläder sig i detta avseende över den betoning som lagts på små och medelstora företag i kommissionens meddelande.

(?) https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/International_trade_in_goods_by_enterprise_size#Share_of_SMEs_in_-_total_trade_-_28intra_-_2B_extra-EU.29

45. Vi är övertygade om att det är nödvändigt att se över konsekvensbedömningsmodellen och att genomföra fullständiga och djupgående konsekvensbedömningar (per sektor och undersektor, per geografiskt område – land/region – inom EU, i fråga om konsekvenserna för små och medelstora företag samt vad gäller sociala, miljömässiga, klimatmässiga frågor och mänskliga rättigheter) för varje befintligt avtal, samt samlade konsekvensbedömningar (grundade på samma kriterier) för alla befintliga avtal tillsammans för att säkerställa att EU:s handelspolitik styrs till gagn för alla, såväl företag som medborgare. Vi beklagar bristerna i kommissionens meddelande vad gäller denna fråga och noterar att det i kommissionens meddelande endast föreskrivs en efterhandsutvärdering av hur EU-avtalen har påverkat viktiga miljöaspekter, bland annat klimatet, samt att man kommer att arbeta för att utveckla en bättre förståelse för de följder som jämställdheten mellan könen får för olika delar av handelspolitiken, och genomföra andra analyser – utan närmare precisering – vad gäller handelspolitikens inverkan på sysselsättningen och olika aspekter på samhällsutvecklingen.

46. Särskild uppmärksamhet bör ägnas de svårigheter som små och medelstora företag möter. Kommittén stöder kommissionens insatser för att stärka verktygen för analys av handelsavtal, särskilt vad gäller ursprungsregler. Man måste kunna tillgodose de små och medelstora företagens behov av expertis vad gäller tillträde till tredjeländers marknader genom att utnyttja befintliga rådgivnings- och stödtjänster på nationell och regional nivå samt vid handelskammare och underlätta användning av extern expertis.

47. Nätverket Enterprise Europe Network, som finns i 60 länder, kan tillsammans med nätverket för nationella och regionala handelsfrämjande organ som ingår i den europeiska sammanslutningen European Trade Promotion Organisations' Association (ETPOA), som finns i sammanlagt 180 länder, tas i anspråk i högre grad inom ramen för sina uppdrag att hjälpa små och medelstora företag att komma in på utländska marknader. På liknande sätt bör EU inrätta kontaktpunkter för frihandelsavtal som ska stå i så nära kontakt med de små och medelstora företagen som möjligt, i enlighet med principen "tänk småskaligt, agera regionalt", där regionala handelsfrämjande organ bör spela en framträdande roll.

48. En särskild strategi för innovativa små och medelstora företag som vill positionera sig internationellt skulle passa bra inom ramen för InvestEU-projektet och vara ett lämpligt sätt att minska riskerna för den typen av företag och främja deras tillväxt internationellt.

49. Inom ramen för den europeiska gröna given bör den befintliga ramen för statligt stöd av typen IPEEC ses över för att underlätta investeringar och absorbera driftskostnaderna för samarbetsprojekt/transnationella projekt som genomförs av detta slags företag. Kommittén välkomnar i detta sammanhang att kommissionen den 23 februari 2021 inledde ett offentligt samråd som pågår fram till den 20 april 2021 i vilket alla berörda parter ombes att ge synpunkter på ett förslag till en riktad översyn av meddelandet om statligt stöd till viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse^(?).

Bryssel den 19 mars 2021.

Apostolos TZITZIKOSTAS

Europeiska regionkommitténs
ordförande

^(?) https://ec.europa.eu/competition/consultations/2021_ipcei/draft_communication_sv.pdf – Länk till det offentliga samrådet:
<http://bit.ly/3dEFgeM>.

Yttrande från Europeiska regionkommittén – En renoveringsvåg för Europa – miljöanpassa våra byggnader, skapa jobb och förbättra liv

(2021/C 175/05)

Föredragande:	Enrico ROSSI (IT–PES), ledamot, kommunstyrelsen, Signa (storstadsområdet Florens)
Referensdokument:	COM(2020) 662 final: En renoveringsvåg för Europa – miljöanpassa våra byggnader, skapa jobb och förbättra liv

POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Främja renovering av byggnader för klimatneutralitet och återhämtning

1. Europeiska regionkommittén (ReK) välkomnar renoveringsvågen, som genom att inrikta sig på en sektor som står för 40 % av energiförbrukningen i Europa kommer att bidra till att uppnå klimatneutralitet senast 2050 och till att minska beroendet av energi från tredjeländer samt öka Europas energitrygghet. Kommittén anser det vara mycket viktigt att denna strategi integreras i återhämtnings- och resiliensprogrammen samt de europeiska struktur- och investeringsfonderna, så att åtgärder kan samordnas för att undvika separata och ineffektiva insatser. ReK betonar att denna strategis framgång i hög grad kommer att avgöras av huruvida den är hållbar och genomförbar på lokal och regional nivå, och att extra administrativa bördor bör undvikas. Vi anser vidare att alla åtgärder i renoveringsvågen bör ha märkbara fördelar och att den ekonomiska lönsamheten, den sociala godtagbarheten och finansierbarheten – framför allt för de offentliga budgetarna på grundval av gällande budgetbestämmelser, men även för hyresgäster och ägare – bör bevaras.
2. Kommittén anser att ett fullständigt genomförande av renoveringsvågen endast är möjligt om den stöds genom en grundlig översyn av paketet om ren energi, med början i direktivet om byggnaders energiprestanda och förordningen om styrningen av energiunionen, samt av ett snabbt och korrekt införlivande på nationell nivå. ReK understryker behovet av att omedelbart börja genomföra strategin och dess åtgärder genom att skala upp renoveringarna och prova nya förfaranden för att genomföra dem, som kan upprepas i stor skala. I detta syfte föreslår ReK att man så snart som möjligt inleder ett pilotinitiativ för att prova och utarbeta ett protokoll som ska följas för de olika typerna av insatser och de olika ekonomiska, sociala och klimatmässiga förhållandena.
3. ReK betonar vikten av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna. Det operativa genomförandet och finansieringen sker på plats i regionerna, städerna och kommunerna. Den europeiska ramen måste därför vara flexibel och ta hänsyn till skillnader, till exempel mellan landsbygdsområden och storstäder.
4. Kommittén understryker att klimatpakten har potential att främja lokalt ledda partnerskap och gemensamma initiativ mellan den offentliga och den privata sektorn, och att lokala och regionala myndigheter har en central ställning när det gäller att informera medborgarna om fördelarna med och de befintliga stödverktügen för renovering av deras hus, och att i detta sammanhang vara förebilder som sammankopplar och stöder kommunala och andra offentliga företag med den nödvändiga sakkunskapen på olika nivåer och tar fram instrument för att få tillgång till ekonomiskt stöd nationellt eller från EU. Dessutom bör de lokala och regionala myndigheterna vara förebilder genom att renovera offentliga byggnader och i synnerhet främja energirenovering av subventionerade bostäder samt andra offentligt ägda bostäder. I detta sammanhang kan klimatpakten underlätta upprepning och expansion av de mest framgångsrika europeiska initiativen. ReK efterlyser en närmare koppling mellan den europeiska strategin för en renoveringsvåg, de nationella strategierna för byggnadsrenovering ⁽¹⁾ och den kostnadsoptimala metoden ⁽²⁾. I detta avseende vore det önskvärt med en partiell översyn av direktivet om byggnaders energiprestanda.

⁽¹⁾ I direktivet om byggnaders energiprestanda föreskrivs nationella strategier för energirenovering av det nationella byggnadsbeståndet.

⁽²⁾ http://bpie.eu/wp-content/uploads/2015/10/Implementing_Cost_Optimality.pdf.

5. Renoveringsvågen bör inte enbart förstås som en teknisk och lagstiftningsmässig strategi för att genomföra agendan för den gröna given, utan också som ett sätt att integrera omställningsprocessen till en cirkulär ekonomi i en konceptuell, estetisk och designinriktad ram. Vi välkomnar och stöder därför helhjärtat lanseringen av ett nytt europeiskt Bauhaus-initiativ och avsikten att samtidigt införa en särskild europeisk märkning. Ett sådant initiativ innebär en chans att utnyttja regionernas och kommunernas kreativa potential, föra medborgarna närmare och engagera dem i omställningsprocessen och därmed skapa accepterade och hållbara lösningar som gör den gröna given konkret.

6. Kommittén välkomnar lanseringen av klimatpakten, som kommer att främja engagemang och deltagande i den gröna given, och konstaterar med glädje att renoveringsvågen är ett av den gröna given prioriterade initiativ. Kommittén är redo att stärka sitt samarbete med kommissionen, Europeiska investeringsbanken och alla andra berörda aktörer avseende en gemensam plattform som samlar all information som lokala och regionala myndigheter behöver ha tillgång till för att genomföra den gröna given.

7. ReK välkomnar hänvisningen till en områdes- och energigemenskapsbaserad strategi som exempelvis möjliggör gemensamma produktionsanläggningar för förnybar energi, samt fjärrvärme och fjärrkyla och naturbaserade lösningar⁽³⁾, och påpekar att detta kräver användning av instrument för integrerad energi- och klimatplanering. Vi betonar att borgmästaravtalet är en viktig referens i detta avseende och att handlingsplanerna för hållbar energi och klimatåtgärder kan bli ett verktyg för att se till att renoveringen av byggnader är förenlig med en bredare ram för främjande av rättvis och hållbar stadsförnyelse, hållbara vanor och harmonisering med omfattande strategier för begränsning av och anpassning till klimatförändringar. Vi föreslår också att konsekvenserna övervakas ordentligt med hjälp av standardiserade energiförvaltningssystem, så att effekterna av planeringen kan bedömas⁽⁴⁾.

8. Kommittén välkomnar att Level(s)⁽⁵⁾, initiativet för byggnaders cirkularitet, nämns som en referenspraxis för främjandet av cirkulärt byggande, och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja en informationskampanj om denna fråga, som kommittén är redo att samarbeta om. Samtidigt uppmanar vi kommissionen att bygga vidare på den omfattande erfarenheten från andra befintliga certifieringssystem för byggnader i sitt framtida arbete⁽⁶⁾. ReK uppmanar i detta sammanhang kommissionen att stödja utvecklingen av livscykelanalyser av byggnaders klimatpåverkan med tillhörande standarder, miljövarudeklarationer, databaser för byggmaterial och produkter och att utvärdera möjligheten att introducera en samlingsindikator om byggnaders livscykelprestanda som ett frivilligt system.

9. Renoveringsvågen innebär en möjlighet att främja en vision av ett framtidssäkrat byggnadsbestånd som inte bara tar hänsyn till energi- och miljökraven utan även aspekter såsom hälsa, social jämvikt, konnektivitet, cirkularitet och resiliens mot hydrogeologiska och seismiska fenomen. Vi uppmanar också till att ägna särskild uppmärksamhet åt glesbefolkade landsbygdsområden med en snabbt åldrande och särskilt sårbar befolkning.

10. Kommittén understryker i detta sammanhang att utsläppen av växthusgaser under bygg-, drifts- och rivningsfaserna måste kontrolleras. Senast 2050 är det dessutom nödvändigt att maximera återanvändningen, återvinningen och delvis användningen för energiproduktion av material som härrör från rivning eller renovering. Att skapa lokala och regionala värkededjor för återanvändning av byggnadsmaterial är ett viktigt steg här. För detta krävs planering, logistik och nya ekonomiska modeller som innebär att det skapas materialreserver för nya byggnader. En sådan ny cirkulär modell kommer enbart att kunna genomföras stegvis på grund av många regleringsmässiga, kulturella och ekonomiska faktorer, med början i en experimentfas och därefter många ekonomiska incitament för storskalig användning.

⁽³⁾ Se till exempel projektet "Sharing cities" på <http://www.sharingcities.eu/>.

⁽⁴⁾ Det finns handböcker för att underlätta utarbetandet av integrerade planer såsom "How to development a SECAP" (JRC), "Smart City Guidance Package" och sammanfattningen ("Integrated Planning, Policy and Regulation Action Cluster" inom det europeiska innovationspartnerskapet för smarta städer och samhällen), "European Energy Award".

⁽⁵⁾ https://ec.europa.eu/environment/topics/circular-economy/levels_sv

⁽⁶⁾ Exempelvis saknar Level(s) en indikator för byggnadernas maximala effektbehov (kW) och belastning på elsystemet, vilket blivit en allt viktigare faktor i många områden där elsystemen omfattas av en allt större efterfrågan.

11. Genomförandet av renoveringsvågen kommer på lång sikt att leda till betydande energibesparingar och ekonomiska besparingar även när det gäller kostnaderna för underhåll och förvaltning av byggnader, samt förbättrad komfort, hälsosam inomhusmiljö och god levnadsstandard, samtidigt som energifattigdomen bekämpas. EU:s byggnadsbeståndsobservatorium bör övervaka de ändringar som görs och utvärdera deras effekter med hjälp av indikatorerna i sin databas och vid behov ta fram nya indikatorer samt se till att de nödvändiga uppgifterna görs tillgängliga överallt inom EU. Detta skulle göra det lättare att kvantifiera dessa besparingar och hjälpa de lokala och regionala myndigheterna, allmänheten och företagen att ta vederbörlig hänsyn till byggnaders livscykelkostnader.

12. Kommittén välkomnar kommissionens åtagande att på nytt granska EU:s statliga stödordningar för energi-effektivitetsrenovering och ser fram emot att få bidra i syfte att göra dem tydligare och enklare att använda så att de inte utgör ett hinder för investeringar. Dessutom bör den bedömning som är tänkt att genomföras 2021 enligt beslut 2012/21/EU om statligt stöd i form av ersättning för allmännyttiga tjänster leda till stödåtgärder för energi-effektivitetsrenovering av subventionerade bostäder som uttryckligen faller inom ramen för dess tillämpningsområde. Europeiska, nationella, regionala och lokala stödåtgärder och stödprogram måste komplettera varandra, utan att parallella och/eller ytterligare strukturer skapas. I detta avseende krävs det ett brett spektrum av instrument – bidrag, finansiella instrument och kombinationer – som stöds av genomförandepartner såsom nationella utvecklingsbanker och utvecklingsinstitutioner för att på plats ge projekt tillräcklig finansiering i enlighet med lokala, regionala och nationella behov. ReK anser principiellt att skatteincitament för energirenovering av byggnader kan spela en viktig roll.

13. Kommittén välkomnar kommissionens åtagande att se över värdena för exponering i arbetet enligt direktiv 2009/148/EG om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för asbest i arbetet för att garantera att arbetstagarna är skyddade vid renoverings- och rivningsarbete. Kommittén anser också att EU-lagstiftningen om exponering för mycket farliga ämnen i samband med sådant arbete bör uppdateras.

14. Mot denna bakgrund välkomnar kommittén varmt kommissionens förslag om att lansera ett europeiskt initiativ för bostäder till överkomliga priser genom att finansiera 100 innovativa och deltagarbaserade flaggskeppsprojekt för omfattande renovering av områden med subventionerade bostäder, som är tänkt att fungera som en modell för en storskalig satsning i EU.

15. Kommittén anser att renoveringsvågen bör bidra till att genomföra alla människors rätt till tillgängliga och hälsosamma bostäder till överkomliga priser, i enlighet med den 19:e principen i den europeiska pelaren för sociala rättigheter och FN:s mål för hållbar utveckling nr 11 ("hållbara städer och samhällen"). Energieffektivitetsåtgärder är ett strukturellt sätt att bekämpa energifattigdom och därmed begränsa kostnaderna för sena betalningar utan egen förskyllan.

Huvudprinciper för renovering av byggnader på vägen mot 2030 och 2050

16. ReK uppmanar kommissionen att bygga vidare på ramen för direktivet om byggnaders energiprestanda för att ta fram en mekanism för klassificering av byggnadsbeståndet som använder sig av kriterier med koppling till de åtgärdsområden som fastställts inom ramen för renoveringsvågen, t.ex. följande:

- Ägande: offentligt, privat (privatpersoner, företag, stiftelser, lokala myndigheter osv.).
- Avsedd användning: bostäder, byggnader som inte är bostäder osv.
- Läge: städer (historiskt centrum, ytterområden), mindre samhällen, glesbygd.
- Klimatzon.
- Byggnadens ålder, energiprestanda och energisystem/tekniska system.
- Arkitektoniskt intresse/historiskt intresse/intresse ur landskapssynpunkt.
- Dynamik på fastighetsmarknaden (priser och antal köpekontrakt eller hyresavtal, beläggningsgrad osv.).
- Klimatrisk: samspel mellan social och ekonomisk exponering och klimatmässig sårbarhet.

Denna information bör klassificeras av EU:s byggnadsbeståndsobservatorium⁽⁷⁾ och skulle sedan kunna utgöra underlag för särskilda riktlinjer för renovering av olika typer av byggnader, bland annat genom att man analyserar de främsta befintliga hindren. Genom insamling och spridning av bästa praxis kommer standardåtgärder att kunna fastställas för var och en av dessa kategorier.

17. Kommittén efterlyser ambitiösa åtgärder för att minska koldioxidutsläppen från uppvärmning och kylning av bostäder, som står för över 80 % av byggnaders totala energiförbrukning i EU. Kommittén upprepar därför hur viktigt det är att främja minskade koldioxidutsläpp från de energikällor som används, och efterlyser en snabb och konsekvent utbyggnad av förnybara och om möjligt lokala, energikällor för att avsevärt minska Europas koldioxidutsläpp. ReK konstaterar att det kan finnas många olika lösningar för förnybar uppvärmning och nedkylning och att de bör skraddarsys för de särskilda behoven hos ett visst hushåll eller en viss samhällsgrupp⁽⁸⁾. Vi håller med kommissionen om att regioner som är starkt beroende av fossila bränslen kommer att behöva använda övergångsenergi⁽⁹⁾, dock utan att investera i infrastruktur som inte är framtidssäkrad. Energi från kärnkraft får inte räknas som förnybar energi.

18. ReK uppmanar kommissionen att föreslå ett system för fastställande av prioriteringar på grundval av kriterier såsom potential att bidra till minskad förbrukning och minskade utsläpp, finansierbarhet samt de boendes sårbarhet. Kommittén efterlyser dessutom fastställandet av negativa prioriteringskriterier, anpassade till de regionala och lokala förhållandena, som kan användas för att identifiera byggnader för vilka rivning och återuppbyggnad är det lämpligaste alternativet, utan att bereda vägen för en gentrifiering av utsatta bostadsområden.

19. För att renoveringsvägen ska kunna genomföras måste kommissionen och medlemsstaterna ge ett betydande stöd till byggsektorn, som är hårt drabbad av krisen och ofta kännetecknas av små företag, som inte alltid är väl rustade för att erbjuda de produkter och tjänster som krävs. Hela byggsektorn måste få hjälp att överbrygga klyftorna i fråga om kunskap, färdigheter och teknik, och att främja uppstarten av nya framtidssäkra företag. Den nödvändiga omställningen till en cirkulär och platsbaserad strategi, som syftar till att skydda sysselsättningen och säkerställa en gradvis omskolning av arbetskraften, kräver stabila stödmekanismer för att säkerställa kontinuiteten i verksamheten, undvika att bubblor skapas och göra det möjligt att bygga upp färdigheter på medellång till lång sikt i EU:s regioner.

20. Kommittén inser vikten av att införa krav för inköp och renovering av alla befintliga offentliga byggnader samt minimistandarder för energiprestanda och obligatoriska mål för den årliga renoveringstakten vad gäller det offentliga byggnadsbeståndet och användningen av förnybar energi. ReK betonar dock att dessa bestämmelser endast kommer att vara genomförbara om reglerna är tillräckligt flexibla för att ta hänsyn till byggnaders olika förutsättningar⁽¹⁰⁾ och om de lokala och regionala myndigheterna får tillräckligt stöd från kommissionen och respektive medlemsstat, med regler som är så enkla och enhetliga som möjligt och som även omfattar rutinunderhåll om det är kopplat och bidrar till energieffektivitet och jordbävningssäkring. Om sådana skyldigheter påförs privatägda byggnader eller bostadshus måste man säkerställa att inga ytterligare ekonomiska bördor skapas, i synnerhet för energimässigt utsatta hushåll. Därför uppmanar vi kommissionen och medlemsstaterna att genomföra en grundlig konsekvensbedömning på lokal och regional nivå, med en bedömning av de olika regionernas potential och sårbarhet i detta avseende, inbegripet en analys av befintlig nationell bästa praxis och tidigare utvärderingar av europeiska projekt.

21. Kommittén stöder förslaget om att uppdatera ramen för energicertifikat för att öka spridningen av instrumentet, underlätta jämförbarheten mellan data på europeisk nivå samt koppla finansieringen till genomgripande renovering. ReK påpekar att denna översyn bör garantera den nödvändiga överensstämmelsen med befintliga ramverk i medlemsstaterna och styras av proportionalitetsprincipen. ReK inser värdet av ett enhetligt EU-format för energicertifikaten och införandet av digitala loggböcker för byggnader som ger underlag till lättillgängliga och kostnadsfria databaser. ReK understryker att dessa databaser måste finnas tillgängliga åtminstone på Nuts 3-nivå och vara kopplade till EU:s byggnadsbeståndsobservatorium, även när det gäller EU:s framtida gemensamma dataområde⁽¹¹⁾.

⁽⁷⁾ EU:s byggnadsbeståndsobservatorium: https://ec.europa.eu/energy/topics/energy-efficiency/energy-efficient-buildings/eu-bso_sv.

⁽⁸⁾ Sådana alternativ inbegriper, men är inte begränsade till, direktelektrifiering och användning av värmepumpar, fjärrvärmennät, ändrad användning av de befintliga gasnäten och användning av vätgas.

⁽⁹⁾ T.ex. naturgasbaserade lösningar.

⁽¹⁰⁾ Byggnaders förutsättningar vad gäller exempelvis ålder, form, användning, historiskt-arkitektoniskt utförande, ägarskap, syfte, lokal fastighetsmarknad, alternativvärde, entreprenadkostnader, tidigare insatser etc.

⁽¹¹⁾ Se till exempel projekten X-tendo (<https://x-tendo.eu>), U-Cert (<https://u-certproject.eu>) och QualDEEPC (<https://qualdeepc.eu>).

22. ReK välkomnar kommissionens delegerade förordning om en indikator för smart beredskap, som kan användas för att mäta i vilken utsträckning byggnader är anpassade till användning av smart teknik och för att upplysa fastighetsägare och boende om resultaten av dessa mätningar. Kommittén påminner om att digitaliseringsnivån i olika delar av EU, i städer såväl som på landsbygden, är extremt ojämn och att indikatorn i fråga bör anpassas till det område som är föremål för bedömningen för att undvika att områden som fortfarande släpar efter i digitaliseringen bestraffas, framför allt i mindre utvecklade regioner och glesbefolkade områden.

23. För att säkerställa ett effektivt genomförande av renoveringsvågen måste de lokala och regionala myndigheterna stärkas tillräckligt, i fråga om både kapacitet och verktyg, för att minska den kunskapslucka som fortfarande finns i olika delar av EU. I detta hänseende erkänner kommittén klimatpaktens grundläggande roll när det gäller att skapa möjligheter och verktyg, genom förbättrade mekanismer för kapacitetsuppbyggnad och en mer konsekvent ram för nedifrån och upp-initiativ kopplade till den gröna given. ReK påminner om att lokala och nationella energioorgan kan och bör spela en central roll i denna process genom att bidra till en ökning av de lokala myndigheternas kunskaps- och kompetensnivå, men att de inte ersätter dem.

Snabbare och mer omfattande renovering för bättre byggnader

24. Kommittén uppmanar kommissionen att ge största möjliga stöd till forskning om renovering av byggnader i områden med begränsningar med koppling till landskapsbildningen eller historiska intressen, och därmed säkerställa en respektfull integrering av den förnybara energin. ReK efterlyser dessutom att denna fråga ska bli en av hörnstenarna i initiativet om ett nytt europeiskt Bauhaus. Detta initiativ bör främja en ännu djupare diskussion om hur de olika planeringsnivåerna – avseende enskilda byggnader, närområdet och regionen som helhet – kan integreras genom att man tar fasta på frågor såsom hållbar mobilitet, minskad markexploatering och större biologisk mångfald i städer⁽¹²⁾. En sådan stadsförnyelse bör, där detta anses nödvändigt och genomförbart och kan göras med respekt för utsatta grupper, innebära att man främjar systematisk användning av naturbaserade lösningar⁽¹³⁾ integrerade med energi- och miljöövervaknings-system vars resultat valideras, driver en nollvolympolitik, minimerar den inneboende energin⁽¹⁴⁾ i byggnader och, som en sista utväg, väljer att riva byggnader utan historiskt värde. Kommittén föreslår också att det nya europeiska Bauhaus-initiativet ska ingå i plattformen för kunskapsutbyte⁽¹⁵⁾, för att stärka utbytet mellan lokala och regionala myndigheter om innovativa koncept och tvärvetenskapliga strategier och kompetenser och lyfta fram den regionala och lokala dimensionen i samband med utformning och genomförande.

25. Mot bakgrund av de nya utsikter till en utflyttning från städernas centrum till utkanterna som covid-19-pandemin har lett till påminner kommittén om att FN-konferensen Habitat III redan 2016 inkluderade stadsförtätning som en hållbarhetsfaktor. Ett av de viktigaste instrumenten i detta sammanhang är att utöka byggnader i glesbefolkade stadskärnor där det finns utrymme för nybyggnation.

26. Kommittén betonar vikten av en systematisk integrering av de olika förnybara energikällor som finns tillgängliga. Utöver det eventuella fastställandet av mål på lokal och regional nivå förutsätter detta i synnerhet lika villkor för de olika energikällorna. Användningen av denna teknik måste, utöver att ta hänsyn till de berörda områdenas geografiska och geologiska förhållanden, säkerställa skyddet av miljön, hälsan och det naturliga och bebyggda landskapet. Denna användning måste också främjas genom införandet av gemenskaper för förnybar energi och medborgarenergigemenskaper (som föreskrivs i det andra direktivet om förnybar energi), som är mer inriktade på mål om social och miljömässig hållbarhet än på finansiella mål.

27. ReK anser att det är viktigt att stödja projekt för genomgripande renovering av flerfamiljshus med hjälp av standardlösningar och industriellt förtillverkade byggkomponenter. Detta kommer att ge ett betydande bidrag till att göra byggnader mer energieffektiva och till målet om att fasa ut fossila bränslen i byggnadsbeståndet senast 2050. Användningen av standardlösningar och förtillverkade byggkomponenter påskyndar byggprocessen, minskar miljöpåverkan och möjliggör en högre renoveringstakt för bostadsfastigheter. Industriell förtillverkning av byggkomponenter bidrar till att öka företagets innovationsförmåga, eftersom renoveringsprocesserna kan moderniseras och automatiseras.

⁽¹²⁾ Se till exempel projektet GROWGREEN: <http://growgreenproject.eu>.

⁽¹³⁾ T.ex. "hängande trädgårdar", "gröna tak" samt "grön och blå infrastruktur".

⁽¹⁴⁾ Inneboende energi är den energi som förbrukas i alla de processer som förknippas med uppförandet av en byggnad, från gruvarbete och bearbetning av naturresurser till tillverkning, transport och produktleverans.

⁽¹⁵⁾ Plattformen för kunskapsutbyte har tagits fram av ReK och kommissionen (GD Forskning och innovation).

28. ReK uppmanar kommissionen att – särskilt för den offentliga sektorn, som har en förebildsroll – ytterligare främja införandet av energiförvaltningssystem såsom ISO 50001-standarderna och andra standarder som gäller för både den privata och den offentliga sektorn, och att överväga att ge den europeiska miljölednings- och miljörevisionsordningen (Emas) en starkare energidimension. Kommittén påpekar att dessa system kan bidra till en avsevärd minskning av byggnaders energiförbrukning i nyttjandefasen⁽¹⁶⁾ och att de kan leda till att goda, varaktiga förfaranden införs även i förvaltnings- och övervakningsfaserna.

29. Kommittén betonar att system för byggnadsinformationsmodellering (Building Information Modeling, BIM)⁽¹⁷⁾ och jämförelsemodellen för offentlig sektor (public sector comparator, PSC)⁽¹⁸⁾ kan spela en nyckelroll i genomförandet av renoveringsvågen, och uppmanar kommissionen att samarbeta med medlemsstaterna för att sprida dessa verktyg, bland annat genom offentliga plattformar⁽¹⁹⁾ för att främja den digitala utvecklingen av fastighetssektorn och fastighetsförvaltningen på grundval av ”proptech”-teknik⁽²⁰⁾.

30. Tillgången till uppgifter om byggnaders energianvändning är avgörande för energiplaneringen i städer, beräkningen av investeringar och potentiella besparingar samt övervakningen av dessa. Kommittén uppmanar därför kommissionen att samarbeta med medlemsstaterna för att se till att sådana uppgifter, med respekt för dataskyddet, finns tillgängliga för offentliga ändamål på ett kostnadsfritt och smidigt sätt i alla regioner på grundval av befintliga databaser. Fastighetsägaren skulle också mot ersättning kunna tillhandahålla energileverantörer de uppgifter som erhållits, vilket skulle göra det möjligt att delvis finansiera renoveringen.

31. En systematisk tillämpning av kriterier för grön offentlig upphandling inom byggsektorn är ett viktigt verktyg för att snabbt minska byggnaders energiförbrukning och sprida mer hållbara förvaltningsmodeller. Mot denna bakgrund välkomnar ReK förslaget att offentliggöra omfattande vägledning om hållbara offentliga investeringar genom upphandling. Kommittén uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att skapa en enhetlig rättslig ram för att stödja denna praxis genom att införa sådana kriterier i den relevanta nationella lagstiftningen och i plattformarna för centraliserad offentlig upphandling. Kommittén uppmanar också kommissionen att stödja denna praxis genom att främja teknisk utveckling och innovation, inleda en effektiv dialog med leverantörer, utarbeta relevanta krav och införa system för att kontrollera dem och övervaka deras genomförande.

32. För att påskynda genomförandet av renoveringsvågen uppmanar ReK kommissionen och medlemsstaterna att införa finansieringsmekanismer för att stödja lokala och regionala myndigheter i utarbetandet av genomförbarhetsplaner för energirenovering i områden där effektiviteten är lägre, genom att som första åtgärd utöka European City Facility, innovativa åtgärder i städerna och det europeiska stadsinitiativet, samt inrätta nya instrument för att ytterligare utveckla förslagen i det arbetsdokument från kommissionens avdelningar som åtföljde strategin. ReK efterlyser att regionerna, städerna och kommunerna får det stöd de behöver för att utnyttja de resurser som ställs till förfogande genom Next Generation EU, Horisont Europa-uppdragen, de operativa programmen inom sammanhållningspolitiken 2021–2027 och Europeiska investeringsbankens krediter, och för att göra de administrativa förfarandena mindre betungande. En sådan harmonisering av tillgången kräver en översyn av förfarandena för att säkerställa ett systematiskt tillvägagångssätt och spårbarhet.

33. Renoveringsvågens genomförande bör stödjas genom tekniskt stöd som är tillgängligt för alla lokala och regionala myndigheter. Det skulle till exempel kunna handla om en förstärkt och mer decentraliserad version av Elena-faciliteten, baserad på främjande och standardisering av modellen med gemensamma kontaktpunkter⁽²¹⁾. De gemensamma kontaktpunkterna bör inte bara ägna sig åt finansiella aspekter, utan bli verkliga katalysatorer för ökad medvetenhet, kapacitetsuppbyggnad och spridning av bästa praxis på lokal och regional nivå. Kommittén är också redo och villig att samarbeta med Europeiska investeringsbanken (EIB) för att se till att detta initiativ är ändamålsenligt och lanseras utan dröjsmål, för att därmed se till att instrumentet blir tillgängligt för alla aktörer och att dess genomförandefrister kortas ner avsevärt. Vi är övertygade om att större synergieffekter mellan Elena-faciliteten och Horisont Europa också kan göra det möjligt att ta steget från enskilda exempel på bästa praxis till storskaliga investeringar. Slutligen befarar ReK att den hävstångseffekt som för närvarande krävs inom Elena-programmet för hållbara bostäder (tio gånger bidragsbeloppet) utgör ett betydande hinder för vissa typer av stödmottagare. Kommissionen och EIB uppmanas därför att diskutera möjliga lösningar på denna typ av situation.

⁽¹⁶⁾ Se till exempel projektet Compete4SECAP, <https://compete4secap.eu>.

⁽¹⁷⁾ Se till exempel ”Smart City Guidance Package”, s. 91, på https://www.researchgate.net/publication/343615678_Smart_City_Guidance_Package.

⁽¹⁸⁾ Se till exempel ”Smart City Guidance Package”, s. 92, på https://www.researchgate.net/publication/343615678_Smart_City_Guidance_Package.

⁽¹⁹⁾ Se till exempel projektet NET-ubiep, <http://www.net-ubiep.eu/>.

⁽²⁰⁾ Enabling Positive Energy Districts across Europe: energy efficiency couples renewable energy | EU Science Hub (europa.eu).

⁽²¹⁾ Se till exempel projekten Oktave (<https://www.oktave.fr/>, information endast på franska), Interreg ReeHub (<https://reehub.italy-albania-montenegro.eu>) och PadovaFIT (<https://www.padovafit.eu/it/home.html>).

34. I finansieringsmekanismerna för renoveringsvägen måste man beakta mycket olika situationer i fråga om fastighetsägande och de boendes socioekonomiska bakgrund samt blandad användning till följd av den ökande trenden mot distansarbete. Modellen för neutralitet mellan boendekostnader bör kombinera sociala och klimatrelaterade mål på ett idealiskt sätt och förhindra avhysning från bostäder under förevändning att dessa ska renoveras. Kommittén uppmanar därför de behöriga styresnivåerna att undvika att renoveringskostnader överförs till hyresgäster, och anser att hyresökningar måste stå i proportion till de förväntade energibesparingarna.

Särskilda aspekter när det gäller renovering av byggnader

35. ReK välkomnar förslaget att, inom ramen för översynen av direktivet om byggnaders energiprestanda, införa en "standard för genomgripande renovering" i avsikt att koppla betydande privat finansiering till transparenta, mätbara och genuint "gröna" investeringar. Kommittén påminner om att dessa standarder bör beakta alla krav för byggnader i olika klimatzoner och fastställa särskilda protokoll för historiska byggnader, med beaktande av kulturminnesskyddet, och att de dessutom bör bygga vidare på de olika regionernas etablerade bästa praxis⁽²²⁾.

36. Kommittén uppmanar kommissionen att samarbeta med medlemsstaterna för att skapa flexibla budgetregler för lokala och regionala myndigheter i syfte att stödja deras investeringskapacitet när det gäller renovering av det befintliga byggnadsbeståndet och byggande av nya offentliga byggnader av social karaktär. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt möjligheterna med energiprestandaavtal som inte omfattas av budgeten⁽²³⁾.

37. Kommittén påminner om att bostadsförhållanden ofta är en källa till stor ojämlikhet, där trångbodda bostäder med ineffektiva energisystem och därmed förbundna kostnader ofta ger upphov till utgifter som hushållen inte kan klara av, eftersom omkring 34 miljoner européer är drabbade av energifattigdom, och uppmanar medlemsstaterna att göra noggranna beräkningar på subregional nivå. Kommittén uppmanar kommissionen att intensifiera arbetet med att främja och utbyta bästa praxis i kampen mot energifattigdom, inrätta nätverk för befintliga observationsgrupper och stödja inrättandet av observationsgrupper i de medlemsstater som ännu inte har några.

38. Energi måste vara allmänt ekonomiskt överkomlig, och energifattigdom är en fråga med betydande sociala, ekonomiska och miljömässiga konsekvenser. Kommittén betonar att den onda cirkeln av energifattigdom inte bara drabbar utsatta hushåll och fysiska personer, utan att även företag och ibland små lokala myndigheter kan drabbas av en mycket likartad dynamik, där de tillgängliga resurserna inte gör det möjligt att klara av de stigande kostnaderna för energitjänster, som därför blir en allt större börda för den allmänna budgeten. Vi uppmanar därför kommissionen att överväga att utvidga analysen av energifattigdom till att omfatta mer än bara enskilda hushåll, och att beakta detta när mekanismerna för genomförandet av renoveringsvägen fastställs. Modellen med "miljövänliga produktionsområden" kan vara en användbar referens för att involvera tillverkningsindustrin i renoveringsvägen och, mer allmänt, i genomförandet av den gröna given. ReK är redo att samarbeta med kommissionen i arbetet inom den nya observationsgruppen för energifattigdom.

39. Kommittén påpekar att lokala energigemenskaper och konceptet prosumenter kan spela en viktig roll i ökningen av renoveringstakten, i kampen mot energifattigdomen och i energiomställningen genom decentraliserad energiproduktion och medborgarledda initiativ. I detta sammanhang bör man främja initiativ för egen produktion och konsumtion i bostäderna och underlätta och stärka införandet av tekniker som solvärme, solcellsenergi och geotermisk energi i befintliga byggnader i allmänhet och nya byggnader i synnerhet. Ett annat sätt är modellen med varmhyra som tillämpas som huvudprincip i exempelvis Sverige och Finland, där fastighetsägaren garanterar hyresgästerna en god inomhusmiljö, med vanligen 20–21 grader. Det har framgångsrikt motverkat energifattigdom samtidigt som det ger starka incitament till fastighetsägaren att spara energi, vilket denna har andra möjligheter till än hyresgästerna även om han eller hon alltid är beroende av deras samarbete. ReK uppmanar därför kommissionen att samarbeta med medlemsstaterna för att se till att de relevanta direktiven införlivas i tid, med full respekt för direktivets anda och med stöd av smidiga genomförandemekanismer. Kommittén föreslår att kraven på individuell mätning och debitering dock inte ska tillämpas när de inte är ett kostnadseffektivt sätt att spara energi.

⁽²²⁾ Se till exempel projektet Energiesprong, <https://energiesprong.org/>.

⁽²³⁾ Se till exempel projektet Guarantee, www.guarantee-project.eu.

40. Kommittén understryker vikten av att stödja grannskapsbaserade tillvägagångssätt som utnyttjar lokalsamhällets potential för att integrera lokala förnybara energikällor med lokal förbrukning, med hjälp av innovativa digitala lösningar, vilket är kärnan i konceptet för smarta städer. Förstärkt digital konnektivitet ⁽²⁴⁾ i stads- och landsbygdsområden kommer att göra det lättare för medborgarna att i realtid få tillgång till information om sin energiförbrukning, vilket kommer att ge dem möjlighet att optimera och effektivisera den. Dessa lokala koncept bör sträcka sig bortom medlemsstaternas fysiska gränser och därmed möjliggöra utbyte av förnybar energi mellan angränsande kommuner och kvarter i gränsregioner.

41. ReK uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att skapa de förutsättningar som krävs för att renoveringsvågen ska kunna genomföras även i mindre urbaniserade och mer avlägsna områden samt i glesbefolkade landsbygdsområden, för att se till att det inte blir mindre attraktivt att bo i dessa områden och att de kan erbjuda en levnadsstandard och tjänster som är möjliga att upprätthålla i framtiden. Kommittén erinrar om att energigemenskaper kan spela en viktig roll när det gäller att främja förnybar energi i städer och på landsbygden samt för den territoriella sammanhållningen.

42. Det är nödvändigt att ta hänsyn till den särskilda situationen i de yttersta randområdena, som är utsatta för ogynnsamma klimatförhållanden och mycket sårbara för klimatförändringarna och dessutom är energimässigt isolerade, vilket innebär högre renoveringskostnader. För att miljöanpassa byggnaderna är det nödvändigt att anpassa systemen för ekonomiskt stöd till de projekt som genomförs i dessa områden i syfte att ta hänsyn till produktionskostnaderna till följd av deras särskilda förhållanden. I detta avseende välkomnar ReK lanseringen av den andra fasen av initiativet Ren energi för EU: s öar och står till förfogande för att stödja dess genomförande.

43. ReK efterlyser konsoliderade certifieringsmekanismer som uppmuntrar valet av byggmaterial och byggnadsteknik på grundval av livscykeln, samt möjligheten att använda metoder för selektiv rivning och separering av farligt och återvinningsbart material. Syftet med detta är att stimulera en omstrukturering av byggsektorn så att den kan genomföra cirkulära processer i hela branschen i enlighet med EU:s protokoll om hantering av bygg- och rivningsavfall. I detta sammanhang måste entreprenörerna få stöd för att utveckla alternativ, till exempel genom innovations- och samarbetspartnerskap mellan upphandlande enheter och leverantörer vid offentlig upphandling. Dessutom måste kommissionen ge medlemsstaterna större incitament att stödja dessa upphandlingsmetoder.

44. Kommissionen bör kräva att medlemsstaterna fullt ut och på ett ändamålsenligt sätt involverar de lokala och regionala myndigheterna i utarbetandet och genomförandet av de nationella planerna för återhämtning och resiliens. Endast flernivåstyrelsen kan säkerställa att åtgärder för energirenovering av byggnader utformas på ett sätt som är förenligt med det lokala systemet, så att de många (miljömässiga, sociala och ekonomiska) vinsterna maximeras. ReK betonar att flernivådialogen om energi och klimat ⁽²⁵⁾ måste utvecklas och att metoder för dess genomförande måste fastställas för att säkerställa att den genomförs på ett effektivt, enhetligt och systematiskt sätt.

45. Kommittén påpekar med eftertryck att de lokala och regionala myndigheterna spelar en avgörande roll när det gäller att se till att renoveringen av byggnader är förenlig med den fysiska planeringen, främjar politiska åtgärder för att bekämpa avfolkning och uppfyller kriterierna om social rättvisa och respekt för miljön. Medlemsstaternas val av mekanismer för finansiering av renoveringsvågen får inte undergräva denna grundläggande samordningsroll.

46. ReK uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att uppmuntra synergieffekter i de fall då gemensamma insatser är effektivare, och integration mellan ESI-fonderna och direktförvaldade fonder (Horisont Europa, Fonden för ett sammanlänkat Europa, InvestEU, Life-programmet för omställning till ren energi, EIB). Med hänsyn till detta bör man ge incitament till de aktörer som åstadkommer sådana synergieffekter och som hittar sina viktigaste samarbetspartner på lokal nivå (i första hand inom regionerna). I synnerhet skulle man kunna anta den metod med investeringar i samhällsutveckling ("impact investing") som främjas av OECD när det gäller genomförandet av målen för hållbar utveckling, så att investeringarna görs med hänsyn till mätbara sociala och miljömässiga resultatmål och även ger ekonomisk avkastning ⁽²⁶⁾.

⁽²⁴⁾ Till exempel är 5G en teknik som kan ansluta tusentals övervakningsenheter i de mest befolkade områdena och underlätta ultrasnabb konnektivitet, vilket för närvarande saknas i många av de minst befolkade områdena, varav vissa riskerar avfolkning.

⁽²⁵⁾ I enlighet med förordning (EU) 2018/1999 om styrningen av energiunionen.

⁽²⁶⁾ <https://www.oecd.org/dac/financing-sustainable-development/development-finance-topics/social-impact-investment-initiative.htm>

47. Kommittén uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att renovering av byggnader inte bara inriktas på byggnadernas eller bostädernas konstruktionsaspekter, utan även omfattar nödvändiga förändringar i rörligheten, särskilt i stadsområden, att cykel- och fordonsparkeringar för personlig rörlighet integreras inuti och/eller i angränsande områden till byggnader och laddningsstationer för elfordon, och att de även beaktar behovet av att undanröja administrativa och lagstiftningsmässiga hinder. Det bör även finnas tillgång till gemensam informations- och kommunikationsteknik (IKT) för att främja integreringen av de boende i ett alltmer uppkopplat samhälle.

48. Kommittén vill se förbättringar av mekanismerna för att finansiera denna strategi från faciliteten för återhämtning och resiliens, sammanhållningspolitiken och Europeiska investeringsbanken (EIB) för att öka regionernas deltagande när det gäller mottagande och förvaltning av medel.

49. Kommittén är fast besluten att se till att renoveringsvägens rättsliga utformning inte inskränker medlemsstaternas rätt att själva välja mellan energikällor, förutsatt att EU:s mål för minskning av koldioxidutsläpp säkerställs.

50. Kommittén välkomnar kommissionens förslag om att arbeta i nära partnerskap med Europeiska regionkommittén om renoveringsvägen och efterlyser ett särskilt avtal som ska ligga till grund för ett utökat samarbete på detta område under återhämtningen efter covid-19-pandemin.

51. Kommittén uppmanar rådet att ta fram en kommunikationskampanj i samarbete med andra institutioner och att arbeta i nära partnerskap med Europeiska regionkommittén för att öka medvetenheten och stimulera till samtidiga åtgärder rörande renoveringsvägen på EU-nivå samt på nationell och lokal nivå.

Bryssel den 19 mars 2021.

Apostolos TZITZIKOSTAS
Europeiska regionkommitténs
ordförande

III

(Förberedande akter)

REGIONKOMMITTÉN

INTERACTIO – PÅ DISTANS – REK:s 143:e PLENARSESSION, 17.3.2021–19.3.2021

Yttrande från Europeiska regionkommittén – En ny migrations- och asylpakt

(2021/C 175/06)

Föredragande:	Antje GROTHEER (DE–PES), vice talman, Bremens delstatsparlament
Referensdokument:	<p>Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om en ny migrations- och asylpakt (COM(2020) 609 final)</p> <p>Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om asyl- och migrationshantering och om ändring av rådets direktiv 2003/109/EG och förslaget till förordning (EU) XXX/XXX [Asyl- och migrationsfonden] (COM(2020) 610 final)</p> <p>Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om upprättande av ett gemensamt förfarande för internationellt skydd i unionen och om upphävande av direktiv 2013/32/EU (COM(2020) 611 final)</p> <p>Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om införande av screening av tredjelandsmedborgare vid de yttre gränserna och om ändring av förordningarna (EG) nr 767/2008, (EU) 2007/2226, (EU) 2008/1240 och (EU) 2019/817 (COM(2020) 612 final)</p> <p>Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om hantering av krissituationer och force majeure-situationer på migrations- och asylområdet (COM(2020) 613 final)</p> <p>Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Eurodac för jämförelse av biometriska uppgifter för en effektiv tillämpning av förordning (EU) XXX/XXX [förordningen om asyl- och migrationshantering] och förordning (EU) XXX/XXX [vidarebosättningsförordningen], för identifiering av tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som vistas olagligt, och för när medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och Europol begär jämförelser med Eurodacuppgifter för brottsbekämpande ändamål, samt om ändring av förordningarna (EU) 2018/1240 och (EU) 2019/818 (COM(2020) 614 final)</p> <p>Kommissionens rekommendation om lagliga vägar till skydd i EU: att främja vidarebosättning, inresa av humanitära skäl och andra kompletterande vägar (C(2020) 6467 final)</p> <p>Kommissionens rekommendation av den 23 september 2020 om samarbete mellan medlemsstaterna när det gäller insatser som utförs av fartyg som ägs eller används av privata enheter för sök- och räddningsverksamhet (C(2020) 6468 final)</p>

Kommissionens rekommendation om en EU-mekanism för beredskap och hantering av kriser med anknytning till migration (beredskaps- och krisplan för migration)

(C(2020) 6469 final)

Meddelande från kommissionen – Kommissionens vägledning om genomförandet av EU-reglerna om definition och förebyggande av hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse

(C(2020) 6470 final)

Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – Handlingsplan för integration och inkludering för 2021–2027

(COM(2020) 758 final)

I. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om asyl- och migrationshantering och om ändring av rådets direktiv 2003/109/EG och förslaget till förordning (EU) XXX/XXX [Asyl- och migrationsfonden]

Ändringsrekommendation 1

COM(2020) 610 final, skäl 26

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Endast personer som mer sannolikt har rätt att stanna i unionen bör omplaceras. Därför bör omplacering av personer som ansöker om internationellt skydd begränsas till dem som inte omfattas av det gränsförfarande som fastställs i förordning (EU) XXX/XXX [förordningen om asylförfaranden].	Endast personer som mer sannolikt har rätt att stanna i unionen bör omplaceras. Därför bör omplacering av personer som ansöker om internationellt skydd begränsas till dem som inte omfattas av det gränsförfarande som fastställs i förordning (EU) XXX/XXX [förordningen om asylförfaranden]. Kommissionen ska upprätta och regelbundet uppdatera en förteckning över säkra länder för eventuella återvändandeförfaranden.

Motivering

För att detta kriterium ska kunna tillämpas korrekt bör det föreskrivas att kommissionen ska upprätta och regelbundet uppdatera en förteckning över säkra länder för eventuella återvändandeförfaranden.

Ändringsrekommendation 2

COM(2020) 610 final, skäl 36

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Denna förordning bör tillämpas på personer som ansöker om subsidiärt skydd och personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, för att säkerställa likabehandling av alla som ansöker om eller har beviljats internationellt skydd, och överensstämmelse med unionens gällande asylregelverk, särskilt förordning (EU) XXX/XXX [skyddsgrundsförordningen].</p>	<p>Denna förordning bör tillämpas på personer som ansöker om subsidiärt skydd, personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande samt personer som ansöker om eller har beviljats andra former av skydd som föreskrivs i medlemsstaterna, för att säkerställa likabehandling av alla som ansöker om eller har beviljats internationellt skydd, och överensstämmelse med unionens gällande asylregelverk, särskilt förordning (EU) XXX/XXX [skyddsgrundsförordningen].</p>

Motivering

Det är nödvändigt att utvidga tillämpningen av förordningen inte bara till att omfatta personer som ansöker om eller har beviljats internationellt och subsidiärt skydd, utan även personer som ansöker om eller har beviljats andra former av skydd som föreskrivs i medlemsstaterna.

Ändringsrekommendation 3

COM(2020) 610 final, skäl 47

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Definitionen av familjemedlemmar i denna förordning bör även omfatta sökandens syskon. Att återförening syskon är av särskild vikt för att förbättra de sökandes integrationsmöjligheter och därmed förebygga otillåtna förflyttningar. Definitionen av familjemedlem bör även återspegla dagens migrationsverklighet, där sökande ofta anländer till medlemsstaternas territorium efter en lång tids transitering. Definitionen bör därmed även ta hänsyn till familjebildningar som uppkommit utanför ursprungslandet, men före ankomsten till medlemsstaternas territorium. Denna begränsade och riktade utvidgning av definitionen väntas minska vissa asylsökandes incitament till otillåtna förflyttningar inom EU.</p>	<p>Definitionen av familjemedlemmar i denna förordning bör även omfatta sökandens syskon. Att återförening syskon är av särskild vikt för att förbättra de sökandes integrationsmöjligheter och därmed förebygga otillåtna förflyttningar. Definitionen av familjemedlem bör även återspegla dagens migrationsverklighet, där sökande ofta anländer till medlemsstaternas territorium efter en lång tids transitering. Definitionen bör därmed även ta hänsyn till familjebildningar som uppkommit utanför ursprungslandet före och efter ankomsten till medlemsstaternas territorium. Denna begränsade och riktade utvidgning av definitionen väntas minska vissa asylsökandes incitament till otillåtna förflyttningar inom EU.</p>

Motivering

Familjer bildas ofta i värdmedlemsstaterna, så rätten till sammanhållning av familjen måste garanteras vid omplacering, oavsett när och var familjen bildats. Annars finns det risk för diskriminerande bestämmelser.

Ändringsrekommendation 4

COM(2020) 610 final, skäl 63

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>För att stödja medlemsstater som genomför omplacering som en solidaritetsåtgärd bör ekonomiskt stöd tillhandahållas från unionens budget. För att uppmuntra medlemsstaterna att prioritera omplacering av ensamkommande barn bör ett högre incitamentsbidrag tillhandahållas.</p>	<p>För att stödja medlemsstater som genomför omplacering som en solidaritetsåtgärd bör ekonomiskt stöd tillhandahållas från unionens budget. För att uppmuntra medlemsstaterna att prioritera omplacering av barn och ensamkommande kvinnor bör ett högre incitamentsbidrag tillhandahållas.</p>

Motivering

Ett större ekonomiskt incitament bör tillhandahållas för omplacering av *alla* barn (tillsammans med deras föräldrar och syskon), inte bara för ensamkommande minderåriga flyktingar. Detta bör dessutom även gälla för ensamkommande kvinnor. Kvinnor och flickor löper enligt många rapporter stor risk för könsrelaterat våld i mottagningscentrum. Överbeläggningen i vissa grekiska hotspots har lett till en avsevärt ökad risk för sexuellt och könsrelaterat våld, särskilt för ensamkommande kvinnor, som ofta inte inkvarteras separat. Enligt kommissionen löper dessutom särskilt utsatta kvinnliga migranter och flyktingar samt ensamkommande barn större risk att bli offer för människohandel. För att minimera dessa risker bör det därför också finnas större ekonomiska incitament för omplacering av kvinnor.

Ändringsrekommendation 5

COM(2020) 610 final, artikel 2 w

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p><i>migrationstryck</i>: en situation med ett stort antal ankommande tredjelandsmedborgare eller statslösa personer, eller med en risk för sådana ankomster, även när detta beror på ankomster efter sök- och räddningsinsatser, till följd av en medlemsstats geografiska läge och specifik utveckling i tredjeländer som genererar migrationsrörelser som belastar till och med väl förberedda asyl- och mottagningssystem och kräver omedelbara åtgärder.</p>	<p><i>migrationstryck</i>: en situation med ett stort antal ankommande tredjelandsmedborgare eller statslösa personer, eller med en risk för sådana ankomster, även när detta beror på ankomster efter sök- och räddningsinsatser, på lokal, regional och/eller nationell nivå till följd av en medlemsstats eller dess regioners geografiska läge och specifik utveckling i tredjeländer som genererar migrationsrörelser som belastar till och med väl förberedda asyl- och mottagningssystem och kräver omedelbara åtgärder.</p>

Motivering

Vid migrationsrörelser som inte påverkar hela det nationella asyl- och mottagningssystemet kan det ändå finnas regioner och orter som är utsatta för särskilt tryck och därmed riskerar att överbelastas.

Ändringsrekommendation 6

COM(2020) 610 final, artikel 6.3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Medlemsstaterna ska ha nationella strategier för att säkerställa tillräcklig kapacitet för genomförandet av ett effektivt asyl- och migrationshanteringssystem i enlighet med de principer som anges i denna del. Dessa strategier ska inbegripa beredskapsplanering på nationell nivå, med beaktande av beredskapsplaneringen i enlighet med förordning (EU) XXX/XXX [Europeiska unionens asylbyrå], förordning (EU) 2019/1896 (Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån) och direktiv XXX/XXX/EU [direktivet om mottagningsvillkor] samt de rapporter som kommissionen utfärdat inom ramen för beredskaps- och krisplanen för migration. Sådana nationella strategier ska inbegripa information om hur medlemsstaten på nationell nivå genomför de principer som fastställs i denna del och de rättsliga skyldigheter som följer därav. De ska beakta andra relevanta strategier och befintliga stödåtgärder, i synnerhet enligt förordning (EU) XXX/XXX [Asyl- och migrationsfonden] och förordning (EU) XXX/XXX [Europeiska unionens asylbyrå], och vara förenliga med och komplettera de nationella strategier för integrerad gränsförvaltning som inrättats i enlighet med artikel 8.6 i förordning (EU) 2019/1896. Resultaten av den övervakning som utförs av asylbyrån och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, av den utvärdering som genomförts i enlighet med rådets förordning (EU) nr 1053/2013 och av de utvärderingar som genomförts i enlighet med artikel 7 i förordning (EU) XXX/XXX [screeningförordningen] bör också beaktas i dessa strategier.</p>	<p>Medlemsstaterna ska eftersträva nationella strategier för att säkerställa tillräcklig kapacitet för genomförandet av ett effektivt asyl- och migrationshanteringssystem i enlighet med de principer som anges i denna del. Dessa strategier bör inbegripa beredskapsplanering på lokal, regional och nationell nivå, med beaktande av beredskapsplaneringen i enlighet med förordning (EU) XXX/XXX [Europeiska unionens asylbyrå], förordning (EU) 2019/1896 (Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån) och direktiv XXX/XXX/EU [direktivet om mottagningsvillkor] samt de rapporter som kommissionen utfärdat inom ramen för beredskaps- och krisplanen för migration. Sådana nationella strategier bör bygga på flernivåsamarbete mellan berörda parter i de regionala och lokala myndigheterna, den offentliga och den privata sektorn samt det civila samhället och bör inbegripa information om hur medlemsstaten på nationell nivå genomför de principer som fastställs i denna del och de rättsliga skyldigheter som följer därav. De bör beakta andra relevanta strategier och befintliga stödåtgärder, i synnerhet enligt förordning (EU) XXX/XXX [Asyl- och migrationsfonden] och förordning (EU) XXX/XXX [Europeiska unionens asylbyrå], och vara förenliga med och komplettera de nationella strategier för integrerad gränsförvaltning som inrättats i enlighet med artikel 8.6 i förordning (EU) 2019/1896. Resultaten av den övervakning som utförs av asylbyrån och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, av den utvärdering som genomförts i enlighet med rådets förordning (EU) nr 1053/2013 och av de utvärderingar som genomförts i enlighet med artikel 7 i förordning (EU) XXX/XXX [screeningförordningen] bör också beaktas i dessa strategier.</p>

Motivering

ReK anser att en skyldighet att införa nationella strategier kan ge upphov till problem när det gäller åtgärdens proportionalitet. Samtidigt bör större tonvikt läggas vid den lokala och regionala dimensionen, eftersom det är på denna nivå som strategierna måste genomföras i praktiken.

Ändringsrekommendation 7

COM(2020) 610 final, artikel 11.1 h

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Medlemsstaternas behöriga myndigheter och asylbyrån kommer att behandla sökandens personuppgifter, bland annat vid utbyte av uppgifter om honom eller henne, i det enda syftet att genomföra sina skyldigheter enligt denna förordning.	Medlemsstaternas behöriga myndigheter och asylbyrån kommer att behandla sökandens personuppgifter, bland annat vid utbyte av uppgifter om honom eller henne, i det enda syftet att genomföra sina skyldigheter enligt denna förordning; dessa uppgifter kommer inte att meddelas ursprungslandet.

Motivering

Det bör införas ett förbud mot att lämna ut sökandes uppgifter till deras ursprungsländer. Uppgifterna bör omfattas av absolut integritet.

Ändringsrekommendation 8

COM(2020) 610 final, artikel 12.6

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Den medlemsstat som genomför den personliga intervjun ska göra en skriftlig sammanfattning som åtminstone ska innehålla de viktigaste uppgifter som sökanden har lämnat vid intervjun. Sammanfattningen kan göras i form av en rapport eller ett standardformulär. Medlemsstaten ska säkerställa att sökanden eller den juridiska rådgivaren eller annan rådgivare som företräder sökanden i god tid får tillgång till sammanfattningen.	Den medlemsstat som genomför den personliga intervjun ska göra en skriftlig sammanfattning som åtminstone ska innehålla de viktigaste uppgifter som sökanden har lämnat vid intervjun. Sammanfattningen kan göras i form av en rapport eller ett standardformulär på grundval av en checklista. Medlemsstaten ska säkerställa att sökanden eller den juridiska rådgivaren eller annan rådgivare som företräder sökanden i god tid får tillgång till sammanfattningen.

Motivering

Förtydligande av texten.

Ändringsrekommendation 9

COM(2020) 610 final, artikel 21

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p style="text-align: center;">Artikel 21</p> <p style="text-align: center;">Inresa</p> <p>1. Om det har fastställts, på grundval av sådana bevis eller indicier som tas upp i de två förteckningar som avses i artikel 30.4 i denna förordning, inklusive sådana uppgifter som avses i förordning (EU) XXX/XXX [Eurodacförordningen], att en sökande på ett irreguljärt sätt har passerat gränsen till en medlemsstat landvägen, sjövägen eller luftvägen från ett tredjeland, ska den medlemsstat där den första inresan ägt rum ansvara för prövningen av ansökan om internationellt skydd. Detta ansvar ska upphöra om ansökan registreras mer än tre år efter den dag då gränspassagen ägde rum.</p> <p>2. Regeln i punkt 1 ska också gälla om sökanden landsatts på territoriet efter en sök- och räddningsinsats.</p> <p>3. Punkterna 1 och 2 ska inte tillämpas om det på grundval av sådana bevis eller indicier som tas upp i de två förteckningar som avses i artikel 30.4 i denna förordning, inklusive sådana uppgifter som avses i förordning (EU) XXX/XXX [Eurodacförordningen], kan fastställas att sökanden har omplacerats i enlighet med artikel 57 i denna förordning till en annan medlemsstat efter att ha passerat gränsen. I detta fall ska den andra medlemsstaten ansvara för prövningen av ansökan om internationellt skydd.</p>	

Motivering

På grund av den föreslagna solidaritetsmekanismen och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns (Frontex) ökade operativa ansvar i den nya asyl- och migrationspakten, samt den börda som de obligatoriska gränsförfarandena medför för lokala och regionala myndigheter i gränsregioner, är det inte längre motiverat att tilldela ansvaret för asylsökningar på grundval av kriteriet irreguljär inresa via en yttre gräns. Tvärtom kan kriteriet hindra en solidarisk fördelning. Att tilldela inresemedlemsstaten ansvaret för personer som landsätts efter sök- och räddningsinsatser riskerar dessutom att äventyra sök- och räddningsinsatsernas effektivitet, eftersom medlemsstaterna redan tidigare har vägrat landsättning för att slippa ansvar. Att stryka artikel 21 i förslaget (= den första inresemedlemsstatens ansvar) skulle i de flesta fall av upptäckta irreguljära inresor inte alls förändra det ansvar som landet vid den yttre gränsen har. Enligt artikel 9.1 i förslaget är nämligen den som vill ansöka om skydd skyldig att göra det i den stat där den första kontakten äger rum. Enligt artikel 8.2 i förslaget förblir denna stat ansvarig för asylförfarandet om inget annat kriterium för att fastställa vilken medlemsstat som har ansvaret för skyddsörfarandet är tillämpligt. Strykningen skulle dock minska bördan för de nationella förvaltningarna och sänka kostnaderna genom att onödiga administrativa bördor undanröjs. Redan i dag har återsändandeförsök ytterst små chanser att lyckas om den irreguljära inresan inte kan bevisas på grundval av Eurodacuppgifter. Dessa skulle utgå om artikel 21 i förslaget stryks.

Ändringsrekommendation 10

COM(2020) 610 final, artikel 29.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Om en medlemsstat där en ansökan om internationellt skydd har registrerats bedömer att en annan medlemsstat är ansvarig för att pröva ansökan, ska den, utan dröjsmål och i alla händelser inom två månader från den dag då ansökan registrerades, anmoda den senare medlemsstaten att överta sökanden. Utan hinder av första stycket ska framställan om övertagande, vid en träff i Eurodac på grundval av uppgifter som registrerats i enlighet med artiklarna 13 och 14a i förordning (EU) XXX/XXX [<i>Eurodacförordningen</i>] eller en träff i VIS på grundval av uppgifter som registrerats i enlighet med artikel 21 i förordning (EG) nr 767/2008, skickas inom en månad efter träffen. Om framställan om övertagande av en sökande inte görs inom de tidsfrister som anges i första och andra styckena, ska den medlemsstat där ansökan om internationellt skydd registrerades ansvara för prövningen. Om sökanden är ett ensamkommande barn får den medlemsstat som fastställer ansvaret, när den anser att det är för barnets bästa, fortsätta förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat och anmoda en annan medlemsstat att överta sökanden även om de tidsfrister som anges i första och andra styckena har löpt ut.</p>	<p>Om en medlemsstat där en ansökan om internationellt skydd har registrerats bedömer att en annan medlemsstat är ansvarig för att pröva ansökan, ska den, utan dröjsmål och i alla händelser inom två månader från den dag då ansökan registrerades, anmoda den senare medlemsstaten att överta sökanden. Utan hinder av första stycket ska framställan om övertagande, vid en träff i Eurodac på grundval av uppgifter som registrerats i enlighet med artiklarna 13 och 14a i förordning (EU) XXX/XXX [<i>Eurodacförordningen</i>] eller en träff i VIS på grundval av uppgifter som registrerats i enlighet med artikel 21 i förordning (EG) nr 767/2008, skickas inom en månad efter träffen. Om framställan om övertagande av en sökande inte görs inom de tidsfrister som anges i första och andra styckena, ska den medlemsstat där ansökan om internationellt skydd registrerades ansvara för prövningen. Om sökanden är ett ensamkommande barn får den medlemsstat som fastställer ansvaret, när den, efter att ha hört barnet när så är möjligt, anser att det är för barnets bästa, fortsätta förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat och anmoda en annan medlemsstat att överta sökanden även om de tidsfrister som anges i första och andra styckena har löpt ut.</p>

Motivering

När det gäller förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat förefaller den terminologi som används i artikeln ge alltför stort utrymme för skönsmässig bedömning, och det anses vara bättre att när så är möjligt föreskriva att det ensamkommande barnet självt ska höras.

Ändringsrekommendation 11

COM(2020) 610 final, artikel 55.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Om en medlemsstat åtar sig att tillhandahålla återvändandesponsring och de tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna och är föremål för ett beslut om återvändande som utfärdats av den gynnade medlemsstaten inte återvänder eller avlägsnas inom 8 månader, ska den medlemsstat som tillhandahåller återvändandesponsring överföra de berörda personerna till sitt eget territorium i enlighet med förfarandet i artiklarna 57 och 58. Denna period ska börja från och med antagandet av den genomförandeakt som avses i artikel 53.1 eller, i tillämpliga fall, i artikel 49.2.</p>	<p>Om en medlemsstat åtar sig att tillhandahålla återvändandesponsring och de tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna och är föremål för ett beslut om återvändande som utfärdats av den gynnade medlemsstaten inte återvänder eller avlägsnas inom 8 månader, ska den medlemsstat som tillhandahåller återvändandesponsring, efter samråd om genomförbarheten med de lokala och/eller regionala myndigheter till vars område överföringen ska göras, överföra de berörda personerna till sitt eget territorium i enlighet med förfarandet i artiklarna 57 och 58. Denna period ska börja från och med antagandet av den genomförandeakt som avses i artikel 53.1 eller, i tillämpliga fall, i artikel 49.2.</p>

Motivering

Syftet med ändringsrekommendationen är att se till att de lokala och/eller regionala myndigheter som måste inkvartera personer som anländer inom ramen för återvändandesponsring kan förbereda sig så bra som möjligt för denna uppgift.

Ändringsrekommendation 12

COM(2020) 610 final, artikel 55.4

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>De åtgärder som avses i punkt 1 innebär att den sponsrande medlemsstaten ska utföra en eller flera av följande:</p> <p>a) Tillhandahålla rådgivning om återvändande och återanpassning till tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna.</p> <p>b) Använda det nationella programmet och nationella resurser för att tillhandahålla logistiskt, ekonomiskt och annat materiellt eller icke-finansiellt stöd, inbegripet återanpassning, till tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna men som är beredda att frivilligt resa sin väg.</p> <p>c) Leda eller stödja den politiska dialogen och utbytet med myndigheterna i tredjeländer i syfte att underlätta återtagande.</p>	<p>De åtgärder som avses i punkt 1 innebär att den sponsrande medlemsstaten ska utföra en eller flera av följande, i förekommande fall efter samråd med den behöriga lokala och/eller regionala myndigheten i den gynnade medlemsstaten:</p> <p>a) Tillhandahålla rådgivning om återvändande och återanpassning till tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna.</p> <p>b) Använda det nationella programmet och nationella resurser för att tillhandahålla logistiskt, ekonomiskt och annat materiellt eller icke-finansiellt stöd, inbegripet återanpassning, till tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna men som är beredda att frivilligt resa sin väg.</p> <p>c) Leda eller stödja den politiska dialogen och utbytet med myndigheterna i tredjeländer i syfte att underlätta återtagande.</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>d) Kontakta de behöriga myndigheterna i tredjeländer för att verifiera tredjelandsmedborgares identitet och erhålla en giltig resehandling.</p> <p>e) På den gynnade medlemsstatens vägnar organisera de praktiska arrangemangen för verkställandet av återvändandet, t.ex. charterflyg, reguljärflyg eller andra transportmedel till det mottagande tredjelandet.</p> <p>Dessa åtgärder ska inte påverka den gynnade medlemsstatens skyldigheter och ansvar enligt direktiv 2008/115/EG.</p>	<p>d) Kontakta de behöriga myndigheterna i tredjeländer för att verifiera tredjelandsmedborgares identitet och erhålla en giltig resehandling.</p> <p>e) På den gynnade medlemsstatens vägnar organisera de praktiska arrangemangen för verkställandet av återvändandet, t.ex. charterflyg, reguljärflyg eller andra transportmedel till det mottagande tredjelandet.</p> <p>Dessa åtgärder ska inte påverka den gynnade medlemsstatens skyldigheter och ansvar enligt direktiv 2008/115/EG.</p>

Motivering

Syftet med ändringsrekommendationen är att se till att de lokala och/eller regionala myndigheter som känner de personer som ska överföras eftersom de tagit emot dem också görs delaktiga i återvändandesponsringen för att värna dessa personers rättigheter och se till att överföringen av ansvaret går smidigt till.

Ändringsrekommendation 13

COM(2020) 610 final, artikel 57.9

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Överföringen av den berörda personen från den gynnade medlemsstaten till omplaceringsmedlemsstaten ska, efter samråd mellan de berörda medlemsstaterna, verkställas i enlighet med den gynnade medlemsstatens nationella rätt, så snart det är praktiskt möjligt och senast inom fyra veckor efter omplaceringsmedlemsstatens bekräftelse eller det slutliga beslutet i fråga om överklagande eller omprövning av ett beslut om överföring med suspensiv verkan i enlighet med artikel 33.3.</p>	<p>Överföringen av den berörda personen från den gynnade medlemsstaten till omplaceringsmedlemsstaten ska, efter samråd mellan de berörda medlemsstaterna, verkställas i enlighet med den gynnade medlemsstatens nationella rätt, så snart det är praktiskt möjligt och senast inom fyra veckor efter omplaceringsmedlemsstatens bekräftelse eller det slutliga beslutet i fråga om överklagande eller omprövning av ett beslut om överföring med suspensiv verkan i enlighet med artikel 33.3. Det ska säkerställas att de lokala och regionala myndigheter som ansvarar för den föreslagna omplaceringsorten informeras och rådfrågas i ett tidigt skede.</p>

Motivering

För att säkerställa ett effektivt mottagande måste de behöriga lokala och regionala myndigheterna också informeras och rådfrågas direkt så att de kan förbereda sig för mottagandet på lämpligt sätt.

Ändringsrekommendation 14

COM(2020) 610 final, artikel 72

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>1. Artikel 16 ska ersättas med följande:</p> <p>[...]</p> <p>2. I tillämpliga fall kan medlemsstaterna också vara berättigade till ett tilläggsbelopp på 10 000 EUR för familjemedlemmar till de personer som avses i punkt 1, om personerna beviljas inresa och vistelse för att säkerställa familjesammanhållningen.</p> <p>2. Artikel 17 ska ersättas med följande:</p> <p>[...]</p> <p>7. Inom ramen för tillgängliga resurser ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 32 för att vid behov justera de belopp som avses i punkterna 1, 2 och 3 i den här artikeln för att ta hänsyn till aktuell inflationstakt, relevant utveckling på området överföring av personer som ansöker om eller har beviljats internationellt skydd från en medlemsstat till en annan, samt faktorer som kan optimera användningen av det ekonomiska incitament som dessa belopp innebär.</p>	<p>1. Artikel 16 ska ersättas med följande:</p> <p>[...]</p> <p>2. I tillämpliga fall kan medlemsstaterna också vara berättigade till ett tilläggsbelopp på 10 000 EUR för familjemedlemmar till de personer som avses i punkt 1, om personerna beviljas inresa och vistelse för att säkerställa familjesammanhållningen. Det ska i synnerhet säkerställas att en del av detta belopp utbetalas direkt till den lokala eller regionala myndighet inom vars område personerna tas emot genom vidarebosättning eller av humanitära skäl.</p> <p>2. Artikel 17 ska ersättas med följande:</p> <p>[...]</p> <p>7. Inom ramen för tillgängliga resurser ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 32 för att vid behov justera de belopp som avses i punkterna 1, 2 och 3 i den här artikeln för att ta hänsyn till aktuell inflationstakt, relevant utveckling på området överföring av personer som ansöker om eller har beviljats internationellt skydd från en medlemsstat till en annan, samt faktorer som kan optimera användningen av det ekonomiska incitament som dessa belopp innebär. Det ska i synnerhet säkerställas att en del av detta belopp utbetalas direkt till den lokala eller regionala myndighet inom vars område personerna tas emot.</p>

Motivering

Syftet med de föreslagna tilläggen är att se till att de behöriga lokala eller regionala myndigheterna får nödvändigt ekonomiskt stöd.

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om upprättande av ett gemensamt förfarande för internationellt skydd i unionen och om upphävande av direktiv 2013/32/EU

Ändringsrekommendation 15

COM(2020) 611 final, punkt 2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Skäl 31 ska ersättas med följande:</p> <p>”(31) För att garantera sökandens rättigheter bör ett beslut om hans eller hennes ansökan ges skriftligen. Om beslutet innebär att internationellt skydd inte beviljas, bör sökanden meddelas de faktiska och rättsliga skäl som beslutet grundar sig på samt ges information om följderna av beslutet och om hur det kan överklagas.</p> <p>(31a) För att effektivisera förfarandena och minska risken för avvikande och sannolikheten för otillåtna förflyttningar, bör det inte förekomma några luckor i förfarandet mellan utfärdandet av ett beslut om avslag på en ansökan om internationellt skydd och av ett beslut om återvändande. Ett beslut om återvändande bör omedelbart utfärdas till sökande vars ansökningar avslås. Utan att det påverkar tillämpningen av rätten till ett effektivt rättsmedel, bör beslutet om återvändande antingen vara en del av beslutet om avslag på en ansökan om internationellt skydd eller, om det är en separat handling, utfärdas samtidigt och tillsammans med avslagsbeslutet.”</p>	<p><i>i) Skäl 10 ska ersättas med följande:</i></p> <p>”(10) <i>Resurserna i asyl-, migrations- och integrationsfonden bör mobiliseras för att kunna ge lämpligt stöd till medlemsstaterna när de tillämpar denna förordning, i synnerhet till de medlemsstater vars asyl- och mottagningssystem utsätts för ett oproportionerligt stort tryck. Lämpliga resurser bör också ställas till de lokala och regionala myndigheternas förfogande, inbegripet möjligheten att få direkt tillgång till asyl-, migrations- och integrationsfonden. EU måste också anslå särskilda medel så att de regioner som har ett större migrationstryck, huvudsakligen de vid EU:s yttre gränser, kan ta emot och bistå ensamkommande barn som anländer till deras territorium.”</i></p> <p><i>ii) Skäl 31 ska ersättas med följande:</i></p> <p>”(31) För att garantera sökandens rättigheter bör ett beslut om hans eller hennes ansökan ges skriftligen. Om beslutet innebär att internationellt skydd inte beviljas, bör sökanden meddelas de faktiska och rättsliga skäl som beslutet grundar sig på samt ges information om följderna av beslutet och om hur det kan överklagas.</p> <p>(31a) För att effektivisera förfarandena och minska risken för avvikande och sannolikheten för otillåtna förflyttningar, bör det inte förekomma några luckor i förfarandet mellan utfärdandet av ett beslut om avslag på en ansökan om internationellt skydd och av ett beslut om återvändande. Ett beslut om återvändande bör omedelbart utfärdas till sökande vars ansökningar avslås och som medlemsstaten inte av ömmande skäl eller av humanitära eller andra skäl har beslutat att bevilja ett självständigt uppehållstillstånd eller någon annan form av tillstånd som ger rätt att stanna i landet. Utan att det påverkar tillämpningen av rätten till ett effektivt rättsmedel, bör beslutet om återvändande antingen vara en del av beslutet om avslag på en ansökan om internationellt skydd eller, om det är en separat handling, utfärdas samtidigt och tillsammans med avslagsbeslutet.”</p>

Motivering

Denna rekommendation stärker de lokala och regionala strukturerna och ligger i linje med ReK:s tidigare uppmaningar på detta område. Dessutom är det viktigt att EU öronmärker särskilda medel för regioner med högre migrationstryck.

Ändringsrekommendation 16

COM(2020) 611 final, punkt 5, skäl 40h

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Vid tillämpningen av gränsförfarandet för återvändande bör vissa bestämmelser i [det omarbetade återvändandedirektivet] gälla eftersom dessa reglerar delar av återvändandeförfarandet som inte fastställs i denna förordning, bland annat de som rör definitioner, förmånligare bestämmelser, non-refoulement, barnets bästa, familjeliv och hälsotillstånd, risk för avvikande, skyldighet att samarbeta, frist för frivillig avresa, beslut om återvändande, avlägsnande, uppskjutande av avlägsnande, återvändande och avlägsnande av ensamkommande barn, inreseförbud, garantier i avvaktan på återvändande, förvar, förhållanden i samband med förvar, förvar av underåriga och familjer samt nödsituationer. För att minska risken för otillåten inresa och otillåten förflyttning som företas av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt och omfattas av gränsförfarandet för återvändande, kan sådana tredjelandsmedborgare beviljas en tidsfrist för frivillig avresa på högst 15 dagar, utan att det påverkar möjligheten att när som helst frivilligt fullgöra skyldigheten att återvända.	Vid tillämpningen av gränsförfarandet för återvändande bör vissa bestämmelser i [det omarbetade återvändandedirektivet] gälla eftersom dessa reglerar delar av återvändandeförfarandet som inte fastställs i denna förordning, bland annat de som rör definitioner, förmånligare bestämmelser, non-refoulement, barnets bästa, familjeliv och hälsotillstånd, risk för avvikande, skyldighet att samarbeta, frist för frivillig avresa, beslut om återvändande, avlägsnande, uppskjutande av avlägsnande, återvändande och avlägsnande av ensamkommande barn, inreseförbud, garantier i avvaktan på återvändande, förvar, förhållanden i samband med förvar samt nödsituationer. För att minska risken för otillåten inresa och otillåten förflyttning som företas av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt och omfattas av gränsförfarandet för återvändande, kan sådana tredjelandsmedborgare beviljas en tidsfrist för frivillig avresa på högst 15 dagar, utan att det påverkar möjligheten att när som helst frivilligt fullgöra skyldigheten att återvända.

Motivering

ReK förespråkar att man helt avstår från förvar av barn.

Ändringsrekommendation 17

COM(2020) 611 final, punkt 13, artikel 35a

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Avslag på en ansökan och utfärdande av ett beslut om återvändande Om en ansökan nekas prövning eller avslås som ogrundad eller uppenbart ogrundad med avseende på både flyktingstatus och status som subsidiärt skyddsbehövande, eller som implicit eller uttryckligen återkallad, ska medlemsstaterna utfärda ett beslut om återvändande som iakttar direktiv XXX/XXX/EU [återvändandedirektivet]. Beslutet om återvändande ska utfärdas som en del av beslutet om avslag på ansökan om internationellt skydd eller i en separat handling. Om beslutet om återvändande utfärdas i en separat handling ska det utfärdas samtidigt och tillsammans med beslutet om avslag på ansökan om internationellt skydd.”	Avslag på en ansökan och utfärdande av ett beslut om återvändande Om en ansökan nekas prövning eller avslås som ogrundad eller uppenbart ogrundad med avseende på både flyktingstatus och status som subsidiärt skyddsbehövande, eller som implicit eller uttryckligen återkallad, och om medlemsstaten inte av ömmande skäl eller av humanitära eller andra skäl har beslutat att bevilja personen ett självständigt uppehållstillstånd eller någon annan form av tillstånd som ger rätt att stanna i landet , ska medlemsstaterna utfärda ett beslut om återvändande som iakttar direktiv XXX/XXX/EU [återvändandedirektivet]. Beslutet om återvändande ska utfärdas som en del av beslutet om avslag på ansökan om internationellt skydd eller i en separat handling. Om beslutet om återvändande utfärdas i en separat handling ska det utfärdas samtidigt och tillsammans med beslutet om avslag på ansökan om internationellt skydd.”

Motivering

Enligt ordalydelsen i kommissionens förslag hindras medlemsstaterna från att bevilja skydd av andra humanitära skäl eller familjeskäl än internationellt skydd utan att inleda ett återvändandeförfarande. Detta strider mot artikel 3.2 i förslaget COM (2016) 466 final ("skyddsgrundsförordningen"), som garanterar medlemsstaterna just denna rätt ("Denna förordning är inte tillämplig på andra typer av nationell humanitär status som medlemsstaterna beviljar enligt sin nationella rätt till de som inte uppfyller kraven för att betecknas som flykting eller subsidiärt skyddsbehövande."). Dessutom är medlemsstaterna under vissa omständigheter till och med skyldiga att bevilja skydd. Detta gäller t.ex. i fall av hälsorisker, såsom EU-domstolen har klargjort i sin rättspraxis sedan M'Bodj-målet. Dessutom förefaller denna bestämmelse vara överflödigt på grund av skyldigheten enligt artikel 6.1 i direktiv 2008/115/EG ("återvändandedirektivet") att fatta ett beslut om återvändande vid olaglig vistelse. Den föreslagna ändringen motsvarar artikel 6.4 i återvändandedirektivet.

Ändringsrekommendation 18

COM(2020) 611 final, punkt 14, artikel 40.1 i

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Artikel 40 ska ändras på följande sätt:</p> <p>a) I punkt 1 ska följande led läggas till som led i:</p> <p><i>"i) sökanden är medborgare i eller, när det gäller statslösa personer, tidigare stadigvarande bosatt i ett tredjeland avseende vilket andelen beviljanden av den beslutande myndighetens beslut om internationellt skydd, enligt de senast tillgängliga årliga unionsomfattande genomsnittliga uppgifterna från Eurostat, är 20 % eller lägre, om inte en betydande förändring har ägt rum i det berörda tredjelandet sedan offentliggörandet av de relevanta uppgifterna från Eurostat eller sökanden tillhör en kategori av personer för vilka andelen 20 % eller lägre inte kan anses vara representativ med avseende på deras behov av skydd."</i></p> <p>[...]</p>	<p>Artikel 40 ska ändras på följande sätt:</p> <p>a) I punkt 1 ska följande led läggas till som led i:</p> <p><i>"i) beslut om sökandens ansökan, på grundval av resultaten av en första intervju, i det enskilda fallet kan fattas inom en kort tidsperiod och det, om ansökan avslås, finns rimliga utsikter till ett snabbt återsändande till hemlandet eller ett tredjeland som villigt att ta emot sökanden."</i></p> <p>[...]</p>

Motivering

Att koppla påföljder till nationalitet, såsom blir följderna av kopplingen till skyddskvoter, är oförenligt med diskrimineringsförbudet enligt internationell och europeisk rätt om det inte finns något skäl i det enskilda fallet. ReK föreslår därför ett förfarande baserat på möjligheten till återsändande och sannolikheten för ett snabbt beslut i det enskilda fallet, vilket har använts i det schweiziska asylförfarandet sedan 2019. Detta skulle göra det möjligt att fatta betydligt fler beslut inom en kort tidsperiod än genom kopplingen till skyddskvoten. Detta bidrar också och framför allt till att minska bördan för de lokala och regionala myndigheterna i gränsområden. Denna modell gör det dessutom möjligt att fatta snabba beslut för att bevilja skydd och kan därmed avsevärt påskynda integrationen av entydigt utsatta personer, såsom dem som räddas till sjöss och har rätt till internationellt skydd.

Ändringsrekommendation 19

COM(2020) 611 final, punkt 14, artikel 40.5 c

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
[...]	[...]
b) I punkt 5 ska följande led läggas till som led c:	b) I punkt 5 ska följande led läggas till som led c:
<p>"c) sökanden är medborgare i eller, när det gäller statslösa personer, tidigare stadigvarande bosatt i ett tredjeland avseende vilket andelen beviljanden av den beslutande myndighetens beslut om internationellt skydd, enligt de senast tillgängliga årliga unionsomfattande genomsnittliga uppgifterna från Eurostat, är 20 % eller lägre, om inte en betydande förändring har ägt rum i det berörda tredjelandet sedan offentliggörandet av de relevanta uppgifterna från Eurostat eller sökanden tillhör en kategori av personer för vilka andelen 20 % eller lägre inte kan anses vara representativ med avseende på deras behov av skydd."</p>	<p>"c) beslut om sökandens ansökan, på grundval av resultaten av en första intervju, i det enskilda fallet kan fattas inom en kort tidsperiod och det, om ansökan avslås, finns rimliga utsikter till ett snabbt återsändande till hemlandet eller ett tredjeland som villigt att ta emot sökanden."</p>

Motivering

Att koppla påföljder till nationalitet, såsom blir följden av kopplingen till skyddskvoter, är oförenligt med diskrimineringsförbuden enligt internationell och europeisk rätt om det inte finns något skäl i det enskilda fallet. ReK föreslår därför ett förfarande baserat på möjligheten till återsändande och sannolikheten för ett snabbt beslut i det enskilda fallet, vilket har använts i det schweiziska asylförfarandet sedan 2019. Detta skulle göra det möjligt att fatta betydligt fler beslut inom en kort tidsperiod än genom kopplingen till skyddskvoten. Detta bidrar också och framför allt till att minska bördan för de lokala och regionala myndigheterna i gränsområden. Denna modell gör det dessutom möjligt att fatta snabba beslut för att bevilja skydd och kan därmed avsevärt påskynda integrationen av entydigt utsatta personer, såsom dem som räddas till sjöss och har rätt till internationellt skydd.

Ändringsrekommendation 20

COM(2020) 611 final, punkt 15, artikel 41.3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
En medlemsstat ska pröva en ansökan i ett gränsförfarande i de fall som avses i punkt 1 om de omständigheter som avses i artikel 40.1 c, f eller i är tillämpliga.	En medlemsstat ska pröva en ansökan i ett gränsförfarande i de fall som avses i punkt 1 om de omständigheter som avses i artikel 40.1 f eller i är tillämpliga, och i led c enbart om omständigheterna tyder på att ett snabbt beslut och återvändande kan förväntas i det enskilda fallet.

Motivering

Detta skulle minska bördan för de lokala och regionala myndigheter där sökandena inkvarteras under gränsförfarandena.

Ändringsrekommendation 21

COM(2020) 611 final, punkt 15, artikel 41.5

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Gränsförfarandet får tillämpas på ensamkommande barn och på underåriga under tolv år och deras familjemedlemmar endast i de fall som avses i artikel 40.5 b.	Gränsförfarandet får tillämpas på underåriga och deras medföljande familjemedlemmar endast i de fall som avses i artikel 40.5 b eller i fall där ett snabbt beviljande av internationellt skydd kan förväntas efter en prövning i enlighet med artikel 40.5 c. Underåriga bör inte hållas i förvar vid gränsförfaranden.

Motivering

Skyddet av underåriga enligt internationell rätt gäller lika för alla personer under 18 år. Särskilda förfaranden bör därför endast tillämpas om detta antingen ligger i den underårigas intresse eller i det enskilda fallet är motiverat med hänsyn till allvarliga grunder i den mening som avses i artikel 40.5 b i förslaget ("fara för den inre säkerheten eller den allmänna ordningen"). Förvar bör inte vara möjligt av förfarandemässiga skäl. Denna inriktning, som grundar sig på den underårigas bästa och medlemsstaternas säkerhetsintressen, ligger i linje med ReK:s tidigare ståndpunkter.

Ändringsrekommendation 22

COM(2020) 611 final, punkt 15, artikel 41.9 b

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Medlemsstaterna får inte tillämpa eller ska upphöra att tillämpa gränsförfarandet i varje skede av förfarandet om [...] b) nödvändigt stöd inte kan tillhandahållas sökande med särskilda förfarandebehov på de platser som avses i punkt 14,	Medlemsstaterna får inte tillämpa eller ska upphöra att tillämpa gränsförfarandet i varje skede av förfarandet om [...] b) sökande har särskilda förfarandebehov, såvida inte det i det enskilda fallet säkerställs att nödvändigt stöd kan tillhandahållas på de platser som avses i punkt 14,

Motivering

Personer med särskilda förfarandebehov måste i det enskilda fallet ha tillgång till lämpliga stödåtgärder, annars får de inte hänvisas till ett gränsförfarande.

Ändringsrekommendation 23

COM(2020) 611 final, punkt 15, artikel 41.11

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Gränsförfarandet ska vara så kort som möjligt samtidigt som det ska möjliggöra en fullständig och rättvis prövning av ansökan. Det ska omfatta det beslut som avses i punkterna 2 och 3 och, i tillämpliga fall, varje beslut om ett överklagande och ska slutföras inom tolv veckor från det att ansökan registrerades. Efter denna period ska sökanden tillåtas att resa in på medlemsstatens territorium, utom om artikel 41a.1 är tillämplig.</p> <p>Med avvikelse från de tidsfrister som anges i artiklarna 34, 40.2 och 55 ska medlemsstaterna föreskriva bestämmelser om varaktigheten för prövningsförfarandet och överklagandeförfarandet som säkerställer att beslut om överklagande, om ett beslut om avslag på en ansökan inom ramen för gränsförfarandet överklagas, meddelas inom tolv veckor från det att ansökan registrerades.</p>	<p>Gränsförfarandet ska vara så kort som möjligt för att bidra till att minska trycket på gränsregionerna, samtidigt som det ska möjliggöra en fullständig och rättvis prövning av ansökan. Det ska omfatta det beslut som avses i punkterna 2 och 3 och, i tillämpliga fall, varje beslut om ett överklagande och ska slutföras inom åtta veckor från det att ansökan registrerades. Efter denna period ska sökanden tillåtas att resa längre in på medlemsstatens territorium, utom om artikel 41a.1 är tillämplig. Med avvikelse från de tidsfrister som anges i artiklarna 34, 40.2 och 55 ska medlemsstaterna föreskriva bestämmelser om varaktigheten för prövningsförfarandet och överklagandeförfarandet som säkerställer att beslut om överklagande, om ett beslut om avslag på en ansökan inom ramen för gränsförfarandet överklagas, meddelas inom åtta veckor från det att ansökan registrerades.</p>

Motivering

Tidsramen på 20 veckor är orimligt lång och tvingar sökande att stanna kvar i transitzoner, vilket innebär en oproportionerlig börda för gränsregionerna. I sin dom om den ungerska transitzonen av den 14 maj 2020 uppgav Europeiska unionens domstol att "dessa särskilda förfaranden [vid gränsen ska] genomföras inom rimlig tid" och uppger att inresa i enlighet med det vanliga förfarandet ska beviljas redan efter fyra veckor. Eftersom situationen i transitzonen utgör ett frihetsberövande måste gränsförfaranden i transitzoner genomföras snabbt. En period på mer än åtta veckor, som redan är dubbla den tidsfrist som för närvarande gäller enligt artikel 43 i direktivet om asylförfaranden (fyra veckor), skulle troligen betraktas som orimlig av både Europeiska unionens domstol och Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna. I de flesta fall räcker det med åtta veckor för att genomföra ett asylförfarande. Om förfarandet avslutas med ett avslag föreskrivs ytterligare åtta veckor för återvändandeförfarandet. Om det totala förfarandet pågår i mer än tre månader är det inte troligt att återvändandet kan ske snabbt, såsom föreskrivs för gränsförfarandet.

Ändringsrekommendation 24

COM(2020) 611 final, punkt 15, artikel 41.13

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Under prövningen av ansökningar som är föremål för ett gränsförfarande ska sökandena hållas vid eller i närheten av den yttre gränsen eller transitområden. Varje medlemsstat ska senast [två månader efter tillämpningsdatumet för denna förordning] till kommissionen anmäla de platser vid de yttre gränserna, i närheten av den yttre gränsen eller transitområden där gränsförfarandet kommer att genomföras, inbegripet vid tillämpningen av punkt 3, och ska säkerställa att dessa platser kapacitet är tillräcklig för att behandla de ansökningar som omfattas av den punkten. Alla ändringar av angivelsen av de platser där gränsförfarandet tillämpas ska anmälas till kommissionen två månader innan ändringarna får verkan.</p>	<p>Under prövningen av ansökningar som är föremål för ett gränsförfarande ska sökandena hållas vid eller i närheten av den yttre gränsen eller transitområden. Varje medlemsstat ska senast [två månader efter tillämpningsdatumet för denna förordning] till kommissionen anmäla de platser vid de yttre gränserna, i närheten av den yttre gränsen eller transitområden där gränsförfarandet kommer att genomföras, inbegripet vid tillämpningen av punkt 3, och ska säkerställa att dessa platser kapacitet är tillräcklig för att behandla de ansökningar som omfattas av den punkten. Denna anmälan ska åtföljas av en rapport om samrådet med de behöriga lokala och regionala myndigheter inom vars område dessa förfaranden ska genomföras. Alla ändringar av angivelsen av de platser där gränsförfarandet tillämpas ska anmälas till kommissionen två månader innan ändringarna får verkan.</p>

Motivering

Vid planeringen av de platser där gränsförfarandena ska genomföras är det viktigt att ta vederbörlig hänsyn till de behöriga lokala och regionala myndigheternas behov.

Ändringsrekommendation 25

COM(2020) 611 final, punkt 15, artikel 41.14

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>I situationer där kapaciteten på de platser som medlemsstaterna anmält i enlighet med punkt 14 tillfälligt är otillräcklig för att behandla de sökande som omfattas av punkt 3, får medlemsstaterna anvisa andra platser inom sitt territorium och efter anmälan till kommissionen inkvartera sökande där tillfälligt och under kortast möjliga tid.”</p>	<p>I situationer där kapaciteten på de platser som medlemsstaterna anmält i enlighet med punkt 14 tillfälligt är otillräcklig för att behandla de sökande som omfattas av punkt 3, får medlemsstaterna efter samråd med de behöriga lokala och regionala myndigheterna anvisa andra platser inom sitt territorium och efter anmälan till kommissionen inkvartera sökande där tillfälligt och under kortast möjliga tid.”</p>

Motivering

Vid planeringen av de platser där gränsförfarandena ska genomföras är det viktigt att ta vederbörlig hänsyn till de behöriga lokala och regionala myndigheternas behov.

Ändringsrekommendation 26

COM(2020) 611 final, punkt 16, artikel 41a.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Personer som avses i punkt 1 ska under en period av högst tolv veckor hållas på platser vid eller i närheten av den yttre gränsen eller transitområden; om en medlemsstat inte kan inkvartera dem på dessa platser kan den använda andra platser inom sitt territorium. Perioden på tolv veckor ska börja löpa när sökanden, tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen inte längre har rätt att stanna kvar och inte tillåts att stanna kvar.</p>	<p>Personer som avses i punkt 1 ska under en period av högst åtta veckor inkvarteras på platser vid eller i närheten av den yttre gränsen eller transitområden; om en medlemsstat inte kan inkvartera dem på dessa platser kan den, efter samråd med de behöriga lokala och regionala myndigheterna, använda andra platser inom sitt territorium. Perioden på åtta veckor ska börja löpa när sökanden, tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen inte längre har rätt att stanna kvar och inte tillåts att stanna kvar.</p>

Motivering

Vid planeringen av de platser där gränsförfarandena ska genomföras är det viktigt att ta vederbörlig hänsyn till de behöriga lokala och regionala myndigheternas behov. På samma sätt bör högst åtta veckor stå till förfogande för att genomföra återvändandeförfarandet, i syfte att minska trycket på gränsregionerna. I sin dom om den ungerska transitzonen av den 14 maj 2020 uppgav Europeiska unionens domstol att "dessa särskilda förfaranden [vid gränsen ska] genomföras inom rimlig tid" och uppger att inresa i enlighet med det vanliga förfarandet ska beviljas redan efter fyra veckor. Eftersom situationen i transitzonen utgör ett frihetsberövande måste gränsförfaranden i transitzoner genomföras snabbt. En period på mer än åtta veckor, som redan är dubbla den tidsfrist som för närvarande gäller enligt artikel 43 i direktivet om asylförfaranden (fyra veckor), skulle troligen betraktas som orimlig av både Europeiska unionens domstol och Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna. I de flesta fall räcker det med åtta veckor för att genomföra ett asylförfarande. Om förfarandet avslutas med ett avslag föreskrivs ytterligare åtta veckor för återvändandeförfarandet. Om det totala förfarandet pågår i mer än tre månader är det inte troligt att återvändandet kan ske snabbt, såsom föreskrivs för gränsförfarandet. Enligt artikel 34 i 2016 års förslag till förordning om asylförfaranden ska beslut om huruvida en ansökan kan tas upp till prövning och om användning av avtal med tredjeländer fattas inom en månad. En period på mer än två månader för ett beslut i gränsförfarandet skulle därför vara orimlig ur ett rättsligt perspektiv. Det är också nödvändigt att föreskriva en kort period eftersom återvändanden är mer sannolika efter ett snabbt förfarande med minimala väntetider. Dessutom måste terminologin vara konsekvent i hela förslaget, och tvetydiga begrepp som skulle kunna associeras till förvar i praktiken, såsom "hållas", bör undvikas och ersättas med juridiskt exakta formuleringar såsom "inkvarteras", i linje med det reviderade direktivet om mottagningsvillkor.

Ändringsrekommendation 27

COM(2020) 611 final, punkt 18, artikel 53.9

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Medlemsstaterna ska tillhandahålla endast en överklagandenivå vad avser ett beslut som fattats i samband med gränsförfarandet.</p>	<p>Vad avser ett beslut som fattats i samband med gränsförfarandet ska medlemsstaterna tillhandahålla ett rättsmedel i enlighet med artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna. För överklaganden gäller de tidsfrister som föreskrivs i nationell rätt i enlighet med artikel 55. Sökande har rätt att stanna kvar på territoriet under överklagandeperioden och i avvaktan på dess resultat i enlighet med artikel 54.</p>

Motivering

Den stränga begränsningen till endast en överklagandenivå och den strikta tidsfristen för gränsförfaranden inkräktar på befogenheterna för medlemsstaterna, som är förfarandemässigt självständiga när det gäller att tillhandahålla rättsmedel i samband med gränsförfaranden. De måste dock respektera artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, i enlighet med Europeiska unionens domstols rättspraxis, enligt vilken bestämmelserna om rättsmedel måste vara förenliga med principen om icke-diskriminering, likvärdighetsprincipen och effektivitetsprincipen. Detta innebär att diskriminering i förhållande till andra asylsökande och ojämlig behandling i förhållande till andra jämförbara förvaltningsrättsliga förfaranden inte är tillåtna. Genom den föreslagna ändringen säkerställs förenligheten med dessa krav. På samma sätt kan inte heller den frist inom vilken ett överklagande måste besvaras fastställas enhetligt på EU-nivå, och det är därför bäst att koppla den till nationella förvaltningsrättsliga bestämmelser.

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om införande av screening av tredjelandsmedborgare vid de yttre gränserna och om ändring av förordningarna (EG) nr 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 och (EU) 2019/817

Ändringsrekommendation 28

COM(2020) 612 final, skäl 12

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Screeningen bör genomföras vid eller i närheten av den yttre gränsen, innan de berörda personerna tillåts resa in på territoriet . Medlemsstaterna bör vidta åtgärder i enlighet med nationell lagstiftning för att hindra de berörda personerna från att resa in på territoriet under screeningen. I enskilda fall kan detta vid behov inbegripa förvar, om inte annat följer av den nationella lagstiftning som reglerar denna fråga.	Screeningen bör genomföras vid eller i närheten av den yttre gränsen. Medlemsstaterna bör vidta åtgärder i enlighet med nationell lagstiftning för att hindra de berörda personerna från att resa längre in på territoriet under screeningen. I enskilda fall kan detta, utom för underåriga , vid behov inbegripa förvar, om inte annat följer av den nationella lagstiftning som reglerar denna fråga. Om ytterligare vidareflyttning nekas till följd av screeningförfarandet, ska artikel 14 i kodexen om Schengengränserna tillämpas.

Motivering

Internationell rätt utesluter att barn frihetsberövas av administrativa skäl, och enligt Europeiska unionens domstol kan underåriga inte systematiskt behandlas som vuxna i samband med migration. Nekandet av vidareflyttning efter screening måste vara fullständig underbyggt i enlighet med kodexen om Schengengränserna.

Ändringsrekommendation 29

COM(2020) 612 final, skäl 20

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Medlemsstaterna bör fastställa lämpliga platser för screening vid eller i närheten av den yttre gränsen , med beaktande av geografi och befintlig infrastruktur, och säkerställa att såväl gripna tredjelandsmedborgare som tredjelandsmedborgare som infinner sig vid ett gränsövergångsställe snabbt kan bli föremål för screening. Arbetsuppgifterna i samband med screeningen får utföras i sådana hotspot-områden som avses i artikel 2.23 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896.	Medlemsstaterna bör fastställa lämpliga platser för screening, med beaktande av de behöriga lokala och regionala myndigheternas yttranden , geografi och befintlig infrastruktur, och säkerställa att såväl gripna tredjelandsmedborgare som tredjelandsmedborgare som infinner sig vid ett gränsövergångsställe snabbt kan bli föremål för screening. Arbetsuppgifterna i samband med screeningen får utföras i sådana hotspot-områden som avses i artikel 2.23 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896.

Motivering

Medlemsstaterna bör kunna välja lämpliga platser utifrån sina nationella förhållanden och möjligheter. I synnerhet bör de kunna beakta den särskilda bördan för regionerna vid eller i närheten av de yttre gränserna genom en möjlighet till decentralisering. Det är viktigt att man vid planeringen av platser för screening tar vederbörlig hänsyn till de berörda lokala eller regionala myndigheternas behov.

Ändringsrekommendation 30

COM(2020) 612 final, skäl 24

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Vid slutet av screeningen bör de myndigheter som ansvarar för screeningen fylla i ett avrapporteringsformulär. Formuläret bör översändas till de myndigheter som prövar ansökningar om internationellt skydd eller till de myndigheter som är behöriga för återvändande, beroende på vilken myndighet personen hänvisas till. I det förstnämnda fallet bör de myndigheter som ansvarar för screeningen också ange alla omständigheter som kan vara relevanta för att avgöra om de behöriga myndigheterna bör överlämna den berörda tredjelandsmedborgarens ansökan till ett påskyndat prövningsförfarande eller till gränsförfarandet.</p>	<p>Vid slutet av screeningen bör de myndigheter som ansvarar för screeningen fylla i ett avrapporteringsformulär. Formuläret bör översändas till de myndigheter som prövar ansökningar om internationellt skydd eller till de myndigheter som är behöriga för återvändande, beroende på vilken myndighet personen hänvisas till, samt i förekommande fall också till de myndigheter som enligt nationell rätt ansvarar för skydd av hälsa och säkerhet och/eller de myndigheter som ansvarar för särskilt utsatta personer, såsom ensamkommande barn eller ensamkommande kvinnor. I det förstnämnda fallet bör de myndigheter som ansvarar för screeningen också ange alla omständigheter, i synnerhet eventuella särskilda skyddsbehov, som kan vara relevanta för att avgöra om de behöriga myndigheterna bör överlämna den berörda tredjelandsmedborgarens ansökan till ett påskyndat prövningsförfarande eller till gränsförfarandet.</p>

Motivering

Om det föreligger motiverade hälso- eller säkerhetsproblem bör detta meddelas de berörda behöriga myndigheterna. Även om det föreskrivs att dessa myndigheter ska delta i screeningen, bör det också säkerställas att de får all relevant information. Detsamma gäller fall där särskilda skyddsbehov fastställs vid screeningen när en annan myndighet är behörig enligt nationell rätt, såsom ofta är fallet för barn, men möjligen även för offer för människohandel och andra grupper. Det är särskilt viktigt att vara uppmärksam på de grupper som är mest utsatta och som riskerar att bli utnyttjade under migrationsprocessen, såsom ensamkommande barn och ensamkommande kvinnor.

Ändringsrekommendation 31

COM(2020) 612 final, artikel 3.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p style="text-align: center;"><i>Artikel 3</i></p> <p style="text-align: center;">Screening vid den yttre gränsen</p> <p>1. Denna förordning ska tillämpas på alla tredjelandsmedborgare som</p>	<p style="text-align: center;"><i>Artikel 3</i></p> <p style="text-align: center;">Screening vid den yttre gränsen</p> <p>1. Denna förordning ska tillämpas på alla tredjelandsmedborgare som</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>a) grips i samband med en otillåten passage av en medlemsstats yttre gräns landvägen, sjövägen eller luftvägen, med undantag för tredjelandsmedborgare för vilka medlemsstaten inte är skyldig att ta biometriska uppgifter enligt artikel 14.1 och 14.3 i förordning (EU) nr 603/2013 av andra skäl än deras ålder, eller</p> <p>b) landsätts på en medlemsstats territorium efter en sök- och räddningsinsats.</p> <p>Screening ska vara tillämplig på dessa personer oavsett om de har ansökt om internationellt skydd eller inte.</p>	<p>a) grips i samband med en otillåten passage av en medlemsstats yttre gräns landvägen, sjövägen eller luftvägen, med undantag för tredjelandsmedborgare för vilka medlemsstaten inte är skyldig att ta biometriska uppgifter enligt artikel 14.1 och 14.3 i förordning (EU) nr 603/2013 av andra skäl än deras ålder, eller</p> <p>b) landsätts på en medlemsstats territorium efter en sök- och räddningsinsats.</p> <p>Screening utförd av den myndighet som enligt nationell rätt är behörig att neka inresa enligt artikel 14.2 i förordning (EU) 2016/399 ("kodex om Schengengränserna") ska vara tillämplig på dessa personer oavsett om de har ansökt om internationellt skydd eller inte.</p>

Motivering

Genom screeningen införs ytterligare ett steg i migrationshanteringsprocesserna, som redan är betungande för många medlemsstater vid de yttre gränserna. För att undvika att detta kräver ett separat förfarande, som skapar en betydande extra börda särskilt för länderna vid de yttre gränserna, föreslår ReK att detta förfarande integreras i gränskontrollerna och att de nationella myndigheter som är behöriga att neka inresa enligt artikel 14.2 andra meningen i förordning (EU) 2016/399 ("kodex om Schengengränserna") anförtros denna uppgift när screeningen utförs vid de yttre gränserna i samband med en inresa utan att inresevillkoren är uppfyllda. Genom denna integrering i gränskontrollprocessen och gränsmyndigheternas uppgifter kan man bättre säkerställa att screeningen kan fylla den önskade funktionen, dvs. att gripna personer hänvisas till det lämpliga förfarandet så tidigt som möjligt och att dessa förfaranden kan inledas utan dröjsmål och avbrott. Eftersom det finns tre möjliga tillvägagångssätt för tredjelandsmedborgare som omfattas av artikel 3 (nekad inresa, hänskjutande till de myndigheter som är behöriga för återvändandeförfarandet eller hänskjutande till asylmyndigheterna eller till den medlemsstat som ansvarar för asylförfarandet på grundval av en solidaritetsmekanism), varav en är avvisning vid gränsen i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) 2016/399 ("kodex om Schengengränserna"), säkerställer denna integrering av screeningen ett enhetligt tillvägagångssätt och en koppling mellan screeningen och en eventuellt nekad inresa, vilket i hög grad underlättar ett effektivt genomförande av förfarandet. Dessutom kan resultatet av screeningen inkluderas i beslutet om nekad inresa utan ytterligare mellanliggande steg.

Ändringsrekommendation 32

COM(2020) 612 final, artikel 5

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Screening inom territoriet</p> <p>Medlemsstaterna ska tillämpa screening på tredjelandsmedborgare som påträffas inom deras territorium, om det inte finns något som tyder på att de på ett tillåtet sätt har passerat en yttre gräns för att resa in på medlemsstaternas territorium.</p>	<p>Screening inom territoriet</p> <p>Medlemsstaterna ska tillämpa screening på tredjelandsmedborgare som påträffas inom deras territorium, om det inte finns något som tyder på att de på ett tillåtet sätt har passerat en yttre gräns för att resa in på medlemsstaternas territorium. För att minska trycket på medlemsstaternas myndigheter bör dubbelt utförande av delar av screeningfunktionerna, såsom vid en ansökan om internationellt skydd, undvikas.</p>

Motivering

Screeningen får endast utföras separat om det är nödvändigt. Vid ansökan om internationellt skydd ingår vissa screeningfunktioner (identifiering, särskilda skyddsbehov) i skyldigheterna enligt Eurodac och direktivet om mottagningsvillkor, och screeningen bör ingå i dessa förfaranden.

Ändringsrekommendation 33

COM(2020) 612 final, artikel 6

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p style="text-align: center;">Artikel 6</p> <p style="text-align: center;">Krav rörande screeningen</p> <p>1. I de fall som avses i artikel 3 ska screeningen utföras på platser vid eller i närheten av de yttre gränserna.</p> <p>2. I de fall som avses i artikel 5 ska screeningen utföras på en lämplig plats inom en medlemsstats territorium.</p> <p>3. I de fall som avses i artikel 3 ska screeningen utföras utan dröjsmål och under alla omständigheter slutföras inom fem dagar från det att den berörda personen grips i området vid de yttre gränserna, landsätts på den berörda medlemsstatens territorium eller infinner sig vid gränsövergångsstället. Om exceptionella omständigheter innebär att ett oproportionerligt stort antal tredjelandsmedborgare måste genomgå screening samtidigt, vilket i praktiken gör det omöjligt att slutföra screeningen inom den tidsfristen, får tidsfristen på fem dagar förlängas med högst ytterligare fem dagar.</p> <p>För personer som avses i artikel 3.1 a och på vilka artikel 14.1 och 14.3 i förordning (EU) nr 603/2013 är tillämplig gäller att om de fysiskt uppehåller sig vid den yttre gränsen i mer än 72 timmar, ska screeningperioden förkortas till två dagar.</p>	<p style="text-align: center;">Artikel 6</p> <p style="text-align: center;">Krav rörande screeningen</p> <p>1. I de fall som avses i artikel 3 ska screeningen utföras på lämpliga platser i respektive medlemsstat. Dessa platser ska fastställas efter samråd med den behöriga lokala eller regionala myndigheten.</p> <p>2. I de fall som avses i artikel 5 ska screeningen utföras på en lämplig plats inom en medlemsstats territorium. Dessa platser ska fastställas efter samråd med den behöriga lokala eller regionala myndigheten.</p> <p>3. I de fall som avses i artikel 3 ska screeningen utföras utan dröjsmål och under alla omständigheter slutföras inom fem dagar från det att den berörda personen grips i området vid de yttre gränserna, landsätts på den berörda medlemsstatens territorium eller infinner sig vid gränsövergångsstället. Om exceptionella omständigheter innebär att ett oproportionerligt stort antal tredjelandsmedborgare måste genomgå screening samtidigt, vilket i praktiken gör det omöjligt att slutföra screeningen inom den tidsfristen, får tidsfristen på fem dagar förlängas med högst ytterligare fem dagar.</p> <p>För personer som avses i artikel 3.1 a och på vilka artikel 14.1 och 14.3 i förordning (EU) nr 603/2013 är tillämplig gäller att om de fysiskt uppehåller sig vid den yttre gränsen i mer än 72 timmar, ska screeningperioden förkortas till två dagar.</p> <p>Under alla omständigheter måste det säkerställas att det sker en adekvat bedömning av varje enskilt fall för att förhindra ett diskriminerande genomförande av förfarandena.</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>4. Medlemsstaterna ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om sådana exceptionella omständigheter som avses i punkt 3. De ska också informera kommissionen så snart som skälen för att förlänga screeningperioden inte längre kvarstår.</p>	<p>4. Medlemsstaterna ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om sådana exceptionella omständigheter som avses i punkt 3. De ska också informera kommissionen så snart som skälen för att förlänga screeningperioden inte längre kvarstår.</p>
<p>5. Den screening som avses i artikel 5 ska genomföras utan dröjsmål och under alla omständigheter slutföras inom tre dagar från gripandet.</p>	<p>5. Den screening som avses i artikel 5 ska genomföras utan dröjsmål och under alla omständigheter slutföras inom tre dagar från gripandet.</p>
<p>6. Screeningen ska inbegripa följande obligatoriska element:</p>	<p>6. Screeningen ska inbegripa följande obligatoriska element:</p>
<p>a) Preliminära hälso- och sårbarhetskontroller enligt artikel 9.</p>	<p>a) Preliminära hälso- och sårbarhetskontroller enligt artikel 9.</p>
<p>b) Identifiering enligt artikel 10.</p>	<p>b) Identifiering enligt artikel 10.</p>
<p>c) Registrering av biometriska uppgifter i lämpliga databaser enligt artikel 14.6, om så inte redan har skett.</p>	<p>c) Registrering av biometriska uppgifter i lämpliga databaser enligt artikel 14.6, om så inte redan har skett.</p>
<p>d) Säkerhetskontroll enligt artikel 11.</p>	<p>d) Säkerhetskontroll enligt artikel 11.</p>
<p>e) Ifyllande av ett avrapporteringsformulär enligt artikel 13.</p>	<p>e) Ifyllande av ett avrapporteringsformulär enligt artikel 13.</p>
<p>f) Hänvisning till rätt förfarande enligt artikel 14.</p>	<p>f) Hänvisning till rätt förfarande enligt artikel 14.</p>
<p>7. Medlemsstaterna ska utse behöriga myndigheter att utföra screeningen.</p>	<p>7. Medlemsstaterna ska utse behöriga myndigheter att utföra screeningen i enlighet med artiklarna 3 och 5.</p>
<p>Medlemsstaterna ska utse kvalificerad medicinsk personal till att utföra den hälsokontroll som föreskrivs i artikel 9. Nationella barnavårdsmyndigheter och nationella rapportörer på området bekämpning av människohandel ska också involveras vid behov.</p>	<p>Medlemsstaterna ska utse kvalificerad medicinsk personal till att utföra den hälsokontroll som föreskrivs i artikel 9. Nationella barnavårdsmyndigheter och nationella rapportörer på området bekämpning av människohandel ska också involveras vid behov.</p>
<p>De behöriga myndigheterna får vid utförandet av screening bistås eller stödjas av experter eller sambandsmän och enheter som utplacerats av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och [Europeiska unionens asylbyrå] inom ramen för deras mandat.</p>	<p>De behöriga myndigheterna får vid utförandet av screening bistås eller stödjas av experter eller sambandsmän och enheter som utplacerats av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och [Europeiska unionens asylbyrå] inom ramen för deras mandat.</p>

Motivering

Medlemsstaterna bör kunna välja lämpliga platser utifrån sina nationella förhållanden och möjligheter. I synnerhet bör de kunna beakta den särskilda bördan för regionerna vid eller i närheten av de yttre gränserna genom en möjlighet till decentralisering. Vid planeringen av platser för screening måste vederbörlig hänsyn tas till de berörda lokala och regionala myndigheternas behov.

Förfarandet får inte genomföras på ett diskriminerande sätt. För att undvika dubbla befogenheter måste de föreslagna bestämmelserna i artikel 3 och 5 beaktas när de behöriga myndigheterna utses.

Ändringsrekommendation 34

COM(2020) 612 final, artikel 9.3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Om det finns tecken på utsatthet eller särskilda mottagande- eller förfarandebestbehov ska den berörda tredjelandsmedborgaren i god tid få lämpligt stöd med hänsyn till vederbörandes fysiska och psykiska hälsa. När det gäller underåriga ska stöd ges av personal som är utbildad och kvalificerad att hantera underåriga, i samarbete med barnvårdsmyndigheter.</p>	<p>Om det finns tecken på utsatthet eller särskilda mottagande- eller förfarandebestbehov ska den berörda tredjelandsmedborgaren i god tid få lämpligt stöd av kvalificerade specialiserade rådgivningstjänster eller de behöriga myndigheterna med hänsyn till vederbörandes fysiska och psykiska hälsa, och tillgång till lämpliga yrkesutövare för de särskilda behoven hos vissa grupper av tredjelandsmedborgare, såsom gravida kvinnor, offer för könsrelaterat eller sexuellt våld, personer med funktionsnedsättning och hbtqi-personer, ska säkerställas. När det gäller underåriga ska stöd ges av personal som är utbildad och kvalificerad att hantera underåriga, i samarbete med barnvårdsmyndigheter. I detta syfte ska närvaron av underåriga utan dröjsmål anmälas till de nationella myndigheter som ansvarar för skydd av barn. Ensamkommande barn ska inte undergå screening och ska omedelbart hänvisas till de behöriga barnvårdsmyndigheterna. Vid tecken på allvarliga säkerhetsproblem enligt artikel 40.5 b ska dessutom de behöriga myndigheterna informeras.</p>

Motivering

Om särskilda skyddsbehov fastställs ska stöd ges av specialiserade rådgivningstjänster eller de myndigheter som ansvarar för skyddet av sådana personer för att säkerställa lämpligt stöd i god tid. Det är också nödvändigt att säkerställa att närvaron av underåriga omedelbart anmäls till de myndigheter som ansvarar för skydd av barn. Om de berörda personerna är ensamkommande och underåriga ska de hänvisas till de behöriga myndigheterna så att dessa kan vidta de skydds- och stödåtgärder som föreskrivs i internationell, europeisk och nationell rätt och i synnerhet utse en förmyndare eller vårdnadshavare. Samtidigt behöver hbtqi-personer skydd eftersom de utgör den senaste gruppen av de mest utsatta migranterna. De anländer för närvarande till Europa i stora antal, men vi saknar verkliga skyddssystem för dem.

Ändringsrekommendation 35

COM(2020) 612 final, artikel 14

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p style="text-align: center;"><i>Artikel 14</i></p> <p>Resultat av screeningen</p> <p>[...]</p>	<p style="text-align: center;"><i>Artikel 14</i></p> <p>Resultat av screeningen</p> <p>[...]</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>2. Tredjelandsmedborgare som gjort en ansökan om internationellt skydd ska hänvisas till de myndigheter som avses i artikel XY i förordning (EU) nr XXX/XXX [förordningen om asylförfaranden], tillsammans med det formulär som avses i artikel 13 i denna förordning. Vid detta tillfälle ska de myndigheter som utför screeningen i avrapporteringsformuläret ange alla uppgifter som vid första anblicken förefaller vara relevanta för att hänvisa de berörda tredjelandsmedborgarna till det påskyndade prövningsförfarandet eller gränsförfarandet.</p> <p>[...]</p> <p>7. Om de tredjelandsmedborgare som avses i artiklarna 3.1 och 5 hänvisas till ett lämpligt förfarande för asyl eller återvändande avslutas screeningen. Om inte alla kontroller har slutförts inom de tidsfrister som anges i artikel 6.3 och 6.5 ska screeningen ändå avslutas med avseende på den berörda personen, som ska hänvisas till ett relevant förfarande.</p>	<p>2. Tredjelandsmedborgare som gjort en ansökan om internationellt skydd ska hänvisas till de myndigheter som avses i artikel XY i förordning (EU) nr XXX/XXX [förordningen om asylförfaranden], tillsammans med det formulär som avses i artikel 13 i denna förordning. Vid detta tillfälle ska de myndigheter som utför screeningen i avrapporteringsformuläret ange alla uppgifter som vid första anblicken talar för eller emot att hänvisa de berörda tredjelandsmedborgarna till det påskyndade prövningsförfarandet eller gränsförfarandet. I synnerhet ska man hänvisa till fastställande av eller misstanke om särskilda skyddsbehov, särskilt när det gäller ensamkommande barn.</p> <p>[...]</p> <p>7. I förekommande fall ska de myndigheter som ansvarar för skydd av hälsa och säkerhet eller för skydd av särskilda grupper informeras, och om så föreskrivs i nationell rätt ska de berörda personerna hänvisas till dessa myndigheter.</p> <p>8. Om de tredjelandsmedborgare som avses i artiklarna 3.1 och 5 hänvisas till ett lämpligt förfarande för asyl eller återvändande avslutas screeningen. Om inte alla kontroller har slutförts inom de tidsfrister som anges i artikel 6.3 och 6.5 ska screeningen ändå avslutas med avseende på den berörda personen, som ska hänvisas till ett relevant förfarande.</p>

Motivering

För att säkerställa att personer med särskilda skyddsbehov inte överförs till gränsförfarandet eller ett påskyndat förfarande, som i dessa fall bara skulle kunna genomföras under betydande juridiska och praktiska svårigheter, bör det klargöras att de ska hänvisas till asylmyndigheten innan den beslutar om typen av förfarande. I synnerhet vid hälso- och säkerhetsproblem bör hänvisande vara möjligt inte bara till asylmyndigheterna eller de myndigheter som ansvarar för återvändandeförfarandet. Dessutom bör medlemsstaterna behålla möjligheten att föreskriva specifika ansvarsområden för vissa grupper med särskilda skyddsbehov. Det är särskilt viktigt att beakta de särskilda skyddsåtgärder som krävs för utländska ensamkommande barn.

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om hantering av krissituationer och force majeure-situationer på migrations- och asylområdet

Ändringsrekommendation 36

COM(2020) 613 final, skäl 11

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>De förfaranderegler som fastställs i förordning (EU) XXX/XXX [Asyl- och migrationshantering] för genomförande av omplacering och återvändandesponsring bör tillämpas i syfte att säkerställa att solidaritetsåtgärderna genomförs på ett korrekt sätt i en krissituation, även om de bör anpassas för att ta hänsyn till hur allvarlig och brådskande situationen är.</p>	<p>De förfaranderegler som fastställs i förordning (EU) XXX/XXX [Asyl- och migrationshantering] för genomförande av omplacering och återvändandesponsring bör tillämpas i syfte att säkerställa att solidaritetsåtgärderna genomförs på ett korrekt sätt i en krissituation, även om de bör anpassas för att ta hänsyn till hur allvarlig och brådskande situationen är. <i>I synnerhet bör ensamkommande barn så snabbt som möjligt omplaceras till de medlemsstater som ansvarar för dem eller till andra delar av EU om de har familjemedlemmar i andra medlemsstater.</i></p>

Motivering

ReK har länge förespråkat en förbättrad tillgång till rättigheter för ensamkommande barn, vilket hänger samman med det (rättsliga) behovet av att sätta barnets bästa i främsta rummet. EU måste hjälpa till att omplacera ensamkommande barn till andra medlemsstater, om de har familjemedlemmar där, för att minska trycket på gränsregionerna och i den anda av solidaritet och delat ansvar som den nya pakten bör förespråka.

Ändringsrekommendation 37

COM(2020) 613 final, skäl 14

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>För att säkerställa att medlemsstaterna har den flexibilitet som krävs när de ställs inför en stor tillströmning av migranter som uttrycker en avsikt att ansöka om asyl, bör tillämpningen av det gränsförfarande som fastställs i artikel 41 i förordning (EU) XXX/XXX [förordningen om asylförfaranden] utvidgas, och ett förfarande för hantering av asylkriser bör göra det möjligt för medlemsstaterna att <i>fatta beslut inom ramen för ett gränsförfarande också om huruvida en ansökan är välgrundad i fall där sökanden är medborgare i, eller, när det gäller statslösa personer, har varit stadigvarande bosatt i ett tredjeland för vilket andelen beslut om beviljande av internationellt skydd i unionen är 75 % eller lägre. Till följd av detta bör medlemsstaterna vid tillämpningen av krisförfarandet vid gränsen fortsätta att tillämpa gränsförfarandet i enlighet med artikel 41 i förordning (EU) XXX/XXX [förordningen om asylförfaranden], men kan utvidga tillämpningen av gränsförfarandet till medborgare i tredjeländer där den genomsnittliga andelen godkända asylansökningar i hela EU ligger på över 20 % men under 75 %.</i></p>	<p>För att säkerställa att medlemsstaterna har den flexibilitet som krävs när de ställs inför en stor tillströmning av migranter som uttrycker en avsikt att ansöka om asyl, bör tillämpningen av det gränsförfarande som fastställs i artikel 41 i förordning (EU) XXX/XXX [förordningen om asylförfaranden] utvidgas, och ett förfarande för hantering av asylkriser bör göra det möjligt för medlemsstaterna att <i>i samråd med kommissionen tillämpa det ordinarie asylförfarandet för att mildra effekterna på de gränsregioner som står inför migrationstryck.</i></p>

Motivering

I ansträngda situationer lägger gränsförfarandena en extra börda på gränsregionerna. Medlemsstaterna bör ha möjlighet att avstå från gränsförfaranden i samråd med kommissionen för att hantera ankomster på ett effektivt sätt och handlägga asylförfaranden på platser på deras territorium som inte ligger vid gränsen.

Ändringsrekommendation 38

COM(2020) 613 final, skäl 16

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>I en krissituation bör medlemsstaterna, med tanke på eventuella påfrestningar på asylsystemet, ha möjlighet att inte tillåta inresa på sitt territorium för sökande som omfattas av ett gränsförfarande under en längre tidsperiod än de perioder som anges i artikel 41.11 och 41.13 i förordning (EU) XXX/XXX [förordningen om asylförfaranden]. Förfarandena bör dock slutföras så snart som möjligt och tidsperioderna bör under alla omständigheter bara förlängas med en ytterligare period på högst åtta veckor; om dessa förfaranden inte kan slutföras vid utgången av denna förlängda period bör sökandena tillåtas att resa in på en medlemsstats territorium i syfte att slutföra förfarandet för internationellt skydd.</p>	<p>I en krissituation bör medlemsstaterna, med tanke på eventuella påfrestningar på asylsystemet, men med beaktande av belastningen på de regioner som påverkas av en sådan kris, ha möjlighet att inte tillåta vidareförflyttning in på sitt territorium för sökande som omfattas av ett gränsförfarande under en längre tidsperiod än de perioder som anges i artikel 41.11 och 41.13 i förordning (EU) XXX/XXX [förordningen om asylförfaranden]. Förfarandena bör dock slutföras så snart som möjligt och tidsperioderna bör under alla omständigheter bara förlängas med en ytterligare period på högst åtta veckor. Om förfarandena inte kan slutföras vid utgången av denna förlängda period tillåts sökandena att resa längre in på medlemsstatens territorium i syfte att slutföra förfarandet för internationellt skydd.</p>

Motivering

Ett gränsförfarande bör inte förlängas utan att man först beaktar konsekvenserna för regionerna.

Ändringsrekommendation 39

COM(2020) 613 final, skäl 23

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>I en krissituation bör medlemsstaterna ha möjlighet att tillfälligt avbryta prövningen av ansökningar om internationellt skydd som görs av fördrivna personer från tredjeländer som inte kan återvända till sitt ursprungsland, där de skulle löpa stor risk för att utsättas för urskillningslöst våld i exceptionella situationer av väpnade konflikter. I sådana fall bör dessa personer beviljas omedelbar skyddsstatus. Medlemsstaterna bör återuppta prövningen av deras ansökningar senast ett år efter det att prövningen tillfälligt avbröts.</p>	<p>I en krissituation bör medlemsstaterna ha möjlighet att tillfälligt avbryta prövningen av ansökningar om internationellt skydd som görs av fördrivna personer från tredjeländer som inte kan återvända till sitt ursprungsland, där de skulle löpa stor risk för att utsättas för urskillningslöst våld i exceptionella situationer av väpnade konflikter. I sådana fall bör dessa personer beviljas omedelbar skyddsstatus. I en krissituation bör medlemsstaten också ha rätt att bevilja barn och särskilt utsatta personer, samt andra grupper av personer som behöver omedelbart skydd, omedelbar skyddsstatus om detta föreskrivs i nationell rätt. Medlemsstaterna bör återuppta prövningen av deras ansökningar senast ett år efter det att prövningen tillfälligt avbröts.</p>

Motivering

I situationer som omfattas av krisförordningen behöver barn och personer med särskilda skyddsbehov ett minimum av trygghet beträffande vistelsen. I linje med subsidiaritetsprincipen bör medlemsstaterna ha möjlighet att låta tredjelandsmedborgare vistas på deras territorium på andra grunder, i enlighet med nationell rätt.

Ändringsrekommendation 40

COM(2020) 613 final, artikel 1.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p style="text-align: center;"><i>Artikel 1</i></p> <p style="text-align: center;">Innehåll</p> <p>[...]</p> <p>2. I denna förordning avser <i>krissituation</i></p> <p>a) en exceptionell situation med massiv tillströmning av tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som anländer irreguljärt till en medlemsstat eller landsätts på dess territorium efter sök- och räddningsinsatser, i en sådan omfattning, i förhållande till den berörda medlemsstatens befolkning och BNP, och av sådan karaktär att det medför att medlemsstatens asyl-, mottagnings- eller återvändandesystem inte fungerar och kan ha allvarliga följder för det gemensamma europeiska asylsystemets eller den gemensamma ramens funktion enligt förordning (EU) XXX/XXX [<i>Asylum and Migration Management</i>], eller medför</p> <p>b) en överhängande risk för en sådan situation.</p>	<p style="text-align: center;"><i>Artikel 1</i></p> <p style="text-align: center;">Innehåll</p> <p>[...]</p> <p>2. I denna förordning avser <i>krissituation</i></p> <p>a) en exceptionell situation med massiv tillströmning av tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som anländer irreguljärt till en medlemsstat eller landsätts på dess territorium efter sök- och räddningsinsatser, i en sådan omfattning, i förhållande till den berörda medlemsstatens befolkning och BNP, och av sådan karaktär att det medför att medlemsstatens asyl-, mottagnings- eller återvändandesystem på lokal, regional och/eller nationell nivå inte fungerar och kan ha allvarliga följder för det gemensamma europeiska asylsystemets eller den gemensamma ramens funktion enligt förordning (EU) XXX/XXX [<i>Asylum and Migration Management</i>], eller medför</p> <p>b) en överhängande risk för en sådan situation.</p>

Motivering

Bördan på grund av ett stort antal inresor och ansökningar är ofta regional till sin natur och beror i synnerhet på (in)res(e) vägarna. Att systemet inte fungerar på lokal eller regional nivå bör också definieras som en krissituation om det får samma konsekvenser för de berörda personerna, för att betona att en medlemsstats asylsystem visserligen procentuellt sett fortfarande kan fungera på nationell nivå, men att det kan finnas orter och regioner där detta inte är fallet, och att denna bristande funktion kan orsaka stora problem i fråga om tillhandahållandet eller bortfallet av tjänster på lokal nivå.

Ändringsrekommendation 41

COM(2020) 613 final, artikel 4

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>1. I en krissituation som avses i artikel 1.2 och i enlighet med förfarandena i artikel 3 får medlemsstaterna, när det gäller ansökningar som görs under den period då denna artikel tillämpas, göra undantag från artikel 41 i förordning (EU) XXX/XXX [förordningen om asylförfaranden] enligt följande:</p> <p>a) Genom undantag från artikel 41.2 b i förordning (EU) XXX/ XXX [förordningen om asylförfaranden] får medlemsstaterna under ett gränsförfarande fatta beslut om huruvida en ansökan är välgrundad i fall där sökanden är medborgare i eller, när det gäller statslösa personer, tidigare stadigvarande bosatt i ett tredjeland, för vilket andelen beslut där den beslutande myndigheten beviljat internationellt skydd enligt de senaste tillgängliga årliga unionsomfattande genomsnittliga uppgifterna från Eurostat är 75 % eller lägre, utöver de fall som avses i artikel 40.1 i förordning (EU) XXX/XXX/ [förordningen om asylförfaranden].</p> <p>b) Genom undantag från artikel 41.11 och 41.13 i förordning (EU) XXX/XXX [förordningen om asylförfaranden] får den maximala längden på gränsförfarandet för prövning av ansökningar som fastställs i den artikeln förlängas med en ytterligare period på högst åtta veckor. Efter denna period ska sökanden tillåtas resa in på medlemsstatens territorium för slutförandet av förfarandet för internationellt skydd.</p>	<p>1. I en krissituation som avses i artikel 1.2 och i enlighet med förfarandena i artikel 3 får medlemsstaterna, när det gäller ansökningar som görs under den period då denna artikel tillämpas, göra undantag från artikel 41 i förordning (EU) XXX/XXX [förordningen om asylförfaranden] enligt följande:</p> <p>a) Genom undantag från artikel 41.2 b i förordning (EU) XXX/ XXX [förordningen om asylförfaranden] får medlemsstaterna i samråd med kommissionen avstå från att genomföra gränsförfaranden.</p> <p>b) Genom undantag från artikel 41.11 och 41.13 i förordning (EU) XXX/XXX [förordningen om asylförfaranden] får den maximala längden på gränsförfarandet för prövning av ansökningar som fastställs i den artikeln förlängas med en ytterligare period på högst sex veckor. Efter denna period ska sökanden tillåtas resa in på medlemsstatens territorium för slutförandet av förfarandet för internationellt skydd.</p>

Motivering

I krissituationer kan tillämpningen av gränsförfarandet leda till ytterligare överbelastning i gränsregionerna. Medlemsstaterna bör därför, i samråd med kommissionen, kunna avstå från gränsförfarandet för att hantera ankomsterna på ett effektivare sätt. Det bör bara vara möjligt att förlänga gränsförfarandet med sex veckor för att undvika att skapa en situation med (ytterligare) överbelastning vid gränsen.

Ändringsrekommendation 42

COM(2020) 613 final, artikel 10.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p style="text-align: center;"><i>Artikel 10</i></p> <p style="text-align: center;">Beviljande av omedelbar skyddsstatus</p> <p>1. I en krissituation som avses i artikel 1.2 a och på grundval av en genomförandeakt som antagits av kommissionen i enlighet med punkt 4 i denna artikel får medlemsstaterna tillfälligt avbryta prövningen av ansökningar om internationellt skydd i enlighet med förordning (EU) XXX/XXX [<i>förordningen om asylförfaranden</i>] och förordning (EU) XXX/ XXX [<i>skyddsgrundsförordningen</i>] med avseende på fördrivna personer från tredjeländer som löper en hög risk att utsättas för urskillningslöst våld i exceptionella situationer av väpnade konflikter och som inte kan återvända till sitt ursprungsland. I sådana fall ska medlemsstaterna bevilja de berörda personerna omedelbar skyddsstatus, såvida de inte utgör en fara för medlemsstatens nationella säkerhet eller allmänna ordning. En sådan status ska inte påverka deras pågående ansökan om internationellt skydd i den berörda medlemsstaten.</p>	<p style="text-align: center;"><i>Artikel 10</i></p> <p style="text-align: center;">Beviljande av omedelbar skyddsstatus</p> <p>1. I en krissituation som avses i artikel 1.2 a och på grundval av en genomförandeakt som antagits av kommissionen i enlighet med punkt 4 i denna artikel får medlemsstaterna tillfälligt avbryta prövningen av ansökningar om internationellt skydd i enlighet med förordning (EU) XXX/XXX [<i>förordningen om asylförfaranden</i>] och förordning (EU) XXX/ XXX [<i>skyddsgrundsförordningen</i>] med avseende på fördrivna personer från tredjeländer som löper en hög risk att utsättas för urskillningslöst våld i exceptionella situationer av väpnade konflikter och som inte kan återvända till sitt ursprungsland. I sådana fall ska medlemsstaterna bevilja de berörda personerna omedelbar skyddsstatus, såvida de inte utgör en fara för medlemsstatens nationella säkerhet eller allmänna ordning. <i>I en krissituation bör medlemsstaten också ha rätt att bevilja barn och särskilt utsatta personer, samt andra grupper av personer som behöver omedelbart skydd, omedelbar skyddsstatus om detta föreskrivs i nationell rätt.</i> En sådan status ska inte påverka deras pågående ansökan om internationellt skydd i den berörda medlemsstaten.</p>

Motivering

I situationer som omfattas av krisförordningen behöver barn och personer med särskilda skyddsbehov ett minimum av trygghet beträffande vistelsen. I linje med subsidiaritetsprincipen bör medlemsstaterna ha möjlighet att låta tredjelandsmedborgare vistas på deras territorium på andra grunder, i enlighet med nationell rätt.

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Eurodac för jämförelse av biometriska uppgifter för en effektiv tillämpning av förordning (EU) XXX/XXX [förordningen om asyl- och migrationshantering] och förordning (EU) XXX/XXX [vidarebosättningsförordningen], för identifiering av tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som vistas olagligt, och för när medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och Europol begär jämförelser med Eurodacuppgifter för brottsbekämpande ändamål, samt om ändring av förordningarna (EU) 2018/1240 och (EU) 2019/818

Ändringsrekommendation 43

COM(2020) 614 final, punkt 14, artikel 10.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Varje medlemsstat ska ta biometriska uppgifter på varje person som ansöker om internationellt skydd och som är sex år eller äldre vid den screening som avses i förordning (EU) XXX/XXX [screeningförordningen] eller, om biometriska uppgifter inte kunde tas i samband med screening eller den sökande inte genomgått screening, när ansökan om internationellt skydd registreras i enlighet med artikel 27 i förordning (EU) No XXX/XXX [förordningen om asylförfaranden] och så snart som möjligt, dock senast 72 timmar efter det att de biometriska uppgifterna tagits, överföra uppgifterna tillsammans med de uppgifter som avses i artikel 12 c-p den här förordningen till det centrala systemet och till CIR är så är lämpligt i enlighet med artikel 4.2.</p> <p>När artikel 3.1 i förordning (EU) XXX/XXX [screeningförordningen] är tillämplig och personen ansöker om internationellt skydd i samband med screening, ska varje medlemsstat använda de biometriska uppgifter som tagits vid screening av alla över sex år som ansöker om internationellt skydd och överföra dessa uppgifter, tillsammans med de uppgifter som avses i artikel 12 c-p i denna förordning, till det centrala systemet och till CIR när så är lämpligt i enlighet med artikel 4.2, senast 72 timmar från registreringen av den ansökan som avses i artikel 27 i förordning (EU) XXX/XXX [förordningen om asylförfaranden].</p> <p>Att medlemsstaterna inte följer tidsfristen på 72 timmar befriar dem inte från skyldigheten att ta och överföra biometriska uppgifter till CIR. Om fingertopparnas tillstånd gör det omöjligt att ta fingeravtryck med en kvalitet som tillåter jämförelse enligt artikel 26, ska ursprungsmedlemsstaten ta nya fingeravtryck på den sökande och översända dem snarast möjligt, dock senast 48 timmar efter det att uppgifterna tagits med avsett resultat</p>	<p>Varje medlemsstat ska ta biometriska uppgifter på varje person som ansöker om internationellt skydd och som är tolv år eller äldre vid den screening som avses i förordning (EU) XXX/XXX [screeningförordningen] eller, om biometriska uppgifter inte kunde tas i samband med screening eller den sökande inte genomgått screening, när ansökan om internationellt skydd registreras i enlighet med artikel 27 i förordning (EU) No XXX/XXX [förordningen om asylförfaranden] och så snart som möjligt, dock senast 72 timmar efter det att de biometriska uppgifterna tagits, överföra uppgifterna tillsammans med de uppgifter som avses i artikel 12 c-p den här förordningen till det centrala systemet och till CIR är så är lämpligt i enlighet med artikel 4.2.</p> <p>När artikel 3.1 i förordning (EU) XXX/XXX [screeningförordningen] är tillämplig och personen ansöker om internationellt skydd i samband med screening, ska varje medlemsstat använda de biometriska uppgifter som tagits vid screening av alla över tolv år som ansöker om internationellt skydd och överföra dessa uppgifter, tillsammans med de uppgifter som avses i artikel 12 c-p i denna förordning, till det centrala systemet och till CIR när så är lämpligt i enlighet med artikel 4.2, senast 72 timmar från registreringen av den ansökan som avses i artikel 27 i förordning (EU) XXX/XXX [förordningen om asylförfaranden].</p> <p>Att medlemsstaterna inte följer tidsfristen på 72 timmar befriar dem inte från skyldigheten att ta och överföra biometriska uppgifter till CIR. Om fingertopparnas tillstånd gör det omöjligt att ta fingeravtryck med en kvalitet som tillåter jämförelse enligt artikel 26, ska ursprungsmedlemsstaten ta nya fingeravtryck på den sökande och översända dem snarast möjligt, dock senast 48 timmar efter det att uppgifterna tagits med avsett resultat</p>

Motivering

Viseringskodexen kräver fingeravtryckstagning för viseringssökande från tolv års ålder. Detsamma gäller barn som reser in i EU för en kortare vistelse inom ramen för in- och utresesystemet. Anpassningen av åldersgränsen i Eurodac till den som gäller i viseringskodexen och in- och utresesystemet säkerställer samstämmighet och datatillförlitlighet på medellång/längre sikt.

Ändringsrekommendation 44

COM(2020) 614 final, punkt 17, artikel 13.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Varje medlemsstat ska skyndsamt ta biometriska uppgifter på varje tredjelandsmedborgare eller statslös person som är sex år eller äldre och som grips av de behöriga kontrollmyndigheterna i samband med olaglig passage över medlemsstatens gräns landvägen, sjövägen eller luftvägen från ett tredjeland och som inte avvisas eller som fortfarande fysiskt befinner sig på medlemsstatens territorium och som inte hållits i förvar, omhändertagits eller häktats under hela perioden från gripandet fram till verkställigheten av avvisningsbeslutet.</p>	<p>Varje medlemsstat ska skyndsamt ta biometriska uppgifter på varje tredjelandsmedborgare eller statslös person som är tolv år eller äldre och som grips av de behöriga kontrollmyndigheterna i samband med olaglig passage över medlemsstatens gräns landvägen, sjövägen eller luftvägen från ett tredjeland och som inte avvisas eller som fortfarande fysiskt befinner sig på medlemsstatens territorium och som inte hållits i förvar, omhändertagits eller häktats under hela perioden från gripandet fram till verkställigheten av avvisningsbeslutet.</p>

Motivering

Viseringskodexen kräver fingeravtryckstagning för viseringssökande från tolv års ålder. Detsamma gäller barn som reser in i EU för en kortare vistelse inom ramen för in- och utresesystemet. Anpassningen av åldersgränsen i Eurodac till den som gäller i viseringskodexen och in- och utresesystemet säkerställer samstämmighet och datatillförlitlighet på medellång/längre sikt.

Ändringsrekommendation 45

COM(2020) 614 final, punkt 18, artikel 14.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Varje medlemsstat ska genast ta biometriska uppgifter på varje tredjelandsmedborgare eller statslös person som är sex år eller äldre och som vistas olagligt inom medlemsstatens territorium.</p>	<p>Varje medlemsstat ska genast ta biometriska uppgifter på varje tredjelandsmedborgare eller statslös person som är tolv år eller äldre och som vistas olagligt inom medlemsstatens territorium.</p>

Motivering

Viseringskodexen kräver fingeravtryckstagning för viseringssökande från tolv års ålder. Detsamma gäller barn som reser in i EU för en kortare vistelse inom ramen för in- och utresesystemet. Anpassningen av åldersgränsen i Eurodac till den som gäller i viseringskodexen och in- och utresesystemet säkerställer samstämmighet och datatillförlitlighet på medellång/längre sikt.

Ändringsrekommendation 46

COM(2020) 614 final, punkt 19, artikel 14a.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Varje medlemsstat ska genast ta biometriska uppgifter på varje tredjelandsmedborgare eller statslös person som är sex år eller äldre och som sätts i land efter en sådan sök- och räddningsinsats som avses i förordning (EU) XXX/XXX [förordningen om asyl- och migrationshantering].	Varje medlemsstat ska genast ta biometriska uppgifter på varje tredjelandsmedborgare eller statslös person som är tolv år eller äldre och som sätts i land efter en sådan sök- och räddningsinsats som avses i förordning (EU) XXX/XXX [förordningen om asyl- och migrationshantering].

Motivering

Viseringskodexen kräver fingeravtryckstagning för viseringssökande från tolv års ålder. Detsamma gäller barn som reser in i EU för en kortare vistelse inom ramen för in- och utresesystemet. Anpassningen av åldersgränsen i Eurodac till den som gäller i viseringskodexen och in- och utresesystemet säkerställer samstämmighet och datatillförlitlighet på medellång/längre sikt.

II. POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTENS STÅNDPUNKT

1. Europeiska regionkommittén välkomnar kommissionens förslag till en ny migrations- och asylpakt för att övervinna den blockering som sedan fem år finns på medlemsstatsnivå när det gäller ett gemensamt asyl- och migrationssystem. ReK stöder kommissionens mål att utveckla ett heltäckande system för att långsiktigt styra migrationen, inklusive flyktingmigrationen, som bygger på europeiska värden, i synnerhet solidaritet och värdighet, samt på EU-rätten och internationell rätt ⁽¹⁾.

2. Kommittén är bekymrad över att den lokala och regionala dimensionen inte beaktas tillräckligt i förslagen i den nya pakten och att EU-länderna vid de yttre gränserna återigen ska ha huvudansvaret för ankomst och registrering. I detta sammanhang ställer vi oss kritiska till att kriteriet om första inresa bibehålls. ReK efterlyser därför, med sikte på verklig solidaritet, en snabb och rättvis fördelning av asylsökande till andra medlemsstater och en starkare medverkan av Europeiska unionens nya asylbyrå, de lokala och regionala myndigheterna samt aktörer i det civila samhället med sikte på ett flernivåsamarbete som omfattar berörda parter i den offentliga och den privata sektorn.

3. ReK uppberar sin efterlysning av en långsiktig lösning på utmaningarna vid hanteringen av irreguljära inresor och inkvarteringen av skyddssökande personer i överensstämmelse med internationell rätt och EU-rätten, varvid man måste se till att principen om non-refoulement följs och att hänsyn tas till utsatta personers intresse i samtliga beslut och åtgärder. ReK föreslår därför att man i förordningen om asyl- och migrationshantering och den nya migrations- och asylpakten beaktar befintlig bästa praxis för frivillig territoriell fördelning på regional nivå, med tillämpning av en nyckel som bygger på befolknings-, arbetslöshets- och inkomststopp (2).

4. ReK konstaterar att det inte har gått att genomföra en fast kvot för fördelning av asylsökande inom EU, men välkomnar ändå i princip kommissionens förslag om att införa en solidaritetsmekanism som alla medlemsstater måste delta i, men som låter dem välja fritt mellan olika slags bidrag. För att denna mekanism ska fungera måste man finna en balans mellan de platser som är tillgängliga för att ta emot flyktingar och andra former av bidrag. Det är därför av avgörande betydelse att se till att det antal medlemsstater som tar emot flyktingar och det antal som beslutar sig för ett annat slags bidrag står i lämplig proportion till varandra och i förhållande till andelen sökande med asylskäl och de som ska återsändas.

⁽¹⁾ Förklaring från ReK:s presidium om situationen för migranterna i Moria (COR-2020-02499), punkt 9.

⁽²⁾ Det gäller för "Share"-förslaget, ett initiativ som leds av den baskiska regeringen och stöds av olika regionala regeringar och som syftar till att främja solidaritet och delat ansvar vid mottagande av flyktingar och asylsökande, genom tillämpning av en territoriell fördelningsnyckel på grundval av de tre ovannämnda nyckelparametrarna.

5. Med tanke på det föreslagna förfarandets komplexitet ställer sig dock kommittén skeptisk till om systemet med "återvändandesponsoring" är praktiskt genomförbart. ReK föreslår i detta sammanhang att ett system med ekonomiska incitament och sanktioner införs för att säkerställa genomförandet av solidaritetsmekanismen.
6. Kommittén betonar vikten av människorättsliga och rättsstatliga principer (t.ex. fri tillgång till opartisk rådgivning och rättsligt biträde samt till FN:s flyktingkommissariat (UNHCR)), som också gäller vid EU:s yttre gränser. Detta gäller särskilt i samband med de föreslagna gränsförfarandena, som måste vara förenliga med de europeiska värdena och rättsstatsprincipen och säkerställa att det inte förekommer någon diskriminering på grund av nationalitet. Man bör välja en annan modell för gränsförfarandena än en modell som är kopplad till skyddskvoten. De nya gränsförfarandena måste garantera dessa normer också i praktiken.
7. Kommittén föreslår att medlagstiftarna undersöker om bestämmelserna i artiklarna 53 och 54 i förslaget till förordning om asylförfaranden är förenliga med rättspraxis från Europeiska unionens domstol om effektivt rättsligt skydd och behovet av att följa andra EU-rättsliga och rättsstatliga principer när det rättsliga skyddet utformas mot bakgrund av artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna.
8. Det föreslagna screeningförfarandet bör genomföras på ett sätt som gör det möjligt att faktiskt fastställa "särskild utsatthet" i ett tidigt skede. Detta omfattar att identifiera och på lämpligt sätt behandla grupper av personer som fastställs vara särskilt utsatta i direktivet om mottagningsvillkor och den föreslagna förordningen om asylförfaranden.
9. Den längsta tid på fem dagar som föreskrivs för denna screening kommer i många fall inte att räcka för att faktiskt fastställa särskilda skyddsbehov. I gränsregionerna måste ytterligare resurser anslås för screeningen i syfte att säkerställa adekvat handläggning och faktiskt fastställande av särskilda behov samt för att förhindra diskriminerande metoder såsom rasprofilering.
10. Kommittén understryker behovet av att undvika dubbelarbete i screeningförfarandet och öka dess ändamålsenlighet.
11. En framgångsrik krishantering börjar i synnerhet på lokal och regional nivå, och samordning med de lokala och regionala myndigheterna bör därför ha högsta prioritet.
12. Kommittén föreslår att omedelbart skydd i krissituationer, efter medlemsstaternas godkännande, ska beviljas inte bara dem som flytt väpnade konflikter, utan även andra utsatta grupper, särskilt barn och offer för tortyr och trauma samt offer för människohandel, vars tecken inte alltid är synliga.
13. ReK påminner om behovet av att följa den allmänna dataskyddsförordningen och de allmänna principerna för uppgiftsbehandling, och uppmanar medlagstiftarna att ta vederbörlig hänsyn till Europeiska datatillsynsmannens inrådan, särskilt beträffande förslagen till screeningförordning och Eurodacförordning.
14. Kommittén föreslår att åldersgränsen för insamling av biometriska uppgifter inom ramen för Eurodac fastställs till tolv år för att anpassa den till ålderskraven i viseringskodexen och in- och utresesystemet. Lagring av biometriska uppgifter medför alltid dataskyddsrättsliga risker. Det rekommenderas därför att se till att uppgifter om personer som kanske ännu inte förstår frågan inte får lagras för brottsbekämpande ändamål.
15. Kommittén välkomnar kommissionens önskan att skapa säkra vägar till Europa. Detta utgör ytterligare ett europeiskt bidrag till det internationella flyktingskyddet och kan inte ersätta individuella asylförfaranden.
16. ReK uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidareutveckla vidarebosättningsprogrammen, inrätta ytterligare program för mottagande på humanitär grund, såsom ideella sponsorprogram, och främja anställningen av kvalificerad och skicklig arbetskraft från tredjeländer.

17. Kommittén betonar att många lokala och regionala myndigheter i hela EU är villiga att aktivt engagera sig i mottagandet och integrationen av utsatta personer, och hänvisar till potentialen hos ReK-initiativet "Städer och regioner för integration". ReK föreslår att kommissionen beaktar regioners och städers bästa integreringspraxis för att främja dess införande på andra platser, stimulera till nya initiativ och bidra till en mer konstruktiv offentlig debatt om asylrätt och migration.

18. ReK anser att en effektiv samarbetspolitik med tredjeländer bör fastställas och utvecklas. Detta förutsätter att EU utvecklar en ny strategi för att stödja hållbar utveckling i dessa tredjeländer, särskilt i Afrika, som främjar hållbar ekonomisk utveckling samt demokrati i dessa länder, med initiativ för hälso- och sjukvård, produktion, utbildning, byggande av infrastruktur samt hållbara och demokratiska ekonomiska framsteg som gör att deras befolkningar inte behöver migrera.

19. ReK förväntar sig att frivilliga erbjudanden på lokal och regional nivå om mottagande av utsatta personer kommer att beaktas bättre i den nya europeiska migrations- och asylopakten än hittills.

20. Kommittén välkomnar handlingsplanen för integration och inkludering för 2021–2027 som ett nödvändigt komplement till den nya migrations- och asylopakten och dess erkännande av de lokala och regionala myndigheternas roll. Vi ser fram emot genomförandet av det överenskomna integrationspartnerskapet mellan kommissionen och Europeiska regionkommittén.

21. Åtgärder före avresa och ankomst är ouppslösligt kopplade till en ändamålsenlig utveckling av lagliga migrationsvägar, så att man kan uppnå ambitionen att handlingsplanen framgångsrikt ska täcka alla olika faser i integrationsprocessen.

22. ReK betonar behovet av enklare och tydligare tillgång för lokala och regionala myndigheter, inbegripet den makroregionala nivån, till EU-medel för integration och inkludering.

23. Kommittén betonar vikten av att bekämpa desinformation om integration och migration genom konkreta fakta och siffror för att motverka diskriminering, fördomar, rasism och främlingsfientlighet. I detta syfte uppmanas kommissionen att i sin årliga strategiska framsynsrapport inkludera resultaten från ReK:s årliga barometer för regional och lokal utveckling i EU, som är ett evidensbaserat verktyg för att bland annat illustrera migrationens och integrationens inverkan på städer och regioner. Kommittén uppmanar också kommissionen att efterlysa kommunikationsåtgärder och informationskampanjer med humanistiskt innehåll som riktas till värd samhällena och som förklarar behovet av att behandla och hantera migrationsflödena på ett korrekt sätt.

24. ReK stöder helhjärtat kommissionens mål att intensifiera kampen mot smuggling av migranter och få dem att avstå från att göra livsfarliga resor. Vi framhåller i detta syfte behovet av att stärka EU-organens roll och att se över EU:s handlingsplan mot smuggling av migranter, som också klargör den privata sjöräddningens roll. Det är viktigt att undvika att kriminalisera efterlevnaden av rättsliga skyldigheter (t.ex. skyldigheten till sjöräddning). ReK anser att samarbetet beträffande sjöräddning bör samordnas på europeisk nivå och utvidgas i partnerskap och ömsesidig respekt mellan statliga och icke-statliga aktörer.

25. Kommittén anser att man bör ägna särskild uppmärksamhet åt potentiella offer för människohandel (kvinnor, ungdomar, barn) och betonar vikten av att de identifieras korrekt, en fas där – om bedömningen är bristfällig – offren för människohandel skulle kunna nekas sina mänskliga rättigheter eller under alla omständigheter en rad skydd som de borde beviljas till följd av de kränkningar som de utsatts för. I detta avseende är det mycket viktigt med samordning med de lokala och regionala myndigheterna, i kombination med ett myndighetsövergripande arbete – vilket är avgörande för processen för framträdande, tidig identifiering och första stöd med sikte på fullständig inkludering och integration – för att undvika risken för allvarligt utnyttjande av utsatta människor såsom potentiella offer för människohandel. För att säkerställa ett lämpligt mottagande som tillgodoser de individuella behoven hos offren för människohandel måste omhändertagandet av dem bygga på individuella projekt i syfte att respektera deras identitet, förväntningar och individuella kapacitet och förmåner. Det myndighetsövergripande arbetet, där stärkande av offrens egenmakt står i centrum, är avgörande för att uppnå dessas sociala integration inför fullständig självständighet.

26. Kommittén anser att migrations- och asylpaktens mål, i synnerhet förverkligande av solidaritet mellan medlemsstaterna och en övergripande strategi för att sammanföra åtgärderna på områdena migration, asyl, integration och gränsförvaltning, enbart kan uppnås av medlemsstaterna om de agerar samfällt inom ramen för det gemensamma europeiska asylsystemet och alla medlemsstaters intressen och kapacitet erkänns bättre i solidaritetsmekanismen. Vi bekräftar att förslagen i paktens är förenliga med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget, eftersom målet/målen för den föreslagna åtgärden – en reform av det gemensamma europeiska asylsystemet – inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan på grund av åtgärdens omfattning och verkningar bättre kan uppnås på EU-nivå och eftersom den föreslagna åtgärden ger tydliga fördelar jämfört med åtgärder på nationell, regional eller lokal nivå. Vi påpekar vidare att proportionalitetsprincipen måste respekteras.

Bryssel den 19 mars 2021.

Apostolos TZITZIKOSTAS
*Europeiska regionkommitténs
ordförande*

Yttrande från Europeiska regionkommittén – Förslag till förordning om inrättande av brexitjusteringsreserven

(2021/C 175/07)

Huvudföredragande:	Loïc CHESNAIS-GIRARD (FR–PES) Ordförande, regionfullmäktige, Bretagne
Referensdokument:	COM(2020) 854 final

I. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsförslag1

Skäl 1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Den 1 februari 2020 lämnade Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (nedan kallat Förenade kungariket) Europeiska unionen (EU) och Europeiska atomenergigemenskapen (Euratom) – nedan tillsammans kallade unionen och trädde in i en övergångsperiod. Den tidsbegränsade övergångsperioden fastställdes som en del av utträdesavtalet ⁽¹⁾ till och med den 31 december 2020. Under övergångsperioden inledde unionen och Förenade kungariket formella förhandlingar om framtida förbindelser.</p> <p>⁽¹⁾ Avtal om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (EUT L 29, 31.1.2020, s. 7).</p>	<p>Den 1 februari 2020 lämnade Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (nedan kallat Förenade kungariket) Europeiska unionen (EU) och Europeiska atomenergigemenskapen (Euratom) – nedan tillsammans kallade unionen och trädde in i en övergångsperiod. Den tidsbegränsade övergångsperioden fastställdes som en del av utträdesavtalet ⁽¹⁾ till och med den 31 december 2020. Under övergångsperioden inledde unionen och Förenade kungariket formella förhandlingar om framtida förbindelser.</p> <p>⁽¹⁾ Avtal om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (EUT L 29, 31.1.2020, s. 7).</p>

Ändringsrekommendation 2

Lägg till ett skäl 2a

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p><i>Den 24 december 2020 utmynnade förhandlingarna mellan Europeiska unionen och Förenade kungariket i ett avtal mellan Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen, å ena sidan, och Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland, å andra sidan (nedan kallat "handels- och samarbetsavtal") ⁽¹⁾, som fastställer deras framtida förbindelser och som trädde i kraft provisoriskt den 1 januari 2021. För genomförandet av handels- och samarbetsavtalet vad gäller fiske föreskrivs en övergångsperiod på fem och ett halvt år som varar till och med 30 juni 2026 och leder till en gradvis minskning av fisket i Förenade kungarikets vatten. Detta</i></p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p><i>bör leda till genomgripande förändringar för hela värdekedjan vad gäller fiske och kustekonomins struktur i vissa regioner.</i></p> <p>⁽¹⁾ <i>Avtal om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (EUT L 444, 31.12.2020, s. 14).</i></p>

Ändringsrekommendation 3

Skäl 3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Unionen har åtagit sig att mildra de ekonomiska konsekvenserna av Förenade kungarikets utträde ur unionen och att visa solidaritet med alla medlemsstater, särskilt de medlemsstater som påverkas mest under sådana exceptionella omständigheter.</p>	<p>Unionen har åtagit sig att mildra de negativa ekonomiska och sociala konsekvenserna av Förenade kungarikets utträde ur unionen och att visa solidaritet med alla medlemsstater och samtliga regioner och ekonomiska sektorer som påverkas under sådana exceptionella omständigheter.</p>

Ändringsrekommendation 4

Skäl 5

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>För att bidra till ekonomisk, social och territoriell sammanhållning är det lämpligt att medlemsstaterna, när de utformar stödåtgärder, särskilt fokuserar på de regioner, områden och lokalsamhällen, inbegripet de som är beroende av fiske i Förenade kungarikets vatten, som sannolikt kommer att påverkas mest negativt av Förenade kungarikets utträde. Medlemsstaterna kan behöva vidta särskilda åtgärder, särskilt för att stödja företag och ekonomiska sektorer som påverkas negativt av utträdet. Det är därför lämpligt att tillhandahålla en icke uttömmande förteckning över de typer av åtgärder som mest sannolikt kan uppnå detta mål.</p>	<p>För att bidra till ekonomisk, social och territoriell sammanhållning är det lämpligt att medlemsstaterna, när de utformar stödåtgärder, särskilt fokuserar på de regioner, områden och lokalsamhällen, inbegripet de som är beroende av fiske i Förenade kungarikets vatten, som sannolikt kommer att påverkas mest negativt av Förenade kungarikets utträde, samtidigt som en balanserad fördelning mellan alla berörda regioner säkerställs. Medlemsstaterna kan behöva vidta särskilda åtgärder, särskilt för att stödja företag och ekonomiska sektorer som påverkas negativt av utträdet. Det är därför lämpligt att tillhandahålla en icke uttömmande förteckning över de typer av åtgärder som mest sannolikt kan uppnå detta mål.</p>

Ändringsrekommendation 5

Skäl 5

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p><i>Vissa ekonomiska sektorer är särskilt utsatta. I vissa områden som är starkt beroende av brittiska kunder förväntas en betydande nedgång inom turistnäringen. Uppehållsreglerna för medborgare kommer sannolikt att påverka traditionella mönster i fråga om rörlighet och handel mellan territorierna, men även den demografiska balansen i vissa områden. Handeln är beroende av företagens och värdekedjornas förmåga att integrera de nya kraven i avtalet. Konsekvenserna av brexit syns redan i vissa sektorer, t.ex. färskvarusektorn, medan de på många andra områden fortfarande döljs av hälsosituationen i samband med covid-19 eller av det faktum att alla bestämmelser ännu inte tillämpas i praktiken.</i></p>

Ändringsrekommendation 6

Skäl 6

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Samtidigt är det viktigt att tydligt ange eventuella undantag från stöd från reserven. Reservan bör inte ge stöd för mervärdesskatt, eftersom den är en inkomst för medlemsstaten som räknas av från motsvarande kostnad för medlemsstatens budget. För att koncentrera användningen av begränsade resurser på effektivast möjliga sätt bör tekniskt bistånd som används av de organ som ansvarar för genomförandet av reserven inte berättiga till stöd från reserven. I enlighet med de allmänna riktlinjerna för sammanhållningspolitiken bör utgifter som är kopplade till omlokaliseringar eller som strider mot tillämplig unionslagstiftning eller nationell lagstiftning inte stödjas.</p>	<p>Samtidigt är det viktigt att tydligt ange eventuella undantag från stöd från reserven. Reservan bör inte ge stöd för mervärdesskatt, såvida den inte är avdragsgill enligt den nationella moms­lagstiftningen, eftersom mervärdesskatt är en inkomst för medlemsstaten som räknas av från motsvarande kostnad för medlemsstatens budget. I enlighet med de allmänna riktlinjerna för sammanhållningspolitiken bör utgifter som är kopplade till omlokaliseringar eller som strider mot tillämplig unionslagstiftning eller nationell lagstiftning inte stödjas.</p>

Ändringsrekommendation 7

Skäl 14

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>I enlighet med punkterna 22 och 23 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016 behöver reserven utvärderas på grundval av information som samlas in till följd av specifika övervakningskrav, samtidigt som man undviker överreglering och administrativa bördor, särskilt för medlemsstaterna. Medlemsstater Dessa krav bör i tillämpliga fall innefatta mätbara indikatorer, som en grund för utvärderingen av reserven.</p>	<p>I enlighet med punkterna 22 och 23 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016 behöver reserven utvärderas på grundval av information som samlas in till följd av specifika övervakningskrav, samtidigt som man undviker överreglering och administrativa bördor, särskilt för medlemsstaterna och de lokala och regionala myndigheterna. Dessa krav bör i tillämpliga fall innefatta mätbara indikatorer, som en grund för utvärderingen av reserven.</p>

Ändringsrekommendation 8

Skäl 15

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>För att säkerställa likabehandling av alla medlemsstater och konsekvens i utvärderingen av ansökningarna bör kommissionen bedöma ansökningarna i ett paket. Den bör särskilt granska de deklarerade utgifternas stödberättigande och korrekthet, den direkta kopplingen mellan utgifterna och de åtgärder som vidtagits för att hantera konsekvenserna av utträdet samt de åtgärder som den berörda medlemsstaten vidtagit för att undvika dubbelfinansiering. Efter en bedömning av ansökningarna om ekonomiskt bidrag från reserven bör kommissionen räkna av den förfinansiering som betalats ut och återkräva det outnyttjade beloppet. För att koncentrera stödet till de medlemsstater som påverkas mest av utträdet bör det, om de utgifter i den berörda medlemsstaten som godkänts som stödberättigande av kommissionen överstiger det belopp som betalats ut som förfinansiering och 0,06 % av den berörda medlemsstatens nominella bruttonationalinkomst (BNI) för 2021, vara möjligt att tillåta ytterligare anslag från reserven till den medlemsstaten inom ramen för de tillgängliga finansiella medlen. Med tanke på omfattningen av den förväntade ekonomiska chocken bör det finnas möjlighet att använda de belopp som återvunnits från förhandsfinansieringen för att ersätta medlemsstaternas ytterligare utgifter.</p>	<p>För att säkerställa likabehandling av alla medlemsstater och konsekvens i utvärderingen av ansökningarna bör kommissionen bedöma ansökningarna i ett paket. Den bör särskilt granska de deklarerade utgifternas stödberättigande och korrekthet, den direkta kopplingen mellan utgifterna och de åtgärder som vidtagits för att hantera konsekvenserna av utträdet samt de åtgärder som den berörda medlemsstaten vidtagit för att undvika dubbelfinansiering. Man bör också säkerställa den sektoriella och geografiska fördelningen av utgifterna på Nuts 2-nivå, även för de yttersta randområdena. Efter en bedömning av ansökningarna om ekonomiskt bidrag från reserven bör kommissionen räkna av den förfinansiering som betalats ut och återkräva det outnyttjade beloppet. För att koncentrera stödet till de medlemsstater som påverkas mest av utträdet bör det, om de utgifter i den berörda medlemsstaten som godkänts som stödberättigande av kommissionen överstiger det belopp som betalats ut som förfinansiering och 0,06 % av den berörda medlemsstatens nominella bruttonationalinkomst (BNI) för 2021, vara möjligt att tillåta ytterligare anslag från reserven till den medlemsstaten inom ramen för de tillgängliga finansiella medlen. Med tanke på omfattningen av den förväntade ekonomiska chocken bör det finnas möjlighet att använda de belopp som återvunnits från förhandsfinansieringen för att ersätta medlemsstaternas ytterligare utgifter.</p>

Ändringsrekommendation 9

Skäl 16

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>För att säkerställa att delad förvaltning fungerar väl bör medlemsstaterna inrätta ett förvaltnings- och kontrollsystem samt utse och till kommissionen anmäla de organ som ansvarar för förvaltningen av reserven och ett separat oberoende revisionsorgan. För enkelhetens skull får medlemsstaterna använda sig av befintliga organ som utsetts och system som inrättats för förvaltning och kontroll av sammanhållningspolitiska medel eller Europeiska unionens solidaritetsfond. Det är nödvändigt att ange medlemsstaternas ansvarsområden och att fastställa särskilda krav för de utsedda organen.</p>	<p>För att säkerställa att delad förvaltning fungerar väl bör medlemsstaterna inrätta ett förvaltnings- och kontrollsystem samt utse och till kommissionen anmäla de organ som ansvarar för förvaltningen av reserven på nationell eller regional nivå och ett separat oberoende revisionsorgan. För enkelhetens skull bör medlemsstaterna använda sig av befintliga organ som utsetts och system som inrättats för förvaltning och kontroll av sammanhållningspolitiska medel eller Europeiska unionens solidaritetsfond. Det är nödvändigt att ange medlemsstaternas ansvarsområden och att fastställa särskilda krav för de utsedda organen. Medlemsstaterna ser till att de berörda lokala och regionala myndigheterna involveras i genomförandet och övervakningen av fonden, i synnerhet via övervakningsorganen om de inte redan är ingår i dessa.</p>

Ändringsrekommendation 10

Skäl 19

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>(19) För att öka insynen i användningen av unionens bidrag bör kommissionen lägga fram en slutrapport för Europaparlamentet och rådet om genomförandet av reserven.</p>	<p>(19) För att öka insynen i användningen av unionens bidrag bör kommissionen lägga fram en slutrapport för Europaparlamentet, rådet, Regionkommittén och Ekonomiska och sociala kommittén om genomförandet av reserven.</p>

Ändringsrekommendation 11

Artikel 2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>I denna förordning gäller följande definitioner:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. referensperiod: den referensperiod som avses i artikel 63.5 a i budgetförordningen, som ska löpa från och med den 1 juli 2020 till och med den 31 december 2022. 2. tillämplig lagstiftning: unionsrätten och nationell lagstiftning som avser dess tillämpning. 	<p>I denna förordning gäller följande definitioner:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. referensperiod: den referensperiod som avses i artikel 63.5 a i budgetförordningen, som ska löpa från och med den 1 juli 2020 till och med den 31 december 2022. 2. tillämplig lagstiftning: unionsrätten och nationell lagstiftning som avser dess tillämpning.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>3. oriktighet: överträdelse av unionsrätten eller nationell rätt som avser dess tillämpning och som är följden av en handling eller en underlåtenhet av ett offentligt eller privat organ som medverkar till genomförandet av reserven, inklusive medlemsstaternas myndigheter, och som har lett eller skulle ha kunnat leda till en negativ ekonomisk effekt för unionens budget genom att budgeten belastas med en felaktig utgift.</p> <p>4. sammanlagd felprocent: totalt antal fel som identifierats i urvalet dividerat med granskningspopulationen.</p> <p>5. procentsats för kvarstående fel: den sammanlagda felprocenten minus de finansiella korrigeringar som tillämpas av den medlemsstat som avser att minska de risker som identifierats av det oberoende revisionsorganet i dess revisioner av finansierade åtgärder, dividerat med de utgifter som ska täckas av det finansiella bidraget från reserven.</p> <p>6. omlokalisering: överföring av samma eller liknande verksamhet eller del av denna som avses i artikel 2.61a i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014.</p>	<p>3. oriktighet: överträdelse av unionsrätten eller nationell rätt som avser dess tillämpning och som är följden av en handling eller en underlåtenhet av ett offentligt eller privat organ som medverkar till genomförandet av reserven, inklusive medlemsstaternas myndigheter, och som har lett eller skulle ha kunnat leda till en negativ ekonomisk effekt för unionens budget genom att budgeten belastas med en felaktig utgift.</p> <p>4. sammanlagd felprocent: totalt antal fel som identifierats i urvalet dividerat med granskningspopulationen.</p> <p>5. procentsats för kvarstående fel: den sammanlagda felprocenten minus de finansiella korrigeringar som tillämpas av den medlemsstat som avser att minska de risker som identifierats av det oberoende revisionsorganet i dess revisioner av finansierade åtgärder, dividerat med de utgifter som ska täckas av det finansiella bidraget från reserven.</p>

Ändringsrekommendation 12

Artikel 4

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>1. Alla medlemsstater ska vara berättigade till stöd från reserven.</p> <p>2. De maximala resurserna för reserven ska vara 5 370 994 000 EUR i löpande priser.</p> <p>3. De medel som avses i punkt 2 ska fördelas på följande sätt:</p> <p>a) Ett förfinansieringsbelopp på 4 244 832 000 EUR ska göras tillgängligt under 2021 i enlighet med artikel 8.</p> <p>b) Ett tilläggsbelopp på 1 126 162 000 EUR ska göras tillgängligt under 2024 i enlighet med artikel 11.</p> <p>De belopp som avses i första stycket a ska betraktas som förfinansiering i den mening som avses i artikel 115.2 b i i budgetförordningen.</p>	<p>1. Alla medlemsstater ska vara berättigade till stöd från reserven.</p> <p>2. De maximala resurserna för reserven ska vara 6 370 994 000 EUR i löpande priser.</p> <p>3. De medel som avses i punkt 2 ska fördelas på följande sätt:</p> <p>a) Ett förfinansieringsbelopp på 4 244 832 000 EUR ska göras tillgängligt under 2021 i enlighet med artikel 8.</p> <p>b) Ett tilläggsbelopp på 2 126 162 000 EUR ska göras tillgängligt under 2026 i enlighet med artikel 11.</p> <p>De belopp som avses i första stycket a ska betraktas som förfinansiering i den mening som avses i artikel 115.2 b i i budgetförordningen.</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p>4. De resurser som kommer från reservens förhandsfinansiering och som tilldelats på grundval av fiskekriteriet (bilaga I, punkt 2) ska uteslutande användas för stödåtgärder för de företag samt lokala och regionala samhällen som är beroende av fisket i Förenade kungarikets exklusiva ekonomiska zon, i enlighet med artikel 5.1 c.</p> <p>5. I definitionen av stödåtgärder som finansieras med medel som anslagits på grundval av kriteriet om handel med Förenade kungariket (bilaga I, punkt 2) ska medlemsstaterna ta hänsyn till nettohandels relativa betydelse för varje region (Nuts 2). Denna handel ska under alla omständigheter omfatta turisttjänster.</p>

Ändringsrekommendation 13

Lägg till en artikel 4a.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p>Samrådsförfarande</p> <p>1. Varje medlemsstat ska upprätta en dialog på flera nivåer, i enlighet med den nationella rättsliga ramen, med åtminstone de lokala och regionala myndigheterna i de hårdast drabbade områden. Denna samrådsprocess ska bygga på principen om partnerskap i sammanhållningspolitiken och ska avse identifiering och genomförande av åtgärder som stöds av reserven.</p> <p>2. Närmare föreskrifter för samrådet och för de lokala och regionala myndigheternas deltagande ska anges av medlemsstaten i [ny bilaga IV].</p>

Motivering

Ett samrådsförfarande bör vara en grundläggande del av beslutet om hur dessa medel ska fördelas. De lokala och regionala myndigheterna bör delta i samrådsförfarandet i enlighet med sammanhållningspolitikens förfaranden.

Ändringsrekommendation 14

Artikel 5.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Stödberättigande</p> <p>1. Det ekonomiska bidraget från reserven får endast täcka de offentliga utgifter som är direkt kopplade till åtgärder som medlemsstaterna vidtar särskilt för att bidra till de mål som avses i artikel 3, och får särskilt täcka följande:</p>	<p>Stödberättigande</p> <p>1. Det ekonomiska bidraget från reserven får endast täcka de offentliga utgifter som är direkt kopplade till åtgärder som medlemsstaterna vidtar särskilt för att bidra till de mål som avses i artikel 3, och får särskilt täcka följande:</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>a) Åtgärder för att hjälpa företag och lokalsamhällen som påverkas negativt av utträdet.</p> <p>b) Åtgärder för att stödja de mest drabbade ekonomiska sektorerna.</p> <p>c) Åtgärder för att stödja företag och lokalsamhällen som är beroende av fisket i Förenade kungarikets vatten.</p> <p>d) Åtgärder för att stödja sysselsättningen, bland annat genom system för korttidsarbete, omskolning och utbildning i berörda sektorer.</p> <p>e) Åtgärder för att säkerställa att gränskontroller, tullkontroller, sanitära och fytosanitära kontroller, säkerhets- och fiskerikontroller samt uppbörd av indirekt beskattning, inklusive ytterligare personal och infrastruktur, fungerar.</p> <p>f) Åtgärder för att underlätta system för certifiering och godkännande av produkter, för att hjälpa till att uppfylla etableringskraven, underlätta etikettering och märkning, till exempel i fråga om säkerhets-, hälso- och miljönormer, samt bidra till ömsesidigt erkännande.</p> <p>g) Informations- och kommunikationsåtgärder samt åtgärder för att öka medvetenheten hos enskilda och företag om förändringar av deras rättigheter och skyldigheter till följd av utträdet.</p>	<p>a) Åtgärder för att hjälpa i synnerhet små och medelstora företag, regioner och lokalsamhällen som påverkas negativt av utträdet, bland annat kompensationsåtgärder för företag vars omsättning minskat betydligt på grund av att deras tillträde till den brittiska marknaden begränsas genom införandet av icke-tariffära handels hinder.</p> <p>b) Åtgärder för att stödja de mest drabbade ekonomiska sektorerna, inbegripet de investeringar som krävs för att omorganisera värdekedjor.</p> <p>c) Åtgärder för att stödja företag och lokala och regionala samhällen som är beroende av fisket i Förenade kungarikets vatten, inbegripet de investeringar som krävs för att omstrukturera sektorn.</p> <p>d) Åtgärder som ska mildra de ekonomiska och sociala konsekvenserna av brexit i andra sektorer som drabbas särskilt hårt, såsom turism, jordbruksektorn och forskning och innovation.</p> <p>e) Åtgärder för att stödja sysselsättningen, bland annat genom system för korttidsarbete, omskolning och utbildning för berörda sektorer.</p> <p>f) Åtgärder för att underlätta återinträdet på EU:s arbetsmarknad för medborgare som på grund av begränsningar av den fria rörligheten för arbetstagare har tvingats lämna Förenade kungariket.</p> <p>g) Åtgärder för att säkerställa att gränskontroller, tullkontroller, sanitära och fytosanitära kontroller, säkerhets- och fiskerikontroller samt uppbörd av indirekt beskattning, inklusive ytterligare kvalificerad personal och fysisk och immateriell infrastruktur, fungerar.</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p>h) Åtgärder för att underlätta system för certifiering och godkännande av produkter, för att hjälpa till att uppfylla etableringskraven, underlätta etikettering och märkning, till exempel i fråga om säkerhets-, hälso- och miljönormer, samt bidra till ömsesidigt erkännande.</p> <p>i) Informations- och kommunikationsåtgärder samt åtgärder för att öka medvetenheten hos enskilda och företag, med särskild inriktning på små och medelstora företag, om förändringar av deras rättigheter och skyldigheter till följd av utträdet.</p> <p>j) Åtgärder för att lindra de störningar som orsakas av Förenade kungarikets utträde ur samarbets- och utbytesprogram.</p> <p>k) Åtgärder för att säkerställa dialog och samråd mellan de hårdast drabbade territorierna och sektorerna, i syfte att begränsa oväntade störningseffekter mellan europeiska och brittiska partner och skapa en gynnsam miljö för ett smidigt operativt genomförande av handels- och samarbetsavtalet.</p> <p>l) Åtgärder för konsekvensbedömning och utvärdering av de åtgärder som genomförts inom ramen för reserven.</p>

Ändringsrekommendation 15

Artikel 5.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>2. Utgifter ska vara stödberättigande om de uppkommer och betalas under referensperioden för åtgärder som genomförs i den berörda medlemsstaten eller till förmån för den berörda medlemsstaten.</p>	<p>2. Utgifter ska vara stödberättigande om de uppkommer och betalas under referensperioden för åtgärder som genomförs i de drabbade regionerna och sektorerna i den berörda medlemsstaten.</p>

Ändringsrekommendation 16

Artikel 5.3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>När medlemsstaterna utformar stödåtgärder ska de beakta de varierande effekterna av Förenade kungarikets utträde ur unionen på olika regioner och lokalsamhällen och inrikta stödet från reserven på de hårdast drabbade, beroende på vad som är lämpligt.</p>	<p>När medlemsstaterna utformar stödåtgärder ska de beakta de varierande effekterna av Förenade kungarikets utträde ur unionen på olika regioner och lokalsamhällen och inrikta stödet från reserven på de hårdast drabbade, beroende på vad som är lämpligt, samtidigt som en balanserad fördelning av medlen utifrån de ekonomiska konsekvenserna för varje region säkerställs.</p>

Motivering

Ändringsförslaget syftar till att säkerställa att man vid fördelningen av reservens resurser tar hänsyn till de ekonomiska konsekvenserna av brexit för varje berörd region och får till stånd till en balanserad fördelning av resurser utifrån de faktiska ekonomiska förlusterna.

Ändringsrekommendation 17

Artikel 5.4

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
De åtgärder som avses i punkt 1 ska följa tillämplig lagstiftning.	De åtgärder som avses i punkt 1 ska följa tillämplig lagstiftning förutom de undantag som avses i [ny artikel 6] .

Ändringsrekommendation 18

Artikel 5.5

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Åtgärder som är stödberättigande enligt punkt 1 kan få stöd från andra unionsprogram och unionsinstrument, under förutsättning att sådant stöd inte täcker samma kostnad.	Åtgärder som är stödberättigande enligt punkt 1 kan få stöd från andra unionsprogram och unionsinstrument, under förutsättning att sådant stöd inte täcker samma kostnad. Samråd med och fullt deltagande av de berörda regionala eller lokala myndigheter som fungerar som förvaltande myndighet eller förmedlande organ för EU-medel kommer att ske inom ramen för arbetet med att förhindra att medlen överlappar varandra. Beslutet att mobilisera strukturfonderna snarare än reserven måste utgöra föremål för samråd med de berörda parterna, med tanke på de konsekvenser detta kan få för genomförandet av andra EU-program och finansieringsprogram.

Ändringsrekommendation 19

Lägg till en artikel 5a.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p>Statligt stöd</p> <p>1. Vad gäller fiskesektorn och sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter ska artiklarna 107, 108 och 109 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt inte tillämpas på de betalningar som utförs av medlemsstaterna i enlighet med denna förordning och inom tillämpningsområdet för artikel 42 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt när det gäller stöd som under referensperioden beviljas helt och hållet i enlighet med artikel 5.</p> <p>2. Nationella bestämmelser om offentlig finansiering som går utöver bestämmelserna i denna förordning om sådana betalningar som avses i punkt 1, ska behandlas som helhet på grundval av artiklarna 107, 108 och 109 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.</p>

Ändringsrekommendation 20

Artikel 6

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p style="text-align: center;">Undantag från stöd för reserven</p> <p>Reserven ska inte användas för att stödja följande:</p> <p>a) Mervärdesskatt.</p> <p>b) Tekniskt stöd för förvaltning, övervakning, information och kommunikation, hantering av klagomål samt kontroll och revision av reserven.</p> <p>c) Utgifter för stöd till omlokalisering enligt definitionen i artikel 2.6.</p> <p>d) Utgifter för stöd till omlokalisering i enlighet med artikel 14.16 i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014, om ett bidrag från reserven utgör statligt stöd.</p>	<p style="text-align: center;">Undantag från stöd för reserven</p> <p>Reserven ska inte användas för att stödja följande:</p> <p>a) Mervärdesskatt, med undantag för om den inte är avdragsgill enligt nationell momslagstiftning.</p> <p>b) Utgifter för stöd till omlokalisering enligt definitionen i artikel 2.6.</p> <p>c) Utgifter för stöd till omlokalisering i enlighet med artikel 2.61 a och artikel 14.16 i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014, om ett bidrag från reserven utgör statligt stöd.</p> <p>d) Stödmottagare som har sitt säte i ett tredjeland.</p>

Ändringsrekommendation 21

Artikel 7.5

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Genom undantag från artikel 12 i budgetförordningen ska outnyttjade åtagande- och betalningsbemyndiganden enligt denna förordning automatiskt överföras och får användas till och med den 31 december 2025. De överförda anslagen ska förbrukas i första hand under påföljande budgetår.</p>	<p>Genom undantag från artikel 12 i budgetförordningen ska outnyttjade åtagande- och betalningsbemyndiganden enligt denna förordning automatiskt överföras och får användas till och med den 31 december 2026. De överförda anslagen ska förbrukas i första hand under påföljande budgetår.</p>

Ändringsrekommendation 22

Artikel 8.3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Kommissionen ska betala ut förfinansieringen inom 60 dagar från dagen för antagandet av den genomförandeakt som avses i punkt 2. Den ska räknas av i enlighet med artikel 11.	Kommissionen ska betala ut förfinansieringen inom 45 dagar från dagen för antagandet av den genomförandeakt som avses i punkt 2. Den ska räknas av i enlighet med artikel 11.

Ändringsrekommendation 23

Artikel 10.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Ansökan ska baseras på mallen i bilaga II. Ansökan ska innehålla information om de totala offentliga utgifter som medlemsstaterna ådragit sig och betalat samt värdet av outputindikatorerna för de åtgärder som får stöd. Den ska åtföljas av de handlingar som avses i artikel 63.5, 63.6 och 63.7 i budgetförordningen samt av en genomföranderapport.	Ansökan ska baseras på mallen i bilaga II. Ansökan ska innehålla information om de totala offentliga utgifter som medlemsstaterna ådragit sig och betalat, inbegripet den territoriella fördelningen av utgifter på Nuts 2-nivå , samt värdet av outputindikatorerna för de åtgärder som får stöd. Den ska åtföljas av de handlingar som avses i artikel 63.5, 63.6 och 63.7 i budgetförordningen samt av en genomföranderapport.

Ändringsrekommendation 24

Artikel 10.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>2. Genomföranderapporten för reserven ska innehålla följande:</p> <p>a) En beskrivning av de ekonomiska och sociala konsekvenserna av Förenade kungarikets utträde ur unionen, med angivande av de regioner, områden och sektorer som påverkas mest.</p> <p>b) En beskrivning av de åtgärder som vidtagits för att motverka de negativa konsekvenserna av Förenade kungarikets utträde ur unionen, av i vilken utsträckning åtgärderna mildrade de regionala och sektoriella effekter som avses i led a samt av genomförandet.</p> <p>c) En motivering till att de utgifter som uppstått och betalats är stödberättigande och att de har en direkt koppling till Förenade kungarikets utträde ur unionen.</p>	<p>2. Genomföranderapporten för reserven ska innehålla följande:</p> <p>a) En beskrivning av de ekonomiska och sociala konsekvenserna av Förenade kungarikets utträde ur unionen, med angivande av de regioner, områden och sektorer som påverkas mest. Den ekonomiska bedömningen görs i fasta priser.</p> <p>aa) I enlighet med [ny artikel 5] en beskrivning av det samråd som ägt rum med de regioner och sektorer som påverkats mest, både vid utarbetandet och genomförandet av åtgärderna.</p> <p>b) En beskrivning av de åtgärder som vidtagits för att motverka de negativa konsekvenserna av Förenade kungarikets utträde ur unionen, av i vilken utsträckning åtgärderna mildrade de regionala och sektoriella effekter som avses i led a samt av genomförandet.</p> <p>c) En motivering till att de utgifter som uppstått och betalats är stödberättigande och att de har en direkt koppling till Förenade kungarikets utträde ur unionen.</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
d) En beskrivning av de åtgärder som vidtagits för att undvika dubbelfinansiering och säkerställa komplementaritet med andra unionsinstrument och nationell finansiering.	d) En beskrivning av de åtgärder som vidtagits för att undvika dubbelfinansiering och säkerställa komplementaritet med andra unionsinstrument och nationell finansiering.
e) En beskrivning av hur åtgärderna bidrar till begränsningen av och anpassningen till klimatförändringar.	e) En beskrivning av hur åtgärderna bidrar till begränsningen av och anpassningen till klimatförändringar.

Ändringsrekommendation 25

Artikel 13.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Förvaltning och kontroll	Förvaltning och kontroll
<p>1. När medlemsstaterna utför uppgifter som har samband med genomförandet av reserven ska de vidta alla nödvändiga åtgärder, inbegripet lagstiftningsmässiga, regelrelaterade och administrativa åtgärder, för att skydda unionens ekonomiska intressen, genom att</p> <p>(a) utse ett organ som ansvarar för förvaltningen av det ekonomiska bidraget från reserven och ett oberoende revisionsorgan i enlighet med artikel 63.3 i budgetförordningen, samt övervaka dessa organ,</p> <p>(b) inrätta förvaltnings- och kontrollsystem för reserven i enlighet med principerna för sund ekonomisk förvaltning och se till att dessa system fungerar effektivt,</p> <p>(c) utarbeta en beskrivning av förvaltnings- och kontrollsystemet i enlighet med mallen i bilaga III, hålla beskrivningen uppdaterad och på begäran göra den tillgänglig för kommissionen,</p> <p>(d) inom tre månader efter det att denna förordning har trätt i kraft meddela kommissionen vilka organ som utsetts och till vilket organ förfinansieringen ska betalas ut samt bekräfta att systembeskrivningar har upprättats,</p> <p>(e) säkerställa att utgifter som får stöd inom ramen för andra unionsprogram och unionsinstrument inte inkluderas för stöd från reserven,</p>	<p>1. När medlemsstaterna utför uppgifter som har samband med genomförandet av reserven ska de vidta alla nödvändiga åtgärder, inbegripet lagstiftningsmässiga, regelrelaterade och administrativa åtgärder, för att skydda unionens ekonomiska intressen, genom att</p> <p>(a) på lämplig förvaltningsnivå utse ett eller flera organ som ansvarar för förvaltningen av det ekonomiska bidraget från reserven och ett oberoende revisionsorgan i enlighet med artikel 63.3 i budgetförordningen, samt övervaka dessa organ,</p> <p>(b) inrätta förvaltnings- och kontrollsystem för reserven i enlighet med principerna för sund ekonomisk förvaltning och se till att dessa system fungerar effektivt,</p> <p>(c) utarbeta en beskrivning av förvaltnings- och kontrollsystemet i enlighet med mallen i bilaga III, hålla beskrivningen uppdaterad och på begäran göra den tillgänglig för kommissionen,</p> <p>(d) inom tre månader efter det att denna förordning har trätt i kraft meddela kommissionen vilka organ som utsetts och till vilket organ förfinansieringen ska betalas ut samt bekräfta att systembeskrivningar har upprättats,</p> <p>(e) säkerställa att utgifter som får stöd inom ramen för andra unionsprogram och unionsinstrument inte inkluderas för stöd från reserven,</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
(f) förebygga, upptäcka och korrigera oriktigheter och bedrägerier och undvika intressekonflikter, bland annat genom att använda ett enda datautvinningsverktyg som tillhandahålls av kommissionen, [...]	(f) förebygga, upptäcka och korrigera oriktigheter och bedrägerier och undvika intressekonflikter, [...]

Ändringsrekommendation 26

Artikel 13.3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Det organ som ansvarar för förvaltningen av det ekonomiska bidraget från reserven ska	Det eller de organ som ansvarar för förvaltningen av det ekonomiska bidraget från reserven ska
a) säkerställa att det finns ett ändamålsenligt och effektivt internt kontrollsystem,	a) säkerställa att det finns ett ändamålsenligt och effektivt internt kontrollsystem,
b) fastställa kriterier och förfaranden för urval av åtgärder som ska finansieras och fastställa villkoren för ett ekonomiskt bidrag från reserven,	b) fastställa kriterier och förfaranden för urval av åtgärder som ska finansieras och fastställa villkoren för ett ekonomiskt bidrag från reserven,
c) kontrollera att de åtgärder som finansieras genom reserven genomförs i enlighet med tillämplig lagstiftning och med villkoren för ett ekonomiskt bidrag från reserven, samt att utgifterna baseras på kontrollerbara verifikat,	c) kontrollera att de åtgärder som finansieras genom reserven genomförs i enlighet med tillämplig lagstiftning och med villkoren för ett ekonomiskt bidrag från reserven, samt att utgifterna baseras på kontrollerbara verifikat,
d) fastställa effektiva åtgärder för att undvika dubbel-finansiering av samma kostnader genom reserven och andra källor till unionsfinansiering,	d) fastställa effektiva åtgärder för att undvika dubbel-finansiering av samma kostnader genom reserven och andra källor till unionsfinansiering,
e) säkerställa offentliggörande i efterhand i enlighet med artikel 38.2–38.6 i budgetförordningen,	e) säkerställa offentliggörande i efterhand i enlighet med artikel 38.2–38.6 i budgetförordningen,
f) använda ett redovisningssystem som ger korrekt, fullständig och tillförlitlig information i god tid, för att i elektronisk form registrera och lagra uppgifter om de utgifter som ska täckas av det ekonomiska bidraget från reserven,	f) använda ett redovisningssystem som ger korrekt, fullständig och tillförlitlig information i god tid, för att i elektronisk form registrera och lagra uppgifter om de utgifter som ska täckas av det ekonomiska bidraget från reserven,
g) hålla alla verifikat som rör utgifter som ska täckas av det ekonomiska bidraget från reserven tillgängliga under fem år efter det att tidsfristen för inlämnande av ansökan om ekonomiskt bidrag löpt ut, och införliva denna skyldighet i avtal med andra enheter som deltar i genomförandet av reserven,	g) hålla alla verifikat som rör utgifter som ska täckas av det ekonomiska bidraget från reserven tillgängliga under fem år efter det att tidsfristen för inlämnande av ansökan om ekonomiskt bidrag löpt ut, och införliva denna skyldighet i avtal med andra enheter som deltar i genomförandet av reserven,

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
h) vid tillämpning av punkt 1 f samla in information i ett elektroniskt standardiserat format för att göra det möjligt att identifiera mottagare av ett ekonomiskt bidrag från reserven och deras verkliga huvudmän i enlighet med bilaga III.	h) vid tillämpning av punkt 1 f samla in information i ett elektroniskt standardiserat format för att göra det möjligt att identifiera mottagare av ett ekonomiskt bidrag från reserven och deras verkliga huvudmän i enlighet med bilaga III.

Ändringsrekommendation 27

Artikel 16.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
2. Kommissionen ska senast den 30 juni 2027 överlämna en rapport om genomförandet av reserven till Europaparlamentet och rådet.	2. Kommissionen ska senast den 30 juni 2027 överlämna en rapport om genomförandet av reserven till Europaparlamentet, rådet, Europeiska regionkommittén och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.

Ändringsrekommendation 28

Bilaga I punkt 3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>3. Faktorn för fisket fastställs på grundval av följande kriterium i följande steg:</p> <p>a) Varje medlemsstats andel av det totala värdet av den fisk som fångats i Förenade kungarikets exklusiva ekonomiska zon.</p> <p>b) <i>Dessa andelar ökas för medlemsstater med fiske som är mer beroende av fiske i Förenade kungarikets exklusiva ekonomiska zon än genomsnittet och minskas för medlemsstater som är mindre beroende än genomsnittet enligt följande:</i></p> <p>i) <i>För varje medlemsstat uttrycks värdet av fisk som fångats i Förenade kungarikets exklusiva ekonomiska zon som en andel av det totala värdet av den fisk som fångats av den medlemsstaten som ett index över EU-genomsnittet (beroendeindex).</i></p> <p>ii) <i>Den ursprungliga andelen av värdet av den fisk som fångas i Förenade kungarikets exklusiva ekonomiska zon justeras genom att den multipliceras med medlemsstatens beroendeindex.</i></p> <p>iii) <i>Dessa justerade andelar</i> skalrevideras för att säkerställa att summan av alla medlemsstaters andelar uppgår till 100 %.</p>	<p>3. Faktorn för fisket fastställs på grundval av följande kriterium i följande steg:</p> <p>a) Varje medlemsstats andel av det totala värdet av den fisk som fångats i Förenade kungarikets exklusiva ekonomiska zon under perioden 2015–2018.</p> <p>b) De andelar som uppnåtts skalrevideras för att säkerställa att summan av alla medlemsstaters andelar uppgår till 100 %.</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>4. Faktorn för handel erhålls genom tillämpning av följande steg:</p> <p>Varje medlemsstats handel med Förenade kungariket uttrycks som en andel av EU:s handel med Förenade kungariket (handel är summan av import och export av varor och tjänster).</p>	<p>4. Faktorn för handel erhålls genom tillämpning av följande steg:</p> <p>a) Varje medlemsstats handel med Förenade kungariket uttrycks som en andel av EU:s handel med Förenade kungariket (handel är summan av import och export av varor och tjänster, inbegripet inom turismsektorn, med undantag för finansiella tjänster).</p>

Ändringsrekommendation 29

Tillägg av en bilaga IIIa

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p style="text-align: center;">BILAGA IIIa</p> <p style="text-align: center;">Modell för sektoriell och geografisk fördelning</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Identifiering av de hårdast drabbade ekonomiska sektorerna: 2. Identifiering av de hårdast drabbade regionerna på Nuts 2-nivå: <p style="margin-left: 20px;">För varje region (inklusive de regioner som avses i artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt):</p> <ul style="list-style-type: none"> — Nuts 2-nomenklatur — Regionens namn — Regional befolkning (datum) — Regional BNP — Handelsvolym med Förenade kungariket 2019 3. Beskrivning av den partnerskapsstrategi som införts: 4. Införande av strategier: <p style="margin-left: 20px;">(ange de strategiska handlingar som införts)</p> <ul style="list-style-type: none"> — Övergripande strategi: — Regionala strategier: — Sektoriella strategier: 5. Beskrivning av de övervaknings- och utvärderingsverktyg som införts: 6. Fördelning av kostnader <p style="margin-left: 20px;">Utbetalt belopp</p> <p style="margin-left: 20px;">Fiskesektorn</p> <p style="margin-left: 20px;">Sektorer som berörs av handel</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p>7. Geografisk fördelning av kostnader</p> <p>i. De hårdast drabbade Nuts 2-regionerna: Nuts 2-nomenklatur Belopp Euro/invånare</p> <p>ii. Belopp utan geografisk inriktning:</p> <p>8. Bidrag till klimatmålen Procentsats av utgifterna:</p> <p>9. Bidrag till målen för den digitala omställningen Procentsats av utgifterna:</p>

II. POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

1. Europeiska regionkommittén (ReK) välkomnar brexitjusteringsreserven (nedan kallad reserven), som avser att mildra de territoriella följderna av Förenade kungarikets utträde ur Europeiska unionen. Reservan är ett konkret uttryck för solidaritet inom Europa och syftar till att bidra till ekonomisk, social och territoriell sammanhållning, såsom framgår av den rättsliga grunden (artikel 175 i EUF-fördraget) för kommissionens förslag.
2. ReK anser att handels- och samarbetsavtalet mellan Förenade kungariket och Europeiska unionen är ett positivt resultat av förhandlingarna. Den nya ramen för förbindelserna med Förenade kungariket har dock stora territoriella konsekvenser. Eftersom handels- och samarbetsavtalet inte till fullo överensstämmer med scenariot för ett frihandelsavtal är många europeiska regioner fortfarande mycket utsatta för de ekonomiska och sociala konsekvenserna av brexit. Följderna är särskilt omfattande för regioner som ligger geografiskt nära Förenade kungariket eller de som har mycket nära förbindelser med brittiska partner. Inte bara de lokala och regionala myndigheterna, ekonomiska aktörer, bland annat inom turistnäringen, och sektorer inom utbildning och forskning utan även medborgarna och det civila samhället ställs inför konsekvenserna av nya gränser, nya administrativa förfaranden, nya komplexa värdekedjor och avslutade samarbetsprogram.
3. Kommittén vill fästa uppmärksamheten på de geopolitiska konsekvenserna av handels- och samarbetsavtalet, som är konkreta för ett antal lokala och regionala myndigheter, som blivit Europeiska unionens nya yttre gränser. Det är därför mycket välkommet att åtgärder som bidrar till smidighet i kontrollerna, varuhandeln och förflyttningen av personer är stödberättigande. ReK betonar att lokala och regionala investeringar i samband med kontrollerna i dessa nya gränsregioner kommer att bidra till att säkerställa skyddet för samtliga europeiska medborgare innanför Europeiska unionens nya gränser. ReK uppmanar Europaparlamentet och rådet att fastställa en rättvis lägsta täckning för dessa regioner.
4. ReK anser att de tilläggsbelopp som i enlighet med artikel 11 ska ställas till förfogande i en andra omgång bör ökas med 1 miljard euro för att bättre tillgodose behoven på medellång sikt, i överensstämmelse med uppmaningen att förlänga perioden för stödberättigande för reserven.
5. ReK framhåller fiske- och skaldjurssektorns exponering, med en övergångsperiod på fem och ett halvt år. Utöver de nya begränsningar som är gemensamma för alla de europeiska sektorerna, upplever fiskesektorn ett direkt hot mot en stor del av sin verksamhet. Denna situation kräver en konsekvensbedömning som ligger så nära den regionala verkligheten som möjligt, utan nationell indexering. En rättvisare fördelning mellan de berörda europeiska regionerna måste uppnås, oavsett medlemsstatens storlek.
6. ReK uppmanar till att sätta de lokala och regionala myndigheterna i centrum för inrättandet av detta nya finansiella instrument. Kommittén rekommenderar att det införs kriterier som beaktar hur hårt regionerna drabbas och säkerställer en rättvis fördelning av resurserna i förhållande till omfattningen av de ekonomiska konsekvenserna för varje region. Såsom framgår av ReK:s studier av brexits konsekvenser återspeglar beaktandet av följderna på den nationella nivån inte deras mycket lokala inverkan. De lokala myndigheterna måste delta i bedömningen av följderna och utformningen av åtgärder. Detta är ännu viktigare eftersom de lokala och regionala myndigheterna, beroende på sina befogenheter, själva måste förfinansiera vissa åtgärder, utveckla territoriella strategier för att mildra brexits följder och mobilisera en del av de EU-medel som de förvaltar. Detta deltagande av myndigheterna kommer att bidra till att rikta behoven och effektivt genomföra reserven.

7. ReK framhåller även regionernas exponering på grund av förlusten av handelsmöjligheter med Förenade kungariket och det faktum att handels- och samarbetsavtalet inte till fullo överensstämmer med scenariot för ett frihandelsavtal. Detta påverkar en lång rad sektorer och har effekter i hela värdekedjan, t.ex. inom turism, hotell- och restaurangbranschen och den jordbruksbaserade livsmedelssektorn, och leder till förluster av arbetstillfällen i praktiken. ReK inser att effekterna kommer att ha långvariga socioekonomiska konsekvenser för samhällen i alla regioner och därför måste hanteras omedelbart. ReK betonar vidare att reserven är det enda av EU:s finansieringsinstrument som omfattar medlemsstater, regioner och sektorer som drabbas av de negativa konsekvenserna av brexit.

8. ReK efterlyser en förlängning av stödberättigandeperioden fram till juni 2026, eftersom den europeiska solidariteten inte bör begränsas till 2021 och 2022 och med tanke på att det inte avsatts några medel för att mildra brexits konsekvenser från och med 2023.

— ReK pekar på en stor inkonsekvens mellan övergångsperioden för fiskesektorn och perioden för stödberättigande för reserven. Endast en förlängning av stödberättigandeperioden för utgifter fram till juni 2026 kommer att möjliggöra lämpligt stöd till denna sektor. Även om komplementaritet är absolut nödvändig för EHFF förblir denna fond det strukturella instrumentet för att genomföra den gemensamma fiskepolitiken och kan inte ta hänsyn till de asymmetriska territoriella konsekvenserna av brexit.

— När det gäller utbyggnaden av en beständig infrastruktur för kontroll noterar ReK att hälsosituationen i samband med covid-19 inte gör det möjligt att mäta verkliga flöden och göra omedelbara investeringar.

— Vissa åtgärder eller investeringar kan innebära förberedelse- eller genomförandeperioder som inte kan kortas ner och som omöjliggör åtaganden och betalningar före den 31 december 2022. ReK hänvisar här till såväl förfaranden för offentlig upphandling som förfaranden för att säkerställa att åtgärder eller investeringar är förenliga med befintliga EU-regler eller nationella regler (miljökonsekvensbedömningar, bygglov, offentliga utredningar, förfaranden för anmälan av statligt stöd osv.).

— ReK betonar att konsekvenserna av brexit skiljer sig åt mellan de olika europeiska regionerna och välkomnar därför den flexibilitet som medlemsstaterna har att utforma åtgärder som tillgodoser behoven i så stor utsträckning som möjligt. Det är viktigt att man, utifrån lokala och regionala behov, kan ta fram åtgärder för såväl industri, turism, transport och forskning och innovation som jordbruks- och livsmedelssektorn. ReK anser att den potentiella mångfalden av insatsområden för reserven bör klargöras i förordningen för att göra reserven lättare att förstå och genomföra på ett korrekt sätt.

9. ReK anser att reserven kommer att spela en avgörande roll för att stödja genomförandet av en ny rättslig ram som ska styra förbindelserna mellan EU och Förenade kungariket, vars konsekvenser inte kan identifieras fullt ut, särskilt på grund av de kombinerade effekterna av covid-19-pandemin. Detta gäller också specifika frågor, som ännu inte har förhandlats fram, såsom finansiella tjänster eller Förenade kungarikets deltagande i programmet Horisont Europa. En ogynnsam, så väl som gynnsam, utveckling måste beaktas.

10. Kommittén ifrågasätter mervärdet, när det gäller god förvaltning, av att kommissionen den 24 februari 2021 inledde ett offentligt samråd om brexitjusteringsreserven för en åttaveckorsperiod⁽¹⁾, trots att lagstiftningsförslaget lades fram två månader tidigare och att de interinstitutionella förhandlingarna för att nå en överenskommelse under första halvåret 2021 redan har kommit mycket långt.

11. Kommittén anser att brexit är en situation utan motstycke och att endast begränsade paralleller kan dras med befintliga system såsom Europeiska unionens solidaritetsfond. ReK beklagar att kommissionens förslag inte återspeglar partnerskapsprincipen för sammanhållningspolitiken eftersom den inte ger några garantier för de lokala och regionala myndigheternas roll i förvaltningen. Det sätt på vilket åtgärderna utformas och förvaltas bör bättre återspegla den uttalade logiken att rikta in sig på de territoriella följderna.

12. ReK anser att medlemsstaterna bör ha flexibilitet att fastställa förvaltningssystemen med hänsyn till antal organ och förvaltningsnivåer (nationella, regionala eller interregionala). I gengäld måste medlemsstaterna motivera sina val vad gäller subsidiaritet och i synnerhet förmågan att tillgodose de behov som är koncentrerade till vissa regioner och ekonomiska sektorer som är mer utsatta. Under alla omständigheter måste den regionala nivåns medverkan i förvaltningen säkerställas.

⁽¹⁾ <https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12917-Proposal-for-a-Regulation-Regional-and-urban-Policy>

13. ReK anser att brexit kommer att ha en stor betydelse för så skilda områden som fiske- och skaldjursproduktionen, medborgarnas rörlighet, utbildning, samarbetsprojekt inom forskning, utveckling och innovation, kunskapsöverföring, kampen mot klimatförändringarna, bevarandet av ekosystemen och samarbetet mellan offentliga och privata sektorer, bland annat. Graden av decentralisering skiljer sig åt mellan medlemsstaterna, och samarbete mellan de olika förvaltningsnivåerna kan därför anses nödvändigt eller positivt för att de olika territorierna ska kunna avhjälpa de negativa externa effekterna av brexit. Kommittén vill se att partnerskapsprincipen omsätts i praktiken och att förvaltningen av reserven genomförs i enlighet med de allmänna kriterierna för program vars förvaltning delas mellan kommissionen, medlemsstaterna och de regionala och lokala myndigheterna.

14. ReK föreslår att medlemsstaterna uppmuntrar inrättandet av regionala strategier för att föregripa tidsplanen för genomförande av åtgärder och förändringar på medellång sikt. Detta bör ske på ett sätt som är förenligt med all berörd lokal och regional politik. Vid tidpunkten för utbetalningen måste medlemsstaterna ange för kommissionen hur de kommer att säkerställa deltagande och samråd med de lokala och regionala myndigheterna inom ramen för en "partnerskaps-skyldighet".

15. Kommittén föreslår att alla bestämmelser om de lokala och regionala myndigheternas deltagande säkerställs genom en mekanism för information till kommissionen. ReK rekommenderar rent konkret att medlemsstaterna när utgifterna ökar bör sända kommissionen en ny bilaga om den sektoriella och geografiska fördelningen av utgifter på Nuts 2-nivå, som även omfattar deras bidrag till klimatmålen och den digitala omställningen. Dessa kvantitativa och kvalitativa uppgifter kommer också att bidra till utvärderingen av reserven och kommer att göra det möjligt att, innan de tilläggsbelopp som ställs till förfogande i en andra omgång i enlighet med artikel 11 betalas ut, göra en bedömning av hur reserven mobiliserats i varje medlemsstat och säkerställa att den rekommenderade partnerskapsstrategin verkligen har genomförts.

16. Vi vill se till att regionala och lokala myndigheter med ansvar för förvaltningsmyndigheter eller förmedlande organ för EU-medel deltar i arbetet med icke-överlappande finansiering. Omvänt måste beslutet att mobilisera strukturfonderna snarare än reserven utgöra föremål för samråd med de berörda parterna, med tanke på de konsekvenser detta kan få för genomförandet av annan EU-politik.

17. ReK vill att en andel av fonderna ska överföras, när kriteriet om fördelningen av förfinansiering har godkänts, till medlemsstaterna och vid behov till regionerna för att de ska kunna finansiera relevanta stödåtgärder utan att de först måste bekosta dem med egna medel.

18. ReK efterlyser en flexibilitet vad gäller statligt stöd för att säkerställa ett snabbt genomförande av åtgärderna och för att ge möjlighet att ingripa till förmån för de mest berörda ekonomiska aktörerna. Det är nödvändigt att utvidga de tillfälliga covid-bestämmelserna till att också omfatta de direkta följderna av brexit under hela perioden för stödberättigande för utgifter inom reserven. Inom fiskesektorn och jordbrukssektorn bör de bestämmelser som är tillämpliga på EHFF och Ejflu också gälla för reserven.

19. ReK betonar att små och medelstora företag som handlar med Förenade kungariket påverkas oproportionerligt mycket av kostnaderna för nya administrativa förfaranden i samband med export till Förenade kungariket i förhållande till sin omsättning. Därför bör hänsyn tas till de relativa kostnaderna för företagen vid fördelningen av stöd från reserven.

20. ReK anser att icke-avdragsgill mervärdesskatt bör vara stödberättigande, i enlighet med vad som föreskrivs i Europeiska unionens solidaritetsfond. Utan detta stödberättigande skulle många av de åtgärder som finansieras av lokala och regionala myndigheter inte kunna dra nytta av en europeisk solidaritet på upp till 100 %.

21. ReK efterlyser att utbetalningen av kompletterande anslag 2023 delvis ska vara kopplad till en europeisk bedömning av de faktiska följderna av brexit under perioden 2021–2022, för att rikta in sig mer på de mest drabbade regionerna och sektorerna, men också för att identifiera de som varit mest motståndskraftiga eller som gynnats av förändringarna.

22. ReK påminner om sitt engagemang för ett fortsatt samarbete mellan de brittiska och europeiska aktörerna och uppmanar till att reserven ska stödja de europeiska parterna i den dialog som bör upprätthållas för att undvika tvister kopplade till genomförandet av handels- och samarbetsavtalet, men också för att bygga upp framtida samarbeten.

Bryssel den 19 mars 2021.

Apostolos TZITZIKOSTAS
*Europeiska regionkommitténs
ordförande*

Yttrande från Europeiska regionkommittén – Tillräckliga minimilöner i Europeiska unionen

(2021/C 175/08)

Föredragande:	Peter KAISER (AT-PES), delstatspresident, Kärnten
Referensdokument:	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillräckliga minimilöner i Europeiska unionen COM(2020) 682 final

I. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsrekommendation 1

Skäl 21

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Minimilöner anses vara tillräckliga om de är rimliga i förhållande till lönefördelningen i landet och ger en godtagbar levnadsstandard. De lagstadgade minimilönernas tillräcklighet avgörs mot bakgrund av de nationella socioekonomiska förhållandena, inbegripet sysselsättningstillväxt, konkurrenskraft samt utvecklingen i enskilda regioner och sektorer. Deras tillräcklighet bör bedömas åtminstone med avseende på köpkraft, produktivitetsutveckling och förhållandet till bruttolönernas storlek, fördelning och tillväxt. Vanligt förekommande internationella indikatorer, exempelvis 60 % av bruttomedianlönen och 50 % av bruttomedellönen, kan användas som vägledning vid bedömningen av minimilönernas tillräcklighet i förhållande till bruttolönenivåerna.	Minimilöner anses vara tillräckliga om de är rimliga i förhållande till lönefördelningen i landet och ger en godtagbar levnadsstandard. De lagstadgade minimilönernas tillräcklighet avgörs mot bakgrund av de nationella socioekonomiska förhållandena, inbegripet sysselsättningstillväxt, konkurrenskraft samt utvecklingen i enskilda regioner och sektorer. Deras tillräcklighet bör bedömas åtminstone med avseende på köpkraft, produktivitetsutveckling och förhållandet till bruttolönernas storlek, fördelning och tillväxt. De internationellt erkända indikatorerna på 60 % av bruttomedianlönen och 50 % av bruttomedellönen används som vägledning vid bedömningen av minimilönernas tillräcklighet i förhållande till bruttolönenivåerna.

Motivering

Dessa indikatorer har i samrådsprocessen utkristalliserat sig som allmänt godtagbara riktmärken.

Ändringsrekommendation 2

Artikel 3.3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
kollektivförhandlingar: förhandlingar mellan en arbetsgivare, en grupp av arbetsgivare eller en eller flera arbetsgivarorganisationer, å ena sidan, och en eller flera arbetsgivarorganisationer , å andra sidan, för att fastställa arbetsvillkor och anställningsvillkor, reglera förhållandet mellan arbetsgivare och arbetstagare eller reglera förhållandet mellan arbetsgivare eller deras organisationer och en eller flera arbetsgivarorganisationer .	kollektivförhandlingar: förhandlingar mellan en arbetsgivare, en grupp av arbetsgivare eller en eller flera arbetsgivarorganisationer, å ena sidan, och en eller flera fackföreningar , å andra sidan, för att fastställa arbetsvillkor och anställningsvillkor, reglera förhållandet mellan arbetsgivare och arbetstagare eller reglera förhållandet mellan arbetsgivare eller deras organisationer och en eller flera fackföreningar .

Motivering

Enligt EU:s sociallagstiftning och EU:s skyldigheter enligt internationell rätt är fackföreningar partner i den sociala dialogen vid kollektivförhandlingar. Företagsråd har till exempel inte tillräcklig institutionell legitimitet.

Ändringsrekommendation 3

Artikel 4.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>De medlemsstater där kollektivförhandlingarnas täckning är mindre än 70 % av arbetstagarna i den mening som avses i artikel 2 ska dessutom tillhandahålla en ram av möjliggörande förutsättningar för kollektivförhandlingar antingen genom lag efter samråd med arbetsmarknadens parter eller genom överenskommelse med dem, och ska upprätta en handlingsplan för att främja kollektivförhandlingar. Handlingsplanen ska offentliggöras och anmälas till kommissionen.</p>	<p>De medlemsstater där kollektivförhandlingarnas täckning är mindre än 70 % av arbetstagarna i den mening som avses i artikel 2 ska dessutom tillhandahålla en ram av möjliggörande förutsättningar för kollektivförhandlingar antingen genom lag efter samråd med arbetsmarknadens parter eller genom överenskommelse med dem, och ska upprätta en handlingsplan för att främja kollektivförhandlingar och för att bygga upp och stärka arbetsmarknadsparternas kapacitet. Handlingsplanen ska offentliggöras och anmälas till kommissionen.</p>

Motivering

För att säkerställa överensstämmelse med artikel 4.1.

Ändringsrekommendation 4

Artikel 5.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>De medlemsstater som har lagstadgade minimilöner ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att sättandet och uppdateringen av de lagstadgade minimilönerna styrs av kriterier som bestämts för att främja tillräcklighet i syfte att uppnå skäliga arbets- och levnadsvillkor, social sammanhållning och konvergens uppåt. Medlemsstaterna ska fastställa dessa kriterier i enlighet med sin nationella praxis, antingen i relevant nationell lagstiftning, i beslut av behöriga organ eller i trepartsöverenskommelser. Kriterierna ska definieras på ett stabil och tydligt sätt.</p>	<p>De medlemsstater som har lagstadgade minimilöner ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att sättandet och uppdateringen av de lagstadgade minimilönerna styrs av kriterier som bestämts för att främja tillräcklighet i syfte att uppnå skäliga arbets- och levnadsvillkor, social och territoriell sammanhållning och konvergens uppåt. Dessa kriterier ska fastställas på medlemsstatsnivå i enlighet med den praxis som gäller i medlemsstaterna, antingen i relevant lagstiftning, i beslut av behöriga organ eller i trepartsöverenskommelser. Kriterierna ska definieras på ett tydligt sätt och anges i en tidsplan.</p>

Motivering

För att lyfta fram den territoriella dimensionen.

Ändringsrekommendation 5

Artikel 5.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
De nationella kriterier som avses i punkt 1 ska minst innehålla följande:	De nationella kriterier som avses i punkt 1 bör minst innehålla följande:
a) De lagstadgade minimilönernas köpkraft, med hänsyn tagen till levnadskostnader och med beaktande av effekterna av skatter och sociala förmåner .	a) De lagstadgade minimilönernas köpkraft, med hänsyn tagen till levnadskostnader och med beaktande av harmoniserade konsumentprisindex i enlighet med förordning (EU) 2016/792 .
b) Bruttolönernas allmänna nivå och fördelning.	b) Bruttolönernas allmänna nivå och fördelning per sektor och Nuts 2-region .
c) Bruttolönens ökningstakt.	c) Bruttolönens ökningstakt.
d) Arbetsproduktivitets utveckling.	

Motivering

Såväl skatter och sociala förmåner som arbetsproduktivitet är normalt sett företagsspecifika parametrar som inte är adekvata för bedömningen av huruvida minimilönerna är tillräckliga.

Ändringsrekommendation 6

Artikel 5.3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Medlemsstaterna ska använda vägledande referensvärden i sin bedömning av huruvida de lagstadgade minimilönerna är tillräckliga i förhållande till den allmänna bruttolönenivån, exempelvis de som vanligen används på internationell nivå .	Medlemsstaterna ska förlbli behöriga att fastställa nivån för lagstadgade minimilöner. Medlemsstaterna ska under alla omständigheter se till att de lagstadgade minimilönerna är tillräckliga och att en årligen kontrollerad konvergensprocess inleds i syfte att så snabbt som möjligt nå en undre gräns på minst 60 % av den nationella bruttomedianlönen för heltidsarbetande och 50 % av den nationella bruttomedellönen för heltidsarbetande .

Motivering

I linje med ändringsrekommendation 1 till skäl 21.

Ändringsrekommendation 7

Artikel 6.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Medlemsstaterna får tillåta olika nivåer av lagstadgad minimilön för särskilda grupper av arbetstagare. Medlemsstaterna ska hålla dessa variationer så små som möjligt och se till att alla variationer är icke-diskriminerande, proportionella, i förekommande fall tidsbegränsade samt objektivt och rimligt motiverade av ett legitimt syfte .	Medlemsstaterna ska se till att inga kategorier av arbetstagare utesluts från det lagstadgade minimilönescyddet .

Motivering

Det bör inte finnas några incitament för nivåer som underskrider den lagstadgade minimilönen för särskilda grupper av arbetstagare.

Ändringsrekommendation 8

Artikel 6.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Medlemsstaterna får genom lag tillåta avdrag som sänker arbetstagarnas ersättning till en nivå som är lägre än den lagstadgade minimilönen. Medlemsstaterna ska säkerställa att sådana avdrag från lagstadgade minimilöner är nödvändiga, objektivt motiverade och proportionella.</p>	<p>Medlemsstaterna får genom lag tillåta avdrag – genom att bevilja sociala förmåner eller naturaförmåner – som sänker arbetstagarnas ersättning till en nivå som är lägre än den lagstadgade minimilönen. Medlemsstaterna ska säkerställa att sådana avdrag från lagstadgade minimilöner är nödvändiga, objektivt motiverade och proportionella. Medlemsstaterna ska se till att dricks, övertid och andra extrabetalningar inte räknas in i de lagstadgade minimilönerna utan betalas ut som tillägg.</p>

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 9

Artikel 9

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Offentlig upphandling</p> <p>I enlighet med direktiv 2014/24/EU, direktiv 2014/25/EU och direktiv 2014/23/EU ska medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att de ekonomiska aktörerna vid fullgörandet av offentliga upphandlingskontrakt eller koncessionskontrakt följer de löner som fastställs i kollektivavtal för den berörda branschen och det berörda geografiska området och de eventuella lagstadgade minimilönerna.</p>	<p>Offentlig upphandling</p> <p>I enlighet med direktiv 2014/24/EU, direktiv 2014/25/EU och direktiv 2014/23/EU ska medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att de ekonomiska aktörerna vid fullgörandet av offentliga upphandlingskontrakt eller koncessionskontrakt följer de lönevillkor och andra arbetsvillkor som fastställs i kollektivavtal för den berörda branschen och det berörda geografiska området och de eventuella lagstadgade minimilönerna samt respekterar rätten till kollektivförhandlingar. Medlemsstaterna ska också se till att de ekonomiska aktörerna, som ett villkor för tilldelning av offentliga upphandlingskontrakt, är skyldiga att följa de löner och andra arbetsvillkor som fastställs i lagar och/eller kollektivavtal och att respektera rätten till kollektivförhandlingar samt att erkänna och förhandla med fackföreningar.</p>

Motivering

Självförklarande.

II. POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTENS STÅNDPUNKT

1. ReK välkomnar kommissionens kursändring i frågan om minimilöner, enligt vilken tillräckliga minimilöner är en grundläggande rättighet och en grundförutsättning för en social, rättvis och hållbar marknadsekonomi som ligger till grund för den europeiska inre marknaden. De ekonomiska, sociala och samhälleliga kostnaderna av lönedumpning och löneklyftan inom EU överstiger vida möjliga kortsiktiga företagsvinster.
2. Kommittén välkomnar att kommissionens förslag möjliggör europeiska ramvillkor för att stärka kollektivförhandlingarnas täckning och för skäliga och tillräckliga minimilöner, som särskilt bidrar till att bekämpa fattigdom bland förvärvsarbetande. Kommittén framhåller ambitionen i kommissionens förslag om att upprätta en ram för skäligare minimilöner och ökad tillgång till garanterade minimilöner, inom vilken såväl de nationella systemens särdrag som arbetsmarknadsparternas oberoende och avtalsfrihet respekteras. I linje med ReK:s tidigare påpekanden är kommissionens förslag inte en universallösning utan bygger på den premiss man delar med ReK att "[v]älfungerande kollektiva avtalsförhandlingar och omfattande kollektivavtal är de främsta medlen för att uppnå rättvisa löner och andra arbetsvillkor, eftersom arbetstagarerna och arbetsgivarna är de som känner sin bransch och sin region bäst" ⁽¹⁾.
3. Vid tidsfristens utgång den 21 januari 2021 hade tre nationella parlament av de tjugo som behandlat kommissionens förslag avgett motiverade yttranden inom ramen för mekanismen för subsidiaritetsprövning.
4. ReK ser i kommissionens förslag dels ett genomförande av de europeiska målen att stärka den sociala och territoriella sammanhållningen och att undvika snedvriddning av konkurrensen (artikel 3 i EU-fördraget), dels en kontinuitet i förhållande till den europeiska pelaren för sociala rättigheter (princip 6) ⁽²⁾, EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna (artikel 31), den europeiska sociala stadgan (artikel 4) och ILO:s konvention nr 131. Detta är särskilt viktigt för de territorier där skillnader i minimilöner i EU leder till obalanserade migrationsströmmar inom unionen, vilket kan vara destabiliserande för lokalsamhället samt inverka negativt på den demografiska bilden i ursprungsregionen.
5. Kommittén betonar att behovet av en "konvergens uppåt" för minimilöner är akut, inte minst mot bakgrund av att sysselsättningen i EU fortfarande karaktäriseras av låga löner. Uppskattningsvis är ungefär var sjätte arbetstagarare låginkomsttagare. Under de senaste åren har de låga lönerna inte hållit jämna steg med andra löner i många medlemsstater, vilket har lett till ökade löneskillnader. Andelen arbetstagarare som riskerar att hamna i fattigdom har ökat från 8,3 % 2010 till 9,3 % 2018. Covid-19-utbrottet har dessutom haft en negativ inverkan på arbetstagararnas löner, särskilt för dem som har de lägsta inkomsterna, såsom inom städning, detaljhandel, hälso- och sjukvård, långtidsvård och särskilda boenden. Dessa sektorer faller delvis eller helt under lokala och regionala myndigheters befogenhet. I en webbenkät från Eurofound för 2020 angav nästan 40 % av de svarande i EU att deras ekonomiska situation var sämre än före pandemin, och nästan hälften uppgav att de hade svårt att få ekonomin att gå ihop (47 % i april 2020). Dessutom utgör kvinnor 48 % av de anställda i allmänhet i Europeiska unionen, men 59 % av minimilöntagarna. Detta bidrar till lönegapet och pensionsklyftan mellan könen samt till fattigdom bland förvärvsarbetande kvinnor ⁽³⁾. Konvergens uppåt skulle således bidra till att minska fattigdomen bland förvärvsarbetande samt lönegapet och pensionsklyftan mellan könen.
6. ReK anser att den rättsliga grund, artikel 153 i EUF-fördraget, som kommissionen föreslår, i enlighet med subsidiaritetsprincipen och rättspraxis från Europeiska unionens domstol (C-268/06 Impact, 2008) inte medger direkt inblandning i fastställandet av lönenivåer inom EU. Kommissionens förslag kan endast fastställa mål, en process som fullt ut erkänner befintlig nationell lagstiftning om minimilöner och arbetsmarknadsparternas roll.

⁽¹⁾ Se punkt 31 i ReK:s yttrande "Ett starkt socialt Europa för rättvisa omställningar" (föredragande: Anne Karjalainen) (EUT C 440, 18.12.2020, s. 42).

⁽²⁾ 6. Lön: Arbetstagarare har rätt till en rättvis lön som tillåter en värdig levnadsstandard. Tillräckliga minimilöner ska säkerställas, så att arbetstagararen med familj kan tillgodose sina behov med hänsyn till nationella ekonomiska och sociala förhållanden, samtidigt som tillgången till sysselsättning och incitament att söka arbete upprätthålls. Fattigdom bland förvärvsarbetande ska förhindras. All lönebildning ska ske på ett transparent och förutsägbart sätt i enlighet med nationell praxis och med respekt för arbetsmarknadsparternas oberoende.

⁽³⁾ Eurofound (2017), "In-work poverty in the EU", Europeiska unionens publikationsbyrå, Luxemburg.

7. Kommittén uppmärksammar kommissionen på behovet av en mångfasetterad strategi för att bekämpa fattigdom bland förvärvsarbetande. Kommissionens egen analys visar att bekämpningen av fattigdom bland förvärvsarbetande är en komplex utmaning, där andra faktorer såsom skattesystemet, utbildningssatsningarna, nivån på de sociala förmånerna och sysselsättningspolitiken samt övervakningen av den positiva rätten också spelar en avgörande roll. Detta är områden där befogenheterna huvudsakligen ligger hos medlemsstaterna, vilket gör att medlemsstaternas vilja att själva anpassa dessa parametrar i hög grad kommer att avgöra hur framgångsrik en europeisk process för tillräckliga minimilöner kommer att bli.
8. Kommittén påpekar att kommissionen i enlighet med artikel 154 i EUF-fördraget genomförde ett samråd i två steg med arbetsmarknadens parter om eventuella EU-åtgärder på området minimilöner innan den lade fram sitt förslag. I det första steget mellan den 14 januari och den 25 februari 2020 samrådde kommissionen med arbetsmarknadens parter om behovet av ett initiativ om minimilöner och dess möjliga inriktning. I det andra steget mellan den 3 juni och den 4 september 2020 samrådde kommissionen med arbetsmarknadens parter om innehållet i och det rättsliga instrumentet för det planerade förslaget. Förslaget till direktiv tar hänsyn till parternas bidrag, särskilt när det gäller frågan om arbetsmarknadsparternas oberoende. Det är därför särskilt viktigt att kommissionen stöder den framtida kapacitetsuppbyggnaden och arbetsmarknadsparternas oberoende på europeisk och nationell nivå, eftersom lagstiftningen inte säkerställer starka arbetsmarknadsparter. Allmänhetens synpunkter samlades också in via svaren i Standard Eurobarometer-undersökning nr 92 (hösten 2019), som omfattade frågor om unionens prioriteringar (inklusive minimilöner).
9. ReK anser att en anständig lön inte bara handlar om att utrota extrem fattigdom. Syftet är att garantera människor en grundläggande livskvalitet och se till att de kan delta i det sociala och kulturella livet. Den är kontextspecifik och syftar till att gå längre än fattigdomslöner för att se till att människor kan tillgodose sina grundläggande behov.
10. Ett antal direktiv som innehåller bestämmelser om löner har redan antagits på grundval av artikel 153.1 b i EUF-fördraget och med fullt beaktande av artikel 153.5 (*).
11. Kommittén framhåller att principen om lika lön för likvärdigt arbete bör respekteras när branschspecifika minimilöner fastställs.
12. Kommittén ställer sig uttryckligen bakom det faktum att förslaget till direktiv inte föreskriver någon social minimiharmonisering. Kommissionens förslag uppfattas innebära ett förbud mot att sänka nivån för de befintliga skyddsnivåer i medlemsstaterna som ligger högre än den nivå som garanteras genom det föreslagna direktivet (artikel 16).
13. Kommittén noterar att kommissionen i sitt förslag till direktiv undantar medlemsstater vars minimilöner fastställs i kollektivavtal från kapitel II i direktivet om lagstadgade minimilöner.
14. Det europeiska mervärdet med kommissionens förslag är att det utgör en grund för att i dialog med medlemsstaterna få till stånd en konvergens uppåt av minimilönerna.
15. Frågan om tillräckliga minimilöner har en stark regional dimension, även om detta inte framkommer tillräckligt i kommissionens förslag. Den regionala dimensionen har sin grund i förekomsten av regionala kollektivavtal, den starka växelverkan mellan minimilön och social och territoriell sammanhållning samt det faktum att lokala och regionala myndigheter i egenskap av arbetsgivare är de som är ytterst ansvariga för lönebildningen utifrån de lokala och regionala förutsättningarna.

(* Se bland annat 1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet (EUT L 204, 26.7.2006, s. 23), 2) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/94/EG om skydd för arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens (EUT L 283, 28.10.2008, s. 36) och 3) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1158 av den 20 juni 2019 om balans mellan arbete och privatliv för föräldrar och anhängigvårdare (EUT L 188, 12.7.2019, s. 79).

16. Kommittén uppmärksammar den studie som ReK beställt om "Rättvisa minimilöner – det lokala och regionala perspektivet" ⁽⁵⁾. Kommittén betonar särskilt slutsatsen att ett allmänt införande av regionala minimilöner inte kan upprätthållas av olika skäl, bl.a. de institutionella ramar, befogenheter och traditioner som placerar fastställandet av minimilöner främst på nationell nivå, men att det samtidigt finns ett antal möjligheter för lokala och regionala myndigheter att spela en roll när det gäller att genomdriva, främja och övervaka minimilönerna.

17. Kommittén varnar för att det finns betydande skillnader mellan antalet personer som är beroende av minimilön i stads- och landsbygdsområden, och betonar att man för att kunna täcka kravet på konvergens mot mer tillräckliga minimilöner måste hitta innovativa strategier för att hjälpa lokala och regionala myndigheter att få den nödvändiga finansieringen i sina budgetar, för vilka covid-19-pandemin har varit förödande.

18. Utarbetandet av nationella handlingsplaner för att främja kollektivförhandlingar i medlemsstaterna, såsom beskrivs i artikel 4.2, hade kunnat konkretiseras genom ett omnämnande av möjliga inslag i en sådan handlingsplan.

19. ReK ställer den principiella frågan om huruvida arbetstagarbegreppet, som ligger till grund för direktivet, bör ses över på EU-nivå. Hänvisningen till EU-domstolens rättspraxis från 1986 (målet Lawrie Blum) tar ju inte hänsyn till uppkomsten av nya anställningsformer, i synnerhet inte otrygga anställningar inom plattformsekonomin.

20. Vad gäller offentlig upphandling erinrar kommittén om EU-domstolens dom i mål C-115/14 (av den 17 november 2015), där det fastställs att EU-rätten inte utgör ett hinder för att en anbudsgivare som vägrar att åta sig att betala lagstadgad minimilön till berörda arbetstagare utesluts från ett upphandlingsförfarande ⁽⁶⁾.

21. Även om det i förslaget till direktiv inte nämns explicit att övervakningen av genomförandet av direktivet skulle kunna kopplas till den europeiska planeringsterminen, t.ex. genom en anpassning av den sociala resultatavtalen, ställer vi oss kritiska till möjligheten till en sådan koppling så länge planeringsterminen inte genomgår en generell och genomgripande reform i riktning mot ökad insyn, demokratisk styrning (Europaparlamentets rätt till inflytande) och partnerskapsbaserat deltagande av lokala och regionala myndigheter och arbetsmarknadens parter.

22. ReK anser att konvergensprocessen mot rättvisare minimilöner bör åtföljas av ett förslag från kommissionen om åtgärder för insyn i lönesättningen, vilket också skulle vara ett viktigt instrument för att överbrygga lönegapet mellan könen och förhindra diskriminering på grund av ras, övertygelse, ålder, funktionsnedsättning eller sexuell läggning ⁽⁷⁾.

Bryssel den 19 mars 2021.

Apostolos TZITZIKOSTAS
Europeiska regionkommitténs
ordförande

⁽⁵⁾ <https://op.europa.eu/sv/publication-detail/-/publication/6f084eaa-879e-11eb-ac4c-01aa75ed71a1>

⁽⁶⁾ Enligt denna dom anses regional lagstiftning i en medlemsstat som kräver att anbudsgivare och deras underentreprenörer åtar sig att betala minimilön till de arbetstagare som utför tjänsterna vara förenlig med EU-rätten.

⁽⁷⁾ Se punkt 32 i ReK:s yttrande "Ett starkt socialt Europa för rättvisa omställningar" (föredragande: Anne Karjalainen) (EUT C 440, 18.12.2020, s. 42).

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV